

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Δ'.—ΤΕΥΧΟΣ 48
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ—1911

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΚΙ

Διά τό ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχ.	12.—
Διά τούς διδασκάλους	»	8.—
Διά τήν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διά τήν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καί ΑΓΓΛΙΑΝ	1/3 Λίρα Ἀγγλίας	
Διά τήν ΚΥΠΡΟΝ	10 Σελίνια	
Διά τήν ΕΥΡΩΠΗΝ	Φρ. χρ.	12.—
Ἐκδόσις ἐκλεκτῆ γενικῶς	»	25 ἢ Δρ. 25

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΑΡΟΥ 83. — ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ", — ΑΘΗΝΑΣ

Παν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Παν σύγγραμμα ἀποστέλλόμενον εἰς τὰ γραφεῖα μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχοῦνται ἀπὸ 1ης ἐκείτου μηνός. — Τὸ τεῦχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀπὸ τὰς ἀναμνήσεις τοῦ Δασκίου. Οἶκοι ἀρχαῖαι. Εὐγενίας Ζωγράφου. — Ἡ νῆα μας Φιλολογία καὶ ἡ Ζωὴ: Διὰ Ἄννα Στρατατζέτου. — Ἡ ἐν Βενετῶν Ἀρμενικὴ Μοῦσα καὶ ὁ Δόστος Νύρων: Ἰεζικιγλ Βελανιδιώτη. — Ἐπιστολικὴ ἐπὶ τοῦ θροῦνου: Ἰωάννου Φραγκιζ. — Ὁ Τοτός (Δήγημα): Γαβριὴλ Δ' Ἀνουόντιο (Μετὰφρασις: Τ. Λάσκαρη). — Τὸ οἰκονομικὸν ἔργον τῆς Ἑλλάδος: Γ. Κυριακοῦ. — Ἀπομνημονεύματα: Ἰ. Π. Στρατατζέτου. — Δημοψήφισμα «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως». — Παλαιὸν ποιητὴν (παρὰφράσις) Ἰ. Πολίτη. — Περὶ Λουτρῶν: Στ. Ν. Χρυσιῶ. — Αἱ Ἀθήναι καὶ οἱ Ἀρχοντεῖς τῶν ἐπὶ Ἐπαρχιωτῶν. — Ἐθνικὴ Μοῦσα: Ὁ Λαβρινός Κλέριος. — Οκτώβριος 1911: Ἱστορία τοῦ Ἰσραὴλ. — Θεατρικὴ Ἐπιθεωρήσις: Κ. — Ἡ Μίδα δὸς Μ. Π. Σατυρική Ἐπιθεωρήσις: Ἀμαράντου. — Ὁραταὶ Τίτλοι. — Ἀπὸ τῆν Ζωὴν τῶν μηνός: Ε. Ζ. Νέαι Ἐκδόσεις.

ΚΟΣΜΟΣ: Ἡ Ἐταιρεία τῶν Ἀραβικῶν ἀγγραφῶν — Δ. Μορῆλης. — Α. Μοιρατζέτου. — Ἡ κ. Ἀγγελουπόλου. — Ἑλληνικὸν Ἐπιθεωρήσις. — Τὸ Δημοτικὸν Θέατρον. — Ἡ νῆα Βουλὴ τῆς Κύπρου.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Προῖκτον Ἄστρον, ἐπὶ Δ. Μπυλλῆ. — Αἱ Ἰταλικαὶ Σχολαί. — Ἀρμενικὸς Γάμος. — Βεδουῖνος ἐπὶ τῆς καρήτων. — Μ. Κοτοπούτη ὡς Ἠλίαντα. — Ἡ μόδα. — Γεωγραφία. — Ἡ κ. Ἀμαίβα Βαλαμῆ καὶ ἡ δὲ Βαλαμῆ. — Ἑλληνικὸν Κοσμητικόν. — ΦωτὸΚαστραμένον. — Ὁ Ἅγιος Γεωργίου.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

EUGÉNIE ZOGRAPHOU

LA REVUE

HELLÉNIQUE

4me Année, N° 48.

ATHÈNES, OCTOBRE 1911.

— REVUE MENSUELLE —

ILLUSTRÉE

PRIX DU NUMÉRO: 1 FRANC.

LA GRANDE FABRIQUE S. STEIN

PREMIÈRE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS

ROBES, MANTEAUX ETC. POUR DAMES & FILLETS

BONNETERIE, CHEMISERIE, PARFUMERIE, GANTERIE, MERCERIE,
LINGERIE FINE, ARTICLES DE BLANC, MARQUINERIE
CHAUSSURES, ARTICLES DE VOYAGE ETC. ETC.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, SALONIQUE, CON-
STANTINOPLE (CALATA ET STAMPOUL).

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Σ. ΣΤΕΙΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

ΕΙΔΗ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ, ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΑΡΩΜΑΤΑ, ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ, ΕΙΔΗ
ΥΪΛΙΚΩΝ, ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΕΣΩΡΡΟΥΧΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ Η ΜΗ,
ΕΙΔΗ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ, ΕΙΔΗ ΤΡΕΞΙΔΙΟΥ. ΚΤΛ. ΚΤΛ.

ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΓΑΛΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

Η „ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ“

ΑΝΩΝΤΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1,500.000

ΙΔΡΥΘΗ διὰ τὴν προμηθευτὴν εἰς τὸ Πανελλήνιον τὰ ἐκλεκτότερα, τὰ νεότερα καὶ στερεότερα ὑφάσματα (Τσόχας καὶ Κασμίρια Ἰγγλίας καὶ Γαλλίας).

Ἡ «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ» εἶνε τὸ πρῶτον καὶ τὸ μεγαλύτερον Ἐμπορικὸν Ἴδρυμα τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.

Αἱ ΤΙΜΑΙ τῆς «ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ» εἶνε ἀπολύτως ὀρισμένα καὶ πρωτοφανεῖς διὰ τὸ Ἐλληνικὸν Ἐμπόριον.

ΟΤΑΝ ἀποφασίσῃτε νὰ ἀγοράσῃτε ὑφασμα ἀναλογισθῆτε τὸ πραγματικὸν συμφέρον σας καὶ ἐπισκεφθῆτε τὸ Βοη Μαρεχέ τῆς Ἑλλάδος τὰ Μεγάλα καταστήματα τῆς «ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Χρυσοσπηλαιώσεως ἀριθ. 9 καὶ 11.

(Τὴν «Ἐμπορικὴν Ἐνωσιν» ἱδρυσαν καὶ διαυθύνουσιν οἱ εὐφύμως γνωστοὶ ἐν τῇ Ἀγορᾷ μας ἔμποροι Τσοχῶν καὶ Κασμηρίων κ. κ. Ἀλκιβιάδης Κονταράτος, Γαβριὴλ Ἀνδριάπουλος, Κωνσταντῖνος Κακκαρῆς, Γεωργίος Διάμεισης, Θεμιστοκλῆς Κονταράτος καὶ Κωνστ. Διάμεισης).

Τῶν αἰτοῦντων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν δείγματα ἀποστέλλονται ἀμέσως

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE, - RUE RUEY N° 5

FURNISSEUR DE L'ARMÉE D'OCCUPATION

MAISON FONDÉE EN 1870

*

GRANDE FABRIQUE, DISTILLERIE DE LIQUEURS

GRAND DÉPOT DE VINS

*

IMPORTATION · EXPORTATION

Σ. Π. Α. Π.

Ἀναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν

6.20 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.— »	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
8.30 »	Τοπικὴ διὰ Κόρινθον.
11.30 »	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.
1.20 μ. μ.	Ταχεῖα διὰ Πάτρας, κατὰ Δευτέραν καὶ Τετάρτην.
	Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν
7.10 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
8.15 »	Ταχεῖα διὰ Ἀθήνας, κατὰ Τρίτην καὶ Πάρασκευν.

11.35 »	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 »	Διὰ Κυλλήνην, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
3.45 μ. μ.	Διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
	Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν
7.— π. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ἀθήνας.
12.40 μ. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Ὀλύμπια, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
	Ἀφίξεις εἰς Ἀθήνας
2.45 μ. μ.	Ταχεῖα ἐκ Πατρῶν (ἕως ὡς ἄνω).
4.45 »	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 »	Τοπικὴ ἐκ Κόρινθου.
7.05 »	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης, Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.15 »	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΝΤΑ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ	Α'	τόμος	Φρ.	3.00
»	Β'	»	»	2.00
»	Γ'	»	»	1.50
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ				2.00
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ		Ἱστορικὸν μυθιστόρημα, ἐξ ὑπερπαρακοσίων σελίδων.		5.00

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΜΟΝΑΧΗ	Δράμα Βυζαντινῶν τρίπρακτον
Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ	» κοινωνικὸν »
Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ	» ἱστορικὸν »
Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ	κοινωνικὸν δραματικὸν μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν.
	(Διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Σκηνῆς)

Σειραὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Α' Β' καὶ Γ' ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα μας πρὸς 18 φρ. ἐκάστην.

“UNION RECORD,”

Νεωτάτου συστήματος πολυγράφος, ἔχων μέγιστα πλεονεκτήματα ὑπὲρ πᾶν ἄλλο εἶδος πολυγράφου. Καταλληλότετος διὰ δημόσια γραφεῖα, δι' ἀρχιτέκτονας καὶ μηχανικούς, διὰ δημοσιογράφους κ.λ.π.

Ὁ πολυγράφος “UNION RECORD,” ἀναπαύει εὐχερῶς καὶ καθαρώτατα πλείστα ἀντίτυπα χειρογράφων, σχεδίων, χαρτῶν, παντὸς εἶδους γραφῆς διὰ χειρὸς ἢ διὰ γραφομηχανῆς. Πρὸς τοῦτους ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ ἐκτυπῶν καὶ χρώματα. Πληροφορία παρὰ τῆ κ. Δ. Ζωγράφου. Μενάνδρου 83 Ἀθήνας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 50.000.000

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ. 10.275.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύμφ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλω καὶ Λαρίσσει.

ΕΝ ΚΡΗΤΗ : Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμῳ.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ : Ἐν Κωνσταντινουπόλει (ὑποκατάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σαρπούλ), Ἀμιοφ, Τραπεζοῦντι, Κερασσοῦντι, Μερσίνη, Σμύρνη, Θεσσαλονίκη, Σέρραϊς, Καβάλλῃ, Ξάνθῃ, Ἰωαννίνους καὶ Χίφ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΟ : Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan), Καίρω (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Μανσούφα καὶ Ζαγαζίκῳ, Μιτ-Γκάμ καὶ Τάντα.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΟ : (No 22, Fenchurch Street).

ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΟ (Domhof, Mönckeberg strasse 18).

ΕΝ ΛΕΜΕΣΟ (Κύπρου) καὶ ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ (Σουδάν).

ΕΝ ΑΙΜΕΝΙ Βαθὸς (Σάμου).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. Φραγκιάδης, Πρόεδρος. Ἰωάννης Μπότσαρης, Ἀντιπρόεδρος. Ἰω. Βαλαωρίτης, Κ. Βερούγης, Ἐ. Ἐμπειρικός, Δ. Εὐγενίδης, Α. Ζαρίφης, Δ. Ε. Ἡλιόπουλος, Ζ. Κ. Μάτσας, Ἐμμ. Μπινιάκης, Μαρτῆσιος δι' Ἐρεβῶν.

Γενικὸς Διευθυντὴς
Ζαφειρίου Κ. Μάτσας

Διεύθυνσις Τηλεγραφικῆ :

ΑΘΗΝΑ·Ι ΚΗΝ· ΑΘΗΝΟCΙΕΣ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Η ΜΟΝΗ ΤΑΧΥΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΞ ΕΠΠΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΔΙΑ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Ἀτμόπλοια : “ ΑΘΗΝΑΙ ”, τόννων 16,000.
“ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ”, τόννων 12,000

Τὰ ὠρεῖα καὶ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα ἀτμόπλοια εἶνε νεότευκτα καὶ φημίζονται διὰ τὴν ἀνοχίην καὶ εἰσάθειαν κατὰ τὰ ταξιδία των. Ἔχουσι διπλᾶς μηχανὰς καὶ διπλοῦς ἑλικας. Εἶνε πολυτελέστατα, ἀναπανικώτατα με 150 θέσεις Α', 200 θέσεις Β', καὶ 1500 θέσεις Γ'. Ἔχουσι ἠλεκτρικὸν φωτισμὸν, θερμομαίοντα δὲ διὰ καλοριφέρ. Λειτουργεῖ ἐντὸς αὐτῶν ὁ ἀσύρματος τηλεγράφος Marconi, παρέχεται δὲ πᾶσα ἄνεσις εἰς τοὺς ἐπιβάτας, με τὰ ἐπισιτόρια, αἰθούσας κυριῶν, καπνιστήρια, ζυθοπωλεῖον, καφενεῖον κτλ. κτλ. Διὰ τὴν θρηῖαν τῶν ταξιδιωτῶν ἔχει ληφθῆ πᾶν μέτρον, δὲν λείπει δὲ οὐτε φαρμακεῖον πλήρες, οὐτε νοσοκομεῖον.

Ταχτικὴ ἀναχώρησις ἐξ ΕΛΛΑΔΟΣ δι' ΑΜΕΡΙΚΗΝ κατὰ εἰκοσάημερον

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ἐν Ἀθήναις ἀνωθεν Χρηματιστηρίου.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

Ἐν Παιραιῖ (5 Λεωφόρος Αἰγῶς), Πάτρας, Καλάμαις, Γυθείῳ, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνη, Παλέμφω, καὶ Νέα Ὑόρκη.

Ἀντιπροσώπευται εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἶδους χρεωγράφων, φοροτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἀνοίγει τρέχοντας λ)σμούς ἡγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων πρὸς ὄρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκοῦς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ταμειντήριον, με ἰδιαίτεραν ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

ΕΝ ΟΔΩ ΕΡΜΟΥ ΑΡΙΘΜΟΣ 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

J. & A. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἀφθονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολύχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὰ τελεύτερα ἀσπρόρουχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποικίλα κεντήματα καὶ δαντέλλας καὶ τὰ τελευταίας μῦδας ὑφάσματα. Δὲν θὰ σὰς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιάζουσα εἰς τοὺς καταστηματάρχας τούτους εὐγένεια καὶ ἀβρότης τῶν τρόπων.

ΑΡΤΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΑΛΑ ΕΙΣ ΚΟΝΙΝ - ΓΑΛΑ ΑΠΕΞΗΡΑΜΕΝΟΝ

Ἐάν θέλετε ν' ἀποφεύγητε τὰς ἐπικινδύνους νοθείας τοῦ γάλακτος,
Ἐάν θέλετε νὰ εἰσθε ἀσφαλεῖς ἀπὸ κάθε ἐπικίνδυνον μόνυσμα.
Ἐάν θέλετε νὰ ἔχητε πρῶτερον εἰς κάθε στιγμὴν γάλα ἀνόθευτον καὶ καθαρὸν.
Ἐάν θέλετε νὰ ἔχητε εἰς τὴν διάθεσίν σας γάλα μὲ τὸ βοῦτυρον του καὶ χωρὶς καμμίαν ξένην οὐσίαν ἐντὸς αὐτοῦ
Ἐάν θέλετε νὰ μεταχειρίζεσθε γάλα χωρὶς νὰ εἶνε ἀραιωμένον ἀπὸ ἀκάθαρτα νερὰ καὶ νοθευμένον μὲ κόλλες
Ἐάν θέλετε νὰ δίδετε εἰς τὴν οἰκογενεὴν σας γάλα χωρὶς ἐπικίνδυνα μικροβία, χωρὶς ἀλλοιώσεις καὶ μεταβολάς.
Ἐάν θέλετε νὰ ἔχετε εἰς τὰ ταξείδιά σας, εἰς τὰς ἐκδρομάς σας, εἰς τὰς ἐξοχάς σας καὶ εἰς κάθε στιγμὴν ἀνάγκης γάλα Ἄγνων-Θρεπτικὸν-Οἰκονομικὸν προμηθεύσθε τὸ γάλα εἰς κόνιν τῆς Ἑταιρίας μας.
Διὰ τὰ γλυκύσματά σας, τῆς κρέμας σας, τὰ τσουρέκια σας, τὸν καφέ σας, τὸ τσάι σας, τὴν σοκολάταν σας δὲν ὑπάρχει τελειότερον γάλα. **Δοκιμάσατε.** Ἀκόμη καὶ διὰ τὴν μαγειρικὴν: διὰ πουρέδες, κεφτέδες κτλ.
Ἐκαστον πακέτον 36 1)2 δραμιῶν διὰ μίαν ὀκτὼν γάλα λεπ. 50. Δι' ἡμισίαν ὀκτὼν λ. 25
Γρόσπος χρήσεως: Διὰ νὰ παρασκευάσῃτε μίαν ὀκτὼν γάλακτος νοποῦ βράζετε 365 δρᾶμα νερό. Ἀπὸ τὸ βραστό αὐτὸ νερὸ λαμβάνετε τόσον ὅσον ἀρκεῖ διὰ νὰ διαλύσετε τὴν κόνιν καὶ κάμετε μίαν ζύμην. Ἀμέσως κατόπιν προσθέτετε καὶ τὸ ὑπόλοιπον νερὸ ἀνακατεύοντες τὸ ὅλον καλῶς. Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ἔχετε μίαν ὀκτὼν γάλα πρώτης τάξεως. Εἰς τὸν καφερέν σας, τὴν σοκολάταν σας, κάμετε τὸ ἴδιον. Γενετικώτερον καφὲ-γάλα δὲν ἐδοκιμάσατε ἀκόμη.

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξιδευόντων μὲ βιβλιάριον 2500 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἄλλων εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30	4.60
Διὰ Κόρινθον	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
» Ἀργος	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
» Τρίπολιν	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
» Μεγαλόπολιν	Εἰσιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
» Κυνουριοσάν	Εἰσιτήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
» Ἀργάταν	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
» Πύργον	Εἰσιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	22.55	13.55
Ἐκ Πατρῶν				
Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
» Λαγαρινὰ	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» Αἰγιον	Εἰσιτήρ.	5.10	4.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50
Ἐκ Τριπόλεως				
Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.35
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
» Ναύπλιον	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(*Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιεῖ

ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἤδη ἐν κυκλοφορίᾳ ἑκατοναδράχμων τραπεζικῶν γραμματίων, τίθησι κατ' αὐτὰς εἰς κυκλοφορίαν καὶ ἕτερα τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν 100 ἑκατὸν δραχμῶν, νέου τύπου, πλάτους 87 χιλιοστῶν καὶ μήκους 178 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου, διακρινόμενα διὰ τῶν ἐξῆς κυριωτέρων γνωρισμάτων.

Πρόσοψις

Ἡ πρόσοψις φέρει πρὸς τὰ ἄνω τοξοειδῶς διὰ μελανῶν κεφαλαίων γραμματίων τὰς λέξεις «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» κάτωθι δὲ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἐν πλαίστιῳ περικειμένῳ διὰ δαντελλοειδοῦς ποικιλματος τὸν ἀριθμὸν 100 διὰ μεγάλων ἀραβικῶν στοιχείων. Ὑπὸ τοῦτον ἐν μελαγῷ πλαίστιῳ σχήματος ταινίας τὰς λέξεις «δραχμαὶ ἑκατὸν» διὰ κεφαλαίων λευκῶν γραμματίων.

Κατωτέρω φέρονται ἀριστερῶς ἢ ὑπογραφή τοῦ ταμίου τῆς Τραπεζῆς, ἐν τῷ μέσῳ ἢ τοῦ Διοικητοῦ καὶ δεξιᾷ ἢ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, τεθειμένα αἱ μὴν δύο πρῶται διὰ σφραγιστήρος ἢ δὲ τελευταία ἰδιουχείρως.

Ἀριστερᾷ τοῦ γραμματίου εὐρεθαι ἐν πλαίστιῳ σχήματος κυκλοτεροῦς ἢ εἰκῶν τοῦ Ἱερου τοῦ Τραπεζῆς Γ. Σταύρου, δεξιᾷ δὲ τὸ Βασιλικὸν Στίγμα.

Ἡ πρόσοψις χρώματος ἰσίδους πλαισιοῦται ὑπὸ δαντελλοειδῶν ἡμικυκλικῶν ποικιλμάτων χρώματος πρασίνου.

Ὅπισθία ὄψις

Ἡ ὀπισθία ὄψις, πλαισιομένη διὰ πρασίνου δαντελλοειδοῦς ποικιλματος, φέρει ἐν τῷ μέσῳ εἰκόνα τοῦ ὠκυομένου ἀρχαίου ἀγάλματος τῆς Εἰρήνης φερούσης τὸν Πλοῦτον. ὡς ἀναγινώσκεται καὶ ἐπὶ τοῦ βάρθρου αὐτοῦ διὰ κεφαλαίων μελανῶν γραμματίων.

Ἐκατέρωθεν τοῦ ἀγάλματος τῆς Εἰρήνης φέρονται ἐν θρωεῖς διὰ μεγάλων λευκῶν στοιχείων ὁ ἀριθμὸς 100, ἐπ' αὐτὸ δὲ σημειοῦται ἡ ἑκδοσις διὰ τῶν λέξεων «ἑκδοσις ἐννάτη».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1910.

Ὁ Διοικητὴς
ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

INSTITUT COMPTABLE

Τελεία ἐκμάθησις παντός ὅτι ἐνδιαφέρει πρακτικῶς τὰς τραπεζικὰς ἐργασίας, τὸ ἔμποριον καὶ τὴν Βιομηχανίαν. Λογιστικὴ, ἐξάσκησις πρωτοφανῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα. Πλειοτέρας πληροφορίας παρὰ τῷ Διευθυντῇ τοῦ Institut Comptable κ. Ν. ΤΣΙΜΠΙΑ.

Ὁδὸς Κανάρη καὶ Μυλωνῶν ἀριθ. 2Α.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Δ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1911

ΤΕΤΧΟΣ 48.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

Ἐν Ρωσσίᾳ (Ὀδησός) ὁ κ. Ἀναστάσιος Μάλτος. Rue Pouschkin, No 66. — Ἐν Λονδίῳ ἢ Ἄρις Ὀλγα Παπαδάκη, (61 Hereford Road Bayswater, W). — Ἐν Μόντρεαλ, ὁ κ. Βασίλειος Κωνσταντινίδης. — Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ κ. Τριαντάφυλλος Τσιτσέλης. — Ἐν Κατ-Ζαγὰτ τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Παναγιώτης Ἰατρίδης. — Ἐν Ζαχαίᾳ τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Ζήνων Σπράτης, Προέδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Σιλλόγου. — Ἐν Facous τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Νεάρχος Παπᾶς. — Ἐν Μανσοῦρα τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Περικλῆς Κωνσταντοπούλος. — Ἐν Sumbellawein τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Μιχαὴλ Μπαμίζας, Ἰατρός. — Ἐν Τάντα τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Περικλῆς Παπαχριστοδούλου. — Ἐν Benha τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Κωνσταντ. Δάνι-ιατρός. — Ἐν Πόρτ-Σάιτ ἢ Ἄρις Ἀγγελά Γεωργιάδου, Διευθύντρια τοῦ Παυθυναγωγείου. — Ἐν Ἀμμοχώστῳ ἢ Ἄρις Ἐλένη Σπασ. — Ἐν Πόρτ-Σάιτ ἢ Ἄρις Ἀγγελά Γεωργιάδου, Διευθύντρια τοῦ Παυθυναγωγείου. — Ἐν Λευκωσίᾳ ἢ Ἄρις Ἐλένη Ντόστου, Διευθύντρια τοῦ Παυθυναγωγείου. — Ἐν Λαρκῶν ὁ κ. Εὐγένιος Ζήνων, Λογιστής. — Ἐν Πάργῳ ὁ κ. Φανερωμένος. — Ἐν Λάρισι ἢ Ἄρις Ἐλένη Χατζηλαίζου. — Ἐν Λεμεσῷ ὁ κ. Εὐγένιος Ζήνων, Λογιστής. — Ἐν Πάργῳ ὁ κ. Σπυρίδων Μαυρομάτης, Λογιστής. — Ἐν Κιτίμυς ὁ κ. Ἰωάννης Καμπᾶς. — Ἐν Τερονάλημ ὁ κ. Ματθαῖος Παυλίδης.

1. Μορέλλη

Πρωῖνὸν ἄστρον

ΟΙΚΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Αν και υπήρξε σχεδόν μακρά ή σειρά τών άρθρων με τας έκ Λονδίνου έντυπώσεις μου έν τούτοις δέν δύναμαι έκόμη νά σιαματήσω. Διά ξένον παρτηρητήν ύπάρχει εις τήν Άγγλικήν ζωήν, εις τήν Άγγλική ήθη και έθιμα άφθονον τό ύλικόν τής παρτηρήσεως, και θά είνε κέρδος διά τόν βίον ή γνώσις, εάν ήτο δυνατόν, και τών ελαχίστων λεπτομερειών αυτών. Είνε τόσον μετρημένη ή Άγγλική ζωή, είνε τόσον πρόσφορος πρòς τήν φύσιν του άνθρώπου και τας απαιτήσεις του βίου. Ωστε ή προσπάθεια τής απομνήσεως παντός, ότι έμελετήθη και έλαβε τήν μορφήν τής πραγματικότητος εκεί, θά ήδύνατο νά διορθώση παλλάς ατελείας και νά συμπληρώση πολλά χίσματα τά όποια ύπάρχουν ίδίως εις τας κοινωίας, αι όποια δέν αριθμοϋν τόν βίον παρά εις όλίγας μόνον δεκάδας ετών.

Έργον άξιον μιμήσεως είνε νά θεωρηθώσι τά Work - House του Λονδίνου, τά έπεξηξηγούμενα—Οίκοι έργασίας ή πτωχοκομεία. Τά μεγάλα αυτά κατιστήματα, τά όποια Κυβερνητική μέριμνα άνήγειρεν, έχουν τόν έξής σκοπόν. Κάθε πτωχός είνε νά εΐρη εις αυτά, στέγην, ένδυμασίαν, τροφήν, άρκει νά εργάζηται. Μεγάλα, καθαρά, άπέριμτα έχουν τας θύρας των ανοικτάς, έτοιμα νά βοηθήσουν τήν ανθρώπινην δυστυχίαν, αντί τής προσωπικής έργασίας έκάστου. Οίαν έργασίαν του επιτρέπουν αι δινίμεις έκάστου, ίδίως αι σωματικά, είνε νά τήν εΐρη εκεί εις ανάλλαγμα όλων των άπαιτήτων αναγκών του βίου. Τά Work - House αυτά, έχουν τόν σκοπόν νά εξαφανίσουν τήν έπαιτείαν από τό Λονδίον. Και ως έκ τούτου άνεγείρονται εις όλας τας απομακροσμένας και πτωχάς συνοικίας διά νά είνε περισσότερο άντιληπτά εις τούς έχοντας άνύγκην νά καταφύγουν υπό τήν σκέπη των και νά προκαλοϋν όχι μόνον τούς πτωχούς, αλλά πρò πάντων τούς όνηρούς και τεμπέληδες, οι όποιοι με τόσην ευκόλιαν καταφεύγουν εις τήν έπαιτείαν.

Μεθ' όλας όμως αυτάς τας Κυβερνητικάς μερίμνας, μεθ' όλην τήν καταδίωξιν τής έπαιτείας υπό τής Αστυνομίας, μεθ' όλην τήν άγγλικήν σκληρότητα με τήν όποίαν ό Άγγλος διέρχεται πρò του πτωχού, οι έπαιται δέν λείπουν από τό Λονδίον. Φαίνεται ότι ό

σκοπός του Οίκου τής Έργασίας δέν έξεπληρώθη ακόμη έντελώς. Η μεγάλη ίσως άσχηρότης ή όποια επικρατεί εκεί, — και ή όποια επιβίλλεται εις τοιούτου είδους κατάσταση, — καθιστά τούς Οίκους τής Έργασίας σχεδόν άντιπαθητικούς εις άρκετόν αριθμόν πτωχών. Οι κανονισμοί των κατιστημάτων — και είνε κανονισμοί βαρείς — πρέπει νά εκτελώνται άνευ γογγυσμού παρ' όλων. Η ζωή, μηχανική και κανονική, τούς κάμνει νά χάνουν ίσως και αυτήν τήν ανθρώπινην προσωπικότητά των. Η έργασία βυρεία τούς κουράζει. Ως έκ τούτου φαίνεται ύπάρχουν ακόμη πτωχοι οι όποιοι προτιμοϋν τόν ελεύθερον βίον, προτιμοϋν νά κοιμηθουν υπό τήν γέφυραν του Ταμέσεως, και έν ανάγκη νά αποθάνουν από τό ψύχος εις ένα σκαμνί των άπεράντων Πύρκων, όσα είναι ανοικτά τήν νύκτα, παρά νά καταφύγουν και νά ζητήσουν σωτηρίαν εις τούς Οίκους τής Έργασίας.

Τούτο βεβαίως δέν σημαίνει τίποτε άλλο παρ' ότι τό ελάττωμα τής τεμπελιώς εις μερικους ανθρώπους είνε τόσο μεγάλο, ώστε νά υπερσχύη και αυτού του συναισθήματος τής ζωής.

Παρόμοιος Οίκος Έργασίας διά τας Αθήνας θά ήτο μέγα ευεργέτημα.

Και και άλλο ακόμη τό όλοϊον μου έκαμην έντύπωσην και τό όποϊον ανούρω από τας αναμνήσεις μου ως άξιον άπομνήσεως

Εις τό Λονδίον ύπάρχει τό Τιοϋμπ, όπως ονομάζεται ό υπόγειος σιδηρόδρομος. Αυτός εξηπηρετεί ύπογείως τήν συγκοινωνίαν όλοκλήρου του άπεράντου Λονδίνου. Τόσον δέ είνε περίεργος εις τήν διευθέτησίν του και τας δακλαδώσεις του, και τόσον είνε λαβυρινθώδης και πολυδαίδαλος και πολυσύνθετος, ώστε χρειάζεται ειδική περιγραφή διά τήν αναπαρίστασίν του. Επειδή όμως θέλω νά δώσω μικράν ιδέαν του λαβυρινθώδους και πολυδαίδαλου αυτού, θά διηγηθώ τό έξής έπεισόδιον άσχετον με τας αναμνήσεις περι των όποϊων όμιλώ, άσχετον με τήν Άγγλικήν ζωήν και τά έκ ταύτης διδάγματα. Τό έπεισόδιον άφορᾷ Έλληνα. Γνωστός Αθηναίος γνωρίζων όλίγον τήν Άγγλικήν έφθισεν έσπέρας εις τό Λονδίον. Επειγόμενος νά συναντήσῃ κάποιον συγγενή του, και γνωρίζων από τας περιγραφάς εκείνου ότι θά ήδύνατο νά διευκολυνθή ταξιδεύων με τόν ύπόγειον, κατήλθεν εις τόν πρώτον σταθμόν και έξήτησε

τήν συνοικίαν του συγγενοϋς του. Άλλά παρήλθε μία ώρα, παρήλθον δύο, τρεις, έταξείδενσε από σταθμού εις σταθμόν, ανήλθε και κατήλθε κλίμακας, εισήλθε και έξήλθεν εις βαγόνια, τόν άνύψωσαν και τόν κατεβίβασαν άνελκυστήρες χωρίς νά φθάση εις ένα τέρμα. Μάτην διεμαρτύρητο. Μάτην όμίλει Άγγλιστι και Γαλλιστι. Μάτην έξήτει νά άνέλθη εις τήν επιφάνειαν, μάτην εκραίαζε δι' άέρα και φως. Τά Γαλλικά του δέν τά έπρόσχε κανείς, τά Άγγλικά του, τά όποια έμαθεν έδω, και τά όποια παρεμόρφωνε ή ταραχή του δέν τά άντελαιβάνετο ούδεις. Διά μίαν στιγμήν τόν εκνείουσε είδος τρέλλας, έφ' όσον έσκέπτετο ότι όλοκλήρον τήν νύκτα, τήν πρώτην νύκτα του Λονδίνου, θά τήν διήρχετο εις τό άντιπαθητικόν εκείνο ύπόγειον. Και ή ώρα παρήρχετο και ηΐξανεν ή νευρικότης και ή ταραχή του χωρίς νά βλέπη πουθενά άκτίνα σωτηρίας. Αίφνης ένεθυμήθη τήν Αστυνομίαν. Εξήτησεν ένα πόλισμαν και ήξίωσε νά τόν οδηγήσουν εις τό τμήμα, και έτσι κατώρθωσε νά άνέλθη εις τήν γήν, νά άνεϋρη

τήν επιφάνειαν και νά σωθη διά τής Αστυνομίας και με τήν χρήσιν ενός ότομομπιλ. Αυτό είνε νά δώση άνδράν ιδέαν τί είνε τό Τιοϋμπ του Λονδίνου. Έπανέρχομαι ήδη εις τήν αρχικήν μου σκέψιν. Εις όλους τούς σταθμούς του ύπογείου αυτού σιδηροδρόμου, υπήρχε μίαν ήμέραν κρεμασμένη μία ειδοποίησις με μεγάλα κόκκινα γραμμата. Τά κόκκινα αυτά γραμμата έλεγον τό έξής: «Εις τας 28 Οκτωβρίου, εις τό δικαστήριον Γκιλτ - Χόλλ ένας άνθρωπος κατεδικάσθη εις 40 σελινίων πρόστιμον και τά έξοδα, ή 14 ήμερών φυλάκισιν, επειδή έταξίδενσε με τόν σιδηρόδρομον αυτόν χωρίς νά πληρώση εισιτήριον». Η άναγνώσις τής ειδήσεως αυτης άφινεν έντύπωσιν βαθυτάτην. Τό πείραμα είναι βεβαία δέν θά τό επανελάμβανε πλέον κανείς. Ούτω παιδαγωγείται ό Άγγλικός Λαός, και ή παιδαγωγείσις του είνε θετική, πρακτική και συνεπώς άξία μιμήσεως.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Η ΝΕΑ ΜΑΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ Η ΖΩΗ

(Συνέχεια έκ του προηγουμένου τεύχους)

Η άνατροφή λοιπόν και ή ζωή στέκονται χωριστά. Έπρεπε όμως νά ήσαν ήνωμένα και νά αποτελοϋσαν ένα πράγμα. Διά τήν αντίφασιν αυτην τής άνατροφής και ζωής βλέπομεν και εις έν μικρόν άρθρον του Κου Γ. Ξενοπούλου, ή «Άνατροφή» (Νέον Άστν, 27 Ιουνίου 1911). Εις αυτό τό άρθρον μίς λέγει ό Κος Ξενοπούλος διά τά παιδιά των Αθηνών, τά όποια τό καλοκαίρι διασκεδάζουν στο Ζάππειον. Διά τήν διασκέδασίν των εκεί, ίδού πώς εκφράζεται: «Τά κοριτσάκια και ταγορόνια ποϋ συγάζουν εις τό Ζάππειον ανήκουν εις τας καλās και ίσως καλλιτέρας οι κογενείας των Αθηνών. Εις εκείνας αι όποια έχουν τήν αξίωσιν ότι ανατρεφουν τά παιδιά των με τήν μεγαλειέταν επιμέλειαν και προσοχήν. Και όμως τά θεάματα και τακροάματα, τά όποια παρέχει κίθε βράδυ τό Ζάππειον, άμυριβάλλω πολν άν συντελοϋν εις τήν καλήν άνατροφήν των μικρών Αθηναίων. Ίσως νά μη βλέπουνται τόσον τά πολν μικρά παιδιά, νά νήπια, τά όποια δέν έννοοϋν πολλά πράγματα, μολονότι κανείς δέν εξήρει από ποίαν ηλικίαν αρχίζει τό παιδί νά όνειρεύεται. Τά μεγαλειότερα όμως τά από δώδεκα ετών και άνω, πολν φοβόμαι ότι διασκεδάζοντα διαφθείρονται.»

Εθεώρησα καλόν νά μεταφέρω έδω όλίγα εκ του μαζου άρθρου διότι τά λεγόμενα εις αυτό υπό του Κου Ξενοπούλου είνε άξια μεγάλης προσοχής και μελέτης.

Οί γονείς οι όποιοι ανατρέφουν με επιμέλειαν, σχεδόν με σεμνοτυφίαν τά παιδιά των και τά οδηγούν τακτικά τό βράδυ εις τό Ζάππειον, κάμνουν δύο πράγματα αντιφατικά και άλληλοαναίροϋμενα.

«Πώς θά ήμποροϋσε νά εξηγηθῆ αυτη ή αντίφασις; Κανείς από τούς καλούς και αίσθηρούς γονείς δέν ήάρινον εις τά χέρια τής κόρης του έν βιβλίον ποϋ θά έλεγε τό χιλιστόν άφ' όσα λέγει ή σαντζετα του Ζαππειου. Καθένας εις τό σπίτι του τό πρωί θά ήτο ίκανός νά κάμη μίαν σκηνήν διά τέτοιαν αίτιαν. Και τό άπόγευμα ό ίδιος θά πήρη τήν κόρην του και θά καθίσουν μαζί εις τό Αναψυκτήριον, εις τήν καλλιτέραν θέσιν διά νά μη χάσουν τίποτε...»

Λέγων δέ ό Κος Ξενοπούλος διά τόν εαυτόν του ως συντάκτης τής «Λιαπλάσεως» προσθέτει «Σημειώσατε ότι τώρα, οι Γάλλοι παιδικοι συγγραφείς, και οι άλλοι ακόμη, δέν εξορίζουν από τά διηγήματά των, από τά παραμύθια των τόν άθώον, άγρόν έρωτα. Τά «τέτοια» προσπαθώ νά τά εξασθενίσω ή τά αφύσω όλος διόλου. Διότι και οι γονείς, και οι διδάσκαλοι παραπονούνται και διαμαρτύρονται όσαίσις βλέπουν εις παιδικόν διήγημα καμμίαν ύποπτον σχέσιν». Και τελειώνει έτσι: «Νά διαβάζουν ότι ύπάρχουν εις τόν κόσμον και χορευτριά δέν κίνει. Νά τας βλέπουν όμως, νά τας ακούουν, νά τας χειροκροτοϋν και νά τας θαυμάζουν — κίνει. Άλλου είδους άνατροφή και αυτη!...»

λέγουσι τὸν ἔγγαμον ἢ ἀγαμον τοῦ κληρικοῦ βίου, καὶ ἐξαποστέλλονται ὡς ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι, εἰς ὅλα τὰ σημεῖα ὅπου Ἀρμένιοι διαβιῶσιν. Ἐὰν δὲ κρίνη τις ἐκ τοῦ ξεναγοῦ καὶ πατρὸς Ἀθανασίου Τηροϊάν, οἱ Ἀρμενόπαιδες ἐκπαιδεύονται ἀγαν ἐπιτυχῶς, διδασκόμενοι καὶ φιλοσοφίαν καὶ θεολογίαν καὶ ξένας γλώσσας, ἐν αἷς καὶ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικήν. Ἀλλὰ καὶ ἀνατροφὴν ἔκτακτον λαμβάνουσιν ἐκεῖ οἱ Ἀρμενόπαιδες, διότι ἀνομολογῶ τὴν μεγάλην μου ὑποχρέωσιν ἐκ τῆς πολλῆς καὶ ἀγαν λεπτῆς εὐγενείας ἣν ὁ ἀναφερόμενος Πατὴρ καὶ ἄλλοι εἰσέτι ἐκ τῶν ἐκεῖ ἀσκουμένων ἐπεδαφίλευσαν εἰς τὸν χάρασσοντα τὰς γραμμὰς ταῦτα, παρ' οὗ οἱ Οὐνίται ἔχουσιν ἀφρομά: ἀντιπαθείας.

Ἡ Μονὴ προσέτι διατηρεῖ σπουδαῖαν βιβλιοθήκην, μὲ πληθῆραν συγγραμμάτων πασῶν τῶν γλωσσῶν, καὶ ἀρχαίων χειρογράφων ἀναγομένην ἰδίως εἰς τὰς Ἀνατολικὰς γλώσσας. Εἶνε πολλῆς προσοχῆς ἄξιον τὸ Μουσεῖον τῆς Μονῆς, ζωολογικόν, βρυτολογικόν, ἐθνολογικόν καὶ καλλιτεχνικόν, μὲ ζωγραφικοὺς πίνακας καὶ προτομὰς ἐξόχων Ἰταλῶν καλλιτεχνῶν ζωγράφων καὶ γλυπτῶν. Ἀλλὰ τὸ σπουδαῖον τῆς Μονῆς ἔργον, εἶνε τὸ πλοῦσιον καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὑπογραφεῖον τὸ ὅποιον ἐντὸς τῆς Μονῆς διατηρεῖται, καὶ εἰς τὸ ὅποιον ἐκτυποῦνται ἔργα πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν Ἑυρωπαϊκῶν καὶ τῶν Ἀνατολικῶν ὡς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς συμπεριλαμβανόμενης, ἰδίᾳ βίβλος ἐκεῖ ἐκτυποῦνται τὰ δι' ὅλα τὰ Ἀρμενικὰ σχολεῖα ἐκπαιδευτικὰ βιβλία. Ἐν τούτοις ἡ Μονὴ ἐκδίδει ἐτησίως καὶ λεύκωμα Ἀρμενιστί, Γαλλιστί καὶ Ἰταλιστί, ἐνῶ ἀναγράφονται αἱ πρόδοι γενικῶς τῶν Ἀρμενίων, ἐν ταῖς γράμμασι, ἐν ταῖς τέχναις καὶ ἐν τῇ ἐμπορίᾳ, σπουδαῖαν οὕτω προσφέρουσα Ἑθνικὴν ἐκδοῦλευσιν.

Καὶ ἡ μουσικὴ δὲ ἡ Ἀνατολικὴ ἐκεῖ καλλιιεργεῖται ὡς καὶ αἱ πρακτικαὶ ἐπιστῆμαι, ἡ βοτανικὴ ἰδίως ἐν τοῖς θελκτικῶς τῆς Μονῆς κήποις.

Οὐχὶ ἀνευ ἐνδιαφέροντος ἐν τῇ μουσίᾳ τῆς Μονῆς εἶδον καλῶς φυλαττόμενον τὸ μελανοδοχεῖον καὶ τὸν κονδύλοφόρον ὡς καὶ ὠραίαν ἐλαιογραφικὴν εἰκόνα τοῦ Λάρδου Βύρωνος. Ὁ δὲ ξεναγός μου ἐνήμερος ὄλης τῆς ἱστορίας τοῦ εὐγενοῦς φιλέλληνος, μοὶ ἐξήγησεν ὅτι πρὶν κατέλθῃ εἰς Ἑλλάδα ὁ Ἀγγλος ἀλτροιστῆς διέμεινεν ἐπὶ ἐν ἔτος σχεδὸν ἐν τῇ Ἀρμενικῇ Μονῇ, σπουδάζων τὴν Ἀρμενικὴν γλῶσσαν καὶ ὑποκαίων τὰ ἐθνικὰ τῶν ἐκεῖ Ἀρμενίων αἰσθήματα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Ὁ καλὸς ξεναγός μου μοὶ ὠνόμασε ὡς μέγαν φιλαρμένιον τὸν μέγαν φιλέλληνα, δὲν εἶνε δὲ παράδοξον ὁ ἰδεολόγος Ἀγγλος νὰ ὠνευεῖσθῃ καὶ τῆς Ἀρμενίας τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὡς

Αἱ Ἰταλικαὶ Σχολαί

Τὸ ἀναγεθὲν ἐν Ἀθήναις μέγιστον

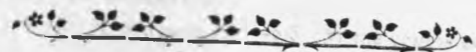
ὠνευεῖσθῃ καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἴσως μάλιστα παρὰ τοῖς Ἀρμενίοις τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγ. Λαζάρου, οἱ ὅποιοι εὐερίσκονται ὑπὸ τὸν ἀνελεύθερον τοῦ Πάπα ζυγόν, νὰ μὴ εὔρε τὰ ἐνθουσιώδη ὑπὲρ τῆς πατρίδος αἰσθήματα καὶ τὴν μεγάλην αὐταπάρησιν, ἣν ἐν Μεσολογγίῳ ἐθαύμασεν εἰς τὸν ἐθνομάρτυρα Ἐπίσκοπον Ῥωγῶν Ἰωσήφ.

Οὕτως ἔχει ἡ ἔγγυς τοῦ ὀνομαστοῦ τῆς Βενετίας Ἰλίδο κειμένη Ἀρμενικὴ Μονή, ἣτις ἀληθῶς παρέχει εὐαρεστοτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἐπισκέπτην, καὶ ἦν οἱ Ἕλληνες εἰς Βενετίαν μεταβαίνοντες παραλείπουν νὰ ἐπισκεφθῶσι, διότι εἰς τὸ δι' ὅλας τὰς γλώσσας καὶ φυλὰς κρατούμενον βιβλίον, μόνον τρία ἀνεγνώσασα ὀνόματα Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἀτύχημα ὅτι ἡ Μονὴ αὕτη τῶν καλῶν καὶ ἀνεπτυγμένων Ἀρμενίων, τελεῖ ὑπὸ τὸν ἀσχοροκερδῆ τῆς Οὐνίας παπικὸν ζυγόν, ἐν ὃ πολὺς τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας ὀρθοτόμος πρόγκηψ τῆς Σαξωνίας Μάξ, εἰς τὸ περιλάλητον ἄρθρον του, ἐθεώρησε ὡς τὴν μεγαλύτεραν τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας παρεκτροπήν, καὶ ὡς τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον πρὸς ἐνωσιν τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν.

Ἐν Βενετίᾳ κατ' Ἀθῆνας

ΙΕΖΕΚ'ΗΛ ΒΕΛΑΝΙΑΔΙΩΤΗΣ
Ἀρχιμανδρίτης

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΝΟΣ ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΥ

(Συλλογὴ ὑπὸ Ἰωάννου Γ. Φραγκιά)

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΒΔΟΜΗ
ΤΣ, ΤΖ, ΜΠ, ΝΤ, ΓΚ.**

Ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου.

Φίλε μου,
Ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ γραφείου μου εὗρον προχθὲς ἐπισκεπτήριον. Ὁ ὑπρέτης μου μοὶ εἶπεν ὅτι κάποιος ἑλλῶν εἰς τὴν οἰκίαν μου καθ' ἣν ὥραν ἐγὼ δὲν ἦμην ἐκεῖ, τὸ ἀφήκε. Τὸ ἔλαθον καὶ ἀνέγνωσα:

Μπάμπης Χατζηγιάννης.

Αὐτὰ βέβαια δὲν εἶναι ὀνόματα ἑλληνικά. Καὶ ὅμως τὰ στοιχεῖα ἦσαν ἑλληνικά. Περιέργον πρᾶγμα!

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀκμῆς τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἐὰν ἑλλῆν ἀρχαῖος ἤκουε τὴν λέξιν **Μπάμπης** δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν γράψῃ δι' ἑλληνικῶν γραμμάτων. Ἡ δὲ τὴν ἐγράφε **Βάμπης** καὶ θὰ τὴν ἐπρόφερε διὰ τοῦ Β. ὡς πρὸς τὴν πρώτην συλλαβὴν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δευτέραν, τὸ πρᾶγμα διαφέρει διότι ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ ὑπάρχουσι πλείστοι λέξεις γραφόμεναι διὰ τοῦ μ καὶ π. Ἄλλ' αὐτὸ τὸ **μπ** δὲν θὰ τὸ εὔρεσεν ποτὲ εἰς τὴν ἀρχὴν γνησίως ἑλληνικῆς λέξεως. Εὐρίσκειται πάντοτε μεταξὺ τῶν συλλαβῶν, π.χ. λάμπω, ἔμπουσα, ἀμπέχονον, κομπᾶζω κλπ. Ἴσως ὑποθέσῃς τώρα ὅτι ἡ γλῶσσά μας δύναται νὰ παραστήσῃ δι' ἑλληνικῶν ψηφίων τὸ **Μπάμπης**, ἀφοῦ ἔχει τὸ μ καὶ τὸ π, καὶ ἀφοῦ ἔχει λέξεις περιεχοῦσας τὰ ψηφία ταῦτα. Τὸ συμπέρασμα σου θὰ ἦναι πεπλανημένον, διότι ἄλλον ἤχον ἔχον τὰ σύμφωνα **μπ** εἰς τὰς ἑλληνικὰς λέξεις **λάμπω, ἀμπέχονον** κλπ. καὶ ἄλλον εἰς τὴν λέξιν **Μπάμπης**. Ἐκεῖ δὲν πρόκειται περὶ διπλοῦ συμφώνου, οἷον εἶναι π.χ. τὸ **Ξ**, τὸ **Ζ**, τὸ **Ψ**, ἀλλὰ περὶ δύο χωριστῶν συμφώνων, καὶ διὰ τοῦτο τὸ **λάμπω** ἔχει δύο συλλαβὰς, **λάμ** καὶ **πω** οὐχὶ **λα** καὶ **πω**. Διὰ τοῦτο, ὅταν λέγωμεν π.χ. **Χαράλαμπος** ἢ **Χαραλάμης**, ἀκούεται τὸ μ ὡς ν περίπου, ὡς εἰς τὴν γαλλικὴν λέξιν *amhaulant*, ἐνῶ εἰς τὴν λέξιν **Μπάμπης** δὲν ἀκούεται. Ἀφ' ἐτέρου πάλιν ἡ προφορὰ τοῦ **Μπάμπης** δὲν εἶναι **Πάπης**.

Ταῦτα σημαίνουν ὅτι πρόκειται περὶ ψηφίου ἀπλοῦ τοῦ ὁποίου στερεῖται τὸ ἑλληνικὸν ἀλφάβητον, ἐνῶ εἰς

τὴν γλῶσσάν μας εἰσῆλθον καὶ ἐνεκλιματίσθησαν ἔξωθεν λέξεις τὰς ὁποίας καθ' ἑκάστην προφέρομεν, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ἀλφαβητικὰ ψηφία ἵνα τὰς σημάνωμεν.

Ὅλαι σχεδὸν αἱ ξένοι γλώσσαι ἔχον ψηφίον ἰδιαιτέρον διὰ τὸ **Μπ** (*ballon, harbiere, Bericht, lobe*) καὶ ἄλλο χωριστὸν ψηφίον διὰ τὴν προφορὰν τοῦ ἰσικοῦ μας βῆτα (*vivre, avere, welcher, vaill* κλπ.). Καὶ ἡ ρωσικὴ καὶ ἡ τουρκικὴ καὶ ἄλλαι ὁμοίως. Μόνοι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν γράμμα διὰ νὰ σημάνωμεν τὰς ἑλληνικὰς λέξεις **μπαλώνω** (*ἐμβαλώνω*) **μπορῶ** (*ἐμπορῶ*) **μπάτης** (*ἐμβάτης*) καὶ ἄλλας καθαρῶς ἑλληνικὰς τοιαύτας. Ἐχομεν τὸ γαλλ. *h* ἐν τῇ λαλιᾷ, δὲν τὸ ἔχομεν ἐν τῇ γραφῇ. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν ἡ ἑλλειψις αὕτη δὲν ὑπέρχε, διότι δὲν ὑπῆρχεν ἀκόμη τὸ πρᾶγμα. Τώρα ὅμως τὸ πρᾶγμα εἰσῆλθεν εἰς τὴν γλῶσσάν μας χωρὶς νὰ ἔχομεν γράμμα νὰ τὸ σημάνωμεν. Τοῦτο δευκνίει σημερινὴν πτωχείαν τοῦ ἀλφαβήτου μας, ἣτις πρέπει νὰ λείψῃ. Δὲν ἀκούει τὰ **μ** καὶ **π** διὰ νὰ παραστήσῃ τὴν προφορὰν τοῦ **μπαλώνω, μπορῶ, μπήγω** κλπ. διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προφερθῶσι ταῦτα καθὼς τὰ προφέρομεν.

Τὰς αὐτὰς σκέψεις ἔκαμον καὶ διὰ τὸ ἐπίθετον τοῦ ἐπισκέπτου μου **Χατζηγιάννης**. Ἰδοὺ τρεῖς ἄλλαι συλλαβαὶ **τση γκι** καὶ **τσα** τὰς ὁποίας ἔχομεν τώρα συνῆθεις εἰς τὴν γλῶσσάν μας, χωρὶς νὰ ἔχομεν ἀλφαβητικὰ ψηφία διὰ τὰ ἐν αὐταῖς σύμφωνα. Καὶ σὲ βεβαιῶ ὅτι μοὶ φαίνεται κωμικὴ ἡ προσπάθεια πρὸς παραστάσιν τοῦ ἤχου τῶν συμφώνων τούτων διὰ τοῦ **τ** καὶ **ζ**, διὰ τοῦ **τ** καὶ **σ**, διὰ τοῦ **γ** καὶ **κ**, τὰ ὅποια ὁ ἑλληνιστὴ ἀναγινώσκων δὲν δύναται νὰ τὰ προφέρῃ, διότι δὲν εἶναι κατάλληλα τὰ σύμφωνα ταῦτα, ταῦ καὶ **ζήτα**, ταῦ καὶ **σῖγμα**, **γάμμα** καὶ **κάπα** διὰ νὰ παραστήσῃ τὸν ἤχον τὴν ὅποιον θέλουσιν καὶ καλὰ διὰ τῆς βίας νὰ τοῖς ἐπιβάλλωσι. Τὸ ταῦ μὲ τὸ **ζήτα**

και τα λοιπα ταυτα ζεύγη σύγκεινται από δύο σύμφωνα αδιάλλακτα και αναφομοίωτα προς αλληλα ως το λάμδα και το ρω, το βήτα και το πη ή το φη. το δέλτα και το ταυ και μόνον γερμανικόν στόμα δύναται να τα προφέρη ὁμοῦ.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μετὰ τὸ ντ καὶ γκ. Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα ἔχει λέξεις περιεχούσας τὰ ψηφία ταῦτα πλησίον ἀλλήλων, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τὴν αὐτὴν συλλαβὴν. Π.χ. αἱ λέξεις ἐντός, ἀντί, πάντες, ἀνάγκη, ἀγκιστρον, ἀγκάλῃ κλπ. περιέχουν τὰ ψηφία ταῦτα, ἀλλ' ὄχι ὡς ἐν σύμφωνον, ὁ δὲ ἦχος τῆς προφορᾶς των πολὺ διάφορος. Διὰ τοῦτο, ἐάν ὁ Γάλλος ἢ ὁ Ἴταλὸς ἤθελε νὰ παραστήσῃ διὰ ψηφίων τοῦ ἰδικοῦ των ἀλφαβήτου τὰς λέξεις ταύτας δὲν θὰ τὰς ἔγραφε βέβαια διὰ τοῦ d καὶ g π.χ. τὸ ἐντὸς edos, τὸ ἀντί adl καὶ τὰς λοιπὰς pados, anagui ἢ anaghi, agali, ἀλλὰ θὰ ἔγραφε pandes, anangui, an-gali, τοῦτέστι θὰ ἔθετε πρὸ τοῦ d καὶ g τὸ n· τοῦτο δὲ σημαίνει ὅτι τὸ ντ τὸ ἰδικόν μας καὶ τὸ γκ δὲν εἶναι κατάλληλα ὅπως ἀποδώσωσι τὸν ἦχον τοῦ γαλλικοῦ ἢ ἰταλικοῦ d καὶ ga ἢ ghi, διότι περιέχουν ἐν ἑαυτοῖς ἦχον ἕρρινον μὴ περιεχόμενον εἰς τὸ d καὶ g τῶν ξένων. Διὰ τὸ λοιπὸν αὐτοὶ μὲν οἱ ξένοι νὰ δύνανται διὰ τοῦ ἀλφαβήτου των ν' ἀποδώσωσιν ἀκριβῶς τοὺς ἦχους τούτους τῶν ἰδικῶν μας λέξεων, ἡμεῖς δὲ νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ παραστήσωμεν οἱ ἰδικῶν μας ψηφίων τὸν ἦχον τούτων ξένων λέξεων, ἀφοῦ τὰς

προφέρομεν ὁρθῶς; Δὲν εἶναι τοῦτο πτωχεῖα καὶ ἀνεπάρκεια τοῦ ἀλφαβήτου μας; Καὶ δυνάμεθα ν' ἀνεχώμεθα ἀκόμη τὴν πτωχεῖαν ταύτην ἡμεῖς, οἵτινες ἔχομεν τὴν πλουσιωτέραν γλῶσσαν τοῦ κόσμου;

Οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἴταλοὶ ἐντρέπονται μὴ ἔχοντες εἰς τὸ ἀλφάβητον αὐτῶν ψηφίον ἀποδίδον τὸν ἦχον τοῦ ἰδικοῦ μας δέλτα, φήτα, γάμμα καὶ χή καὶ γελῶμεν ἡμεῖς διὰ τοῦτο ὅταν τοὺς ἀκούσωμεν νὰ λέγουν: ντὲν τέλω, ἀντί δὲν θέλω, αὐτὸς γκυρίζει ἀντί γυρίζει, τὸ κῶμα ἀντί τὸ χῶμα κλπ.

Ἐάν ἤμην πλούσιος, ἤθελον ἰδρῶσαι πανελληνίον διαγωνισμὸν πρὸς καθιέρωσιν ψηφίων ἐν τῷ ἐλληνικῷ ἀλφαβήτῳ διὰ τὰ ἐλλείποντα ταῦτα σύμφωνα. Καὶ θ' ἀπένειμον μέγα βραβεῖον εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἤθελε προτείνει τὰ καταλληλότερα σχήματα γραφῆς, χειρογραφικὰ καὶ τυπογραφικὰ, διὰ τὰ νέα ταῦτα σύμφωνα. Καὶ σὲ βεβαίῳ ἔτι μέχρι τῆς δι' ἐπισήμου τινὸς πανελληνίου ἐστῆς προσθήκης τῶν νέων τούτων ψηφίων ἐν τῷ ἀλφαβήτῳ μας θὰ ἤμην ἱκανὸς νὰ μὴ φάγω οὔτε μπάμαις, οὔτε ντομάταις, οὔτε μελιτζάναις, ἀφοῦ δὲν θὰ ἤδυνάμην νὰ τὰς γράψω ἑλληνιστί.

Ἐν Ἀθήραις 4 Μαΐου 18...

Ὁ φίλος σου

ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΘΑΛΛΙΔΗΣ

* ΙΤΑΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ *

Ο ΤΟΤΟΣ

Λήμμα Gabriele d'Annunzio

Ἐμοιάζε σὰν μιὰ μικρὴ ἀρκουδίτσα, ποῦ εἶχε κατεβῆ εἰς τὴν πεδιάδα τῆς χαράδρας τῆς Μαγκέλλα, μετὰ τὸ λερωμένο του μουτράκι, τὰ μαῦρα του μαλλιά, καὶ τὰ μικρὰ στρογγυλὰ ματάκια του, κίτρινα σὰν ἀνθὴ κισσοῦ, ποῦ ἀδιάκοπα κουνούσε. Τὴν καλὴ ἐποχὴ τοῦ χρόνου ἔξοσε εἰς τοὺς ἀγρούς, κλέβοντας τὰ φρούτα ἀπὸ τὰ δένδρα, ἀπαύζοντες βατόμοιρα ἀπὸ τοὺς φράχτες ποῦ ἔαπλώνονταν εἰς τὸν ἥλιον. Κάποτε ἔδρανε σπασμένες ἀγριεὶς φωνὲς ποῦ θύμιζαν γαυγίσματα σκύλου δεμένου εἰς τὸν κορμὸ μιᾶς βαλανιδιάς στὰ ὀλόθερα καλοκαιρινὰ μεσημέρια. Ὁ κακομοῖρος ὁ Τοτὸς ἦτανε βουβός. Οἱ ληστοὶ τοῦ εἶχαν κόψει τὴ γλῶσσαν καὶ σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἐφύλαγε τῆς ἀγελάδας τοῦ κυρίου του, τῆς ἔδρασκε στὰ λιβάδια, τὰ γεμάτα ἀπὸ κοκκινισμένα τριφύλλα, σφύριζοντας μετὰ τὸ καλαμῆνιόν πίπερό του καὶ κυττάζοντας

τὰ σὺννεφα, ποῦ ὀλοένα πλησίαζαν εἰς τῆς κορφῆς τῶν βουνῶν, ἢ τῆς ἀγριόπαπιας, ποῦ ἔδιωχνεν ἢ χειμωνιά.

Μιὰ καλοκαιρινὴ ἡμέρα, ἐνῶ σιρόκος φυσούσε καὶ ἡ Μαγκέλλα ἐχάνονταν μαγευτικὰ πίσω ἀπὸ τοὺς μεξεδένιους ἀτμούς, ὁ Μαῦρος ληστής παρουσιάστηκε μετὰ τοῦ συντρόφου καὶ τοῦ ἀεπάξε μιὰ ἀγελάδα. Ὁ Τοτὸς ἐφώναξε κ' ἔτσι τοῦ ἐκοψαν τὴ γλῶσσαν.

— Τώρα πῆγαινε νὰ τὰ διηγῆθῃς τοῦ εἶπαν.

Ὁ Τοτὸς ἐγύρισε στὸ σπῆτι τρικλιζοντας, κουνώντας τὰ χέρια του, ἐνῶ τὸ αἶμα ἔτρεχεν ἀφθονοῦ ἀπὸ τὸ στόμα του. Τὸ πῶς ἐγλύττωσε ἦταν θαῦμα· ὅμως τὸν Μαῦρο πάντοτε τὸν θυμώτανε κ' ὅταν, μιὰ μέρα στὸν δρόμον τὸν εἶδε νὰ περνᾷ δεμένος, περικυκλωμένος

ἀπὸ στρατιώτες, τοῦ ἐπέταξε μιὰ πέτρα κ' ἔφυγε περιγελώντας τον.

✱

Ἀργότερα ἄφησε τὴ μητέρα του στὴν κίτρινη καλύδα, ποῦ ἦταν χτισμένη κάτω ἀπ' τὴ θαλανιδιά, καὶ ἔξοσε ἐυπόλητος, λερωμένος, κουρελιασμένος, πεινασμένος μετὰ ἀλήτας γιὰ συντρόφους. Εἶχε γίνεи κακός!

Κάποτε ἐξαπλώνετο στὸν ἥλιον, σκοτώνοντας τῆς γουστῆρες καὶ τὰ ποικιλόχρωμα ἐρπετὰ τοῦ κάμπου. Ὅταν οἱ σύντροφοὶ του τὸν ἐπείραζαν, ἐφώναζε σὰν ἀγριόχοιρος διωγμένος ἀπ' τοὺς σκύλλους. Μιὰ μέρα ἐκτόπησεν ἕνα ἀπ' αὐτοὺς καὶ ἀπὸ τότε τὸν ἀφήσανε ἡσυχο, μοναχό...

✱

Ὁ Τοτὸς ἀγαποῦσε τὴν Νίνα, ἀγαποῦσε τρυφερὰ τὴν καλὴ, τὴν ὀραία Νίνα, μιὰ κόρη ἀδύνατη μετὰ πολὺ μὲγάλα μάτια καὶ πρόσωπο καλλωπισμένο μετὰ κοκκινάδες. Τὰ μαλλιά τῆς ἔπεφταν ξανθὰ εἰς τὸ μέτωπό τῆς.

Πρῶτη φορὰ τὴν εἶχε ἰδῆ εἰς τὴν γέφυρα τοῦ Σάν Ρόκκο.

Ἡ Νίνα μαζεμένη σὲ μιὰ γωνιά, ἔτρωγεν ἕνα κομμάτι ψωμί καὶ ὁ Τοτὸς, ποῦ δὲν εἶχε, τὴν κύταξε μελαγχολικός, γλύφοντας τὰ χεῖλη του.

— Θέλεις; Τοῦ εἶπε τὸ κορίτσι, μετὰ ἀδύνατη φωνὴ σκλώνοντας τὰ μὲγάλα λαμπερὰ μάτια του, ποῦ ἔμοιαζαν μετὰ οὐρανὸ τοῦ Σεπτεμβρίου. Θέλεις; Ἐχῶ ἄλλο ἕνα κομμάτι.

Ὁ Τοτὸς ἐπλησίασε μετὰ χαμόγελο εἰς τὸ στόμα καὶ τὸ πῆρε. Ἐτρωγεν καὶ οἱ δύο χωρὶς νὰ μιλοῦν. Δύο τρεῖς φορές τὰ βλέμματά των συνηντήθησαν καὶ χαμογέλασαν.

— Ἀπὸ ποῦ εἶσαι; Τὸν ἐρώτησεν ἡ Νίνα. Ἐκεῖνος μετὰ νοήματα τῆς ἔδειξε πῶς δὲν μπορούσε νὰ μιλήσῃ κ' ἀνοίγοντας τὸ στόμα του, ἄφησε νὰ φανῆ, μιὰ μαυρισμένη γλῶσσα. Ἡ κόρη μετὰ ἀποτροπισμὸν ἔστρεψε τὸ κεφάλι τῆς. Ὁ Τοτὸς ἐπίασεν ἐλαφρὰ τὸ χεῖρ τῆς μετὰ δάκρυα στὰ μάτια, σὰν νὰθελε νὰ τῆς πῇ.

— Μὴν κἀνῆς ἔτσι. Μὴ μ' ἀφίσῃς καὶ σὺ... Γεννοῦ καλὴ...

Κι' ἀπὸ τὸ στόμα του ἐβγήκε ἕνα παράξενος ἦχος, ποῦ ἔκανε τὴ φτωχὴ κόρη ν' ἀνατριχιάσῃ.

— Χαῖρε, τοῦ εἶπε φεύγοντας...

✱

Ἦτοτε ἀπὸ καιρὸ, τὴν ξαναεἶδε κ' ἔξοσαν σὰν ἀδελφοί. Ἐκάθηντο στὸν ἥλιον ὁ ἕνας κοντὰ στὸν ἄλλον. Ὁ Τοτὸς ἀκούμπουσε τὴν καστανὴ κεφαλὴ του στὰ γόνατα τῆς Νίνας καὶ ἐκλεινε χαϊδευτικὰ τὰ μάτια του, σὰν γάτα ποῦ χαϊδεύεται ἀπὸ μικρὰ χεράκια κοριτοῦ. Καὶ ἐκεῖνη τοῦ διηγείτο τῆς ἱστορίας τοῦ μάγου καὶ τῆς βασιλοπούλας.

— Ἦτανε μιὰ φορὰ ἕνα; βασιληᾶς ποῦ εἶχε τρεῖς

κόρες. Τὴν πῶς μικρὴ τὴν ἐλέγανε Στελλίνα. Εἶχε χρυσοῦ μαλλιά καὶ διαμαντένια μάτια κ' ὅταν περνοῦσε ἔλεγεν ὁ καθέννας: «Νὰ ἡ Παναγία!». Κι' ἐγονάτιζαν ὅλοι... Μιὰ μέρα ἐνῶ ἔκοβε λουλούδια μέσα στὸν κηπὸ τῆς, εἶδεν ἕνα ὄμορφον παπαγάλον πράσινο ἐπάνω σ' ἕνα δένδρον καθισμένο...

Ὁ Τοτὸς, ναυουρισμένος ἀπ' τὴ χαϊδευτικὴ φωνὴ τῆς, ἐκοιμότανε καὶ στὸ ὄνειρό του ἔβλεπε τὴ Στελλίνα. Τὰ λόγια ἀπ' τὸ στόμα τῆς Νίνας ἔδραναν σιγανά, πνιγμένα, κ' ἔδραναν λίγο-λίγο. Ὁ ἥλιος ἀγκάλιαζε τὸ δάσος μετὰ μιὰ ζεστὴ πνοὴ φωτός.

Ἔτσι ἐπέρασαν ἀρκετὸν καιρὸ· τῆς ἐλεημοσύνης ἐμοιράζοντο, ἐκοιμῶντο στὴ χλόη ἀπάνω, κ' ἔτρεχανε στὴν ἐξοχὴ ἀνάμεσα ἀπ' τ' ἀμπέλια, τὰ πλούσια σὲ σταφύλια, μετὰ τὸν κίνδυνον νὰ τοὺς πετύχῃ καμμιὰ τουφεκιὰ χωρικοῦ. Ὁ Τοτὸς ἦταν εὐτυχὴς Καμμιὰ φορὰ ἀεπάξε τὴν μικρούλα του στοὺς ὄμους του ἀπάνω κ' ἔτρεχε σὰν τρελλός, πηδώντας λάκκους καὶ ποτάμια, ὡς ποῦ κοκκινισμένος σὰν φωτιά, σταματοῦσε κάτω ἀπὸ κανένα δένδρον ἢ ἀνάμεσα σὲ μιὰ καλαμιά, μετὰ χαρὲς καὶ γέλοιο. Ἡ Νίνα ἐγελοῦσε κ' αὐτὴ ὅμως, ὅταν κατὰ τύχην τὰ μάτια τῆς ἔπεφταν στὴν μαυρισμένη γλῶσσά του, ποῦ ἀνήσυχτα, ἐκινεῖτο μέσα στὸ ἀνοιγμένο του στόμα, ἠσθάνετο τῆς ἀηδίας τὴν φρικτὴν νὰ περνᾷ ὡς τὰ κόκκαλά τῆς. Πολλὰς φορές τὸ καταλάβαινε κ' ἐκεῖνος κ' ὄλη τὴν ἡμέρα ἦταν λυπημένος...

✱

Τὴ γλυκὴς ποῦ ἦταν ὁ Ὀκτώβριος! Τὰ σκοτεινὰ βουνὰ ἐξωγραφίζοντο καθαρὰ στὸ μενεξεδένιον φόντο, ποῦ ἀπαλὰ ἀλλάζε μετὰ τὸ γαλάζιο τοῦ οὐρανοῦ χρῶμα. Ἡ Νίνα ἐκοιμάτο καὶ ὁ Τοτὸς κοντὰ τῆς καθισμένος τὴν ἐκύτταζε. Κοντὰ ἦσαν ξερὰ καλάμια καὶ δύο γέρηκες ἐλγῆς. Πόσον ὀραϊότερος ἐφαίνετο ὁ οὐρανός μετὰ ἀπ' τὰ καλάμια καὶ τὰ κλαριά τῆς ἐλγῆς! Ὁ Τοτὸς ἐακέπτετο— ὁ Θεὸς ἔξει— τί παράξενα πράγματα! Τὴν Στελλίνα ἴσως καὶ τὸν Μαῦρο! Ἰσως τὴν κίτρινη καλύδα μετὰ τὸ δένδρον ἢ καὶ μιὰ γρηθὴ γυναῖκα κάτω ἀπὸ αὐτὸ πλέκοντας, ποῦ εἶχε τὸ μουμούρισμά του γιὰ μουσικὴ! Ὁ Θεὸς ἔξει...

Ἐνα Κυριακάτικο ἀπόγευμα τοῦ Νοεμβρίου εὐρέθη κάτω ἀπ' τὴν γέφυρα τοῦ Σάν Ρόκκο. Στὸν γαλάζιον οὐρανὸ ὁ ἥλιος ἐλαμπεν, ἀφῆνον νὰ ἐσχύνεται ἕνα γλυκὸ ξανθὸ φῶς καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν ξανθὴν διαύγεια χτυποῦσαν ὅλες ἡ καμπάνες μαζὺ καὶ ὁ ἀχὸς τους μετὰ τὸν θόρυβον τῶν κοντινῶν δρόμων ἀνακατώνετο.

Ἦσαν μόνοι. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἐρημὸς ὁ μὲγάλος δρόμος ἀπ' τ' ἄλλο οἱ σκαμμένοι κάμποι. Ὁ Τοτὸς ἐκύτταζε τὸν ἀνοιγμένο κισσό, κρημασμένον ἀπὸ τὴν σχισμὴν κάποιου τοίχου.

— Ἐρχεται ὁ χειμῶνας, εἶπεν ἡ Νίνα σκεπτικῶς, κυττάζοντας τὰ γυμνὰ πόδια τῆς. Τὸ χιόνι θάρθη

και θα ασπρίση τη γη... Και δεν έχομε σπίτι, και δεν έχομε φωτιά... Η μητέρα σου πέθανε, ε;

Ο Τοτός έκλινε το κεφάλι του ύστερα το έσήκωσε πάλι, και προσήλωσε τα λαμπερά του μάτια στον ατελείωτον έριζοντα.

— Δεν πέθανε λοιπόν... Σε περιμένει.

Ο Τοτός έκούνθησε το κεφάλι του, σαν για να πηγαί ύστερα, με άλλα σχήματα ζητούσε να της πη: Πάμε στο σπίτι, εκεί κάτω εκεί θα βρούμε γάλα και ψωμί και φωτιά.

Περπατούσαν, περπατούσαν...

Πεινούσαν και πολλές φορές έκοιμώντο στον καθαρόν άερα, κάτω από κανένα δένδρο, ή σε κάμμιτα πόρτα κάνονός σταύλου.

Η Νίνα υπέφεραν—είχεν αδυνατίσει, τα μάτια της ήσαν σδυμμένα, τα χείλη της κίτρινα, τα πόδια της πρισμένα και αίματωμένα. Ο Τοτός, όταν την έκύτταζε, αισθανότανε την καρδιά του να σκίζεται από τον πόνο. Της έερριψε στους ώμους της το παλλό τρυπημένο επανωφόρι του και πολλές φο-

ρές, δι' αρκετόν διάστημα την σήκωνε στα χέρια.

Ένα βράδυ ύστερ' από πολυώρους περιπλανήσεις βρέθηκαν σε κάποιο έρημο μέρος· κονιά δεν ήταν κανένα σπίτι το χιόνι, που μιá πνοή ανέμου έδιωχνε είχε σκεπάσει όλα. Η Νίνα είχε μαζευθή κοντά του σαν φειδι κουλουριασμένη. Τα δόντια της χτυπούσαν απ' το κρού και τον πυρετό· το παραπνευτικό της κλάμμα, σαν ψυχροράγημα περνούσε το στήθος του φτωχού βωβού και τον έκοφτε σαν μαχαίρι. Μα έλο προχωρούσε, ακούοντας την καρδιά της να κτυπά κοντά στη δική του... Ύστερα δεν άκουσε πειά τίποτε. Τα μικρά χέρια της έσφιγγαν γύρω από το λαιμό του, σαν ασάλι, και το κεφαλάκι της έφερνε από το ένα μέρος.

Άφησε μιá φωνή σαν κάτι να οπουσε το στήθος του, έσφιξε ακόμα περισσότερο το πεθαμμένο σώμα και έπροχώρησε στο μάνιασμα των στοιχείω...

Σε λίγο δε βαστούσε πειά έπεσε με το πτώμα κρεμασμένο στο λαιμό του. Τους σκέπασε το χιόνι...

Κέκρυφα

ΤΑΚΗΣ Θ. ΛΑΣΚΑΡΙΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΝΙΑΙΑΣ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου φύλλου)

Η 10η Αυγούστου 1905, ημέρα της έναρξεως των εργασιών της Προνομιούχου Έταιρίας έσημείωσε σελίδα περιφανή, εις τα χρονικά της σταφίδος. Διότι από ταύτης άρχεται ή οικονομική ανάπτυσις του σταφιδικού κόσμου, ήτις βάνει βραδέως αλλά σταθερώς επί τα πρόσω, τείνουσα προς την όριστικήν επίλυσιν του μεγάλου σταφιδικού προβλήματος, την αποκατάστασιν της οικονομικής ίσορροπίας της σταφιδοπαραγωγής, άνευ αποτόμων συγκλονισμών, δια μεθοδικής οικονομικής οργανώσεως και διαίτησ. Τούτο εινε και έλανθάνων τελικός σκοπός της Προνομιούχου, ήτις δεν θα έχη πλέον λόγον υπάρξεως, όταν το έργον τουτο θεμελιωθή όριστικώς.

Δια της συμβάσεως της 8 Ιουλίου 1905, ως εξέθηκε τα κατ' αυτήν, εν τη προς τους βουλευτάς εισηγήσει του, έμακαρίτης Διευθυντής της Τραπεζής Αθηνών Ι. Πεσμαζόγλου, έπεζητήθη και έπετεύχθη ή σύστασις «μεγάλης ίσχυρος ασφαλιστικής έταιρίας» υπέρ της σταφιδοπαραγωγής, αναλαμθανούσης αποστολήν διαιτητού και όυθμοιοτού μεταξύ παραγωγής, σταφιδεμπορίου και καταναλώσεως, εν τη αντίληψει ήτις δια του δλου του συστήματος διήκει, έτι «ή διαο-

ρήθμισις του σταφιδικού ζητήματος δεν εινε άλλο παρά διαορήθμισις του σταφιδεμπορίου». Δια της συμβάσεως ταύτης «έξασφαλίζεται εν κατώτερον όριον τιμής εις τον σταφιδοπαραγωγόν, αποκτώντα ούτως όλην του την έλευθερίαν να πωλήση όπως και όπου το προϊόν του εις οίαν ήθελεν επιτύχει τιμήν». Επιδιώκεται άπ' έτέρου «ή άνόρθωσις του καταπεσόντος και δυσφημίσαντος την σταφιδοπαραγωγήν έμπορίου» εις εύρωστον και υγιή οργανισμόν, δεν παρορώνται δε, υπό των παραγωγών, οτινιες συχνά τα λησμονούσι, τα στοιχειώδη δικαιώματα της καταναλώσεως, άνευ της συγκαταθέσεως της όποιας, δεν θα ήτο δυνατή ή επίτευξις συμβάσεως, πολλαχώς αυτήν την κατανάλωσιν επιβαρυνούσης, τόσω μάλλον, όση αδύνατος ή απέβαιεν ή συμμετοχή των ξένων κεφαλαίων εις έπιχειρήσιν φύσει ριψοκίνδυνον, σκοπεύουσαν την έξασφάλισιν της σταφιδοπαραγωγής αλλά και την άρμονικήν διαορύθμισιν των του σταφιδεμπορίου. Παρά ταύτα, δι' όλης της συμβάσεως καταφαίνεται σαφώς ή προστασία της σταφιδοπαραγωγής, προς μεγαλειτέραν δε έξασφάλισιν της έκπληρώσεως του σκοπού τουτου, και συμμετοχήν αυτής εις τα τυχόν κέρδη της έπιχειρήσεως, έγένετο δεκτόν υπό του κεφαλαίου όπως ή σταφιδοπαρα-

γωγή, αντιπροσωπευομένη υπό της σταφιδικής Τραπεζής μετασχή της έπιχειρήσεως κατά το 1/4, παρασταμένη προνομιακώς εν τη Δ. Συμβούλφ της Έταιρίας δια 3 Συμβούλων, μη εκλεγομένων υπό των μετόχων, αλλά διοριζομένων υπό του Υπουργείου, το όποιον αντιπροσωπεύεται επιπροσθέτως και δια Βασ. Επιτρόπου έχοντος εύρειαν δικαιοδοσίαν έλέγχου των εργασιών της Έταιρίας.

Δια του κωρώσαντος την σύμβασιν του νόμου Γ'Η της 17 Ιουλίου 1905 παρέχονται εις την Προνομιούχον Έταιρίαν ως αποκλειστικόν προνόμιον δικαιώματά τινα και επιβάλλονται υποχρεώσεις πολλαπλαί. Τα κυριώτερα τούτων ειναι τα εξής:

Α') Δικαιώματα. Έκχωρούνται ως προνόμιον εις την Έταιρίαν α) ή εισπραξις της κατά το άρθρ. 2 του Β'Φ'ΖΕ' νόμου εις είδος εισφοράς και του κατά το άρθρον 1 του Γ'ΚΗ' νόμου εις είδος έγγείου φόρου, ήτοι εν έλφ εις είδος εισπραξις 35 % επί του έξαγομένου καρπού· β) ή λόγω ασφαλιστρού εισπραξις 7 δρ. κατά χιλιάλιτρον παραγομένου καρπού. Επιτρέπεται δε εις την Έταιρίαν αλλά και ως υποχρεώσις επιβάλλεται εν έκτάκτφ περιπτώσει παραγωγής άνεπαρκούς δια τας ανάγκας της καταναλώσεως και της παρακρατήσεως 35 %, 1) ή εισπραξις εις χρήμα ποσοστου τινος της εισφοράς και έγγείου φόρου και 2) ή χάριν της καταναλώσεως πώλησις εις το έμπόριον καρπού εκ των αποθηκών αυτής επί τιμή δρ. 160 και 200 δρ. Έκ της πραγματοποιούσης εκ τυχόν τοιούτων πωλήσεων διαφοράς μόνον το 1/5 λόγω έξόδων της δικαιούται να κρατήση υπέρ έαυτής ή Έταιρία, των υπολοίπων 1/5 φερομένων εις όφελος της Σταφιδικής Τραπεζής. Εις την Έταιρίαν παρέχεται επίσης δικαίωμα έλέγχου επί του έξαγομένου καρπού, και άδεια επιβλέψως περι της έκτελέσεως του περι απαγορεύσεως σταφιδοφυτειών νόμου.

Αί εκ της χρήσεως των άνω δικαιωμάτων άπορρέουσαι τακτικά πρόσοδοι της Έταιρίας εινε επί κανονικής παραγωγής 340 εκατομ. εν. λιτρ. σταφίδος αί εξής:

Εισπράξεις έπταδράγμου δικαιώματος...	Δρ. 2,380,000
Εισπράξεις εκ διαθέσεως σταφιδοκάσπου (90 περίπου εκ. επί 245 εκ. εν. λ. έξαγωγής).	3,220,000
Έν έλφ Δρ.	5,600,000

Εις τας τακτικάς ταύτας προσόδους προσθετόν τας έκτάκτους τοιαύτας εκ πωλήσεως παρακρατήματος ή εισπράξεως του φόρου εις χρήμα. Αυται ως εκ της φύσεως αυτών δεν εινε σταθεραί ούδε έτήσιαι. Κατά το διάστημα της εξαετίας 1905-6—1910-11 δις μόνον προσέκυψαν τοιαύτα έσοδα δια την Έταιρίαν, εις ταύτα δε αντιστοιχεί αναλόγως μείωσις των τακτικών προσόδων.

Β') Υποχρεώσεις. Αί κυριώτεραι υποχρεώσεις της Έταιρίας εινε α) ή εις χρήμα απόδοσις των έγγείων φόρων εις το δημόσιον, άνευ τινος αυτών επιβαρύν-

σεως λόγω έξόδων εισπράξεως. Το ποσόν, του εις δύο δόσεις καταβαλλομένου έγγείου τουτου φόρου αναλόγως της έξαγωγής, άνέρχεται περίπου εις 4-4 1/2 εκατομ. Δρ. ετησίως.

β) Ο προσδιορισμός 3 κατωτάτων όριων τιμής κατά ποιότητα σταφιδοκάσπου, της έταιρίας υποχρεουμένης, προς άρσιν των πλεονασμάτων, σταθεροποίηση και ύψωσιν των τιμών της σταφίδος, ν' αγοράζη κατά την έναρξιν και τέλος του σταφιδικού έτους επί 4 1/2 μήνας πέν ποσόν σταφιδοκάσπου προσφερομένου αυτή, και άποσύρη τουτο εκ της αγοράς προσριζουσα μόνον εις βιομηχανικήν κατεργασίαν. Η εκ της τοιαύτης αγοράς προκύπτουσα ζημία εις την Έταιρίαν άνέρχεται εις 85 περίπου Δρ. κατά χιλιάλιτρον. Εις τοιαύτας αγοράς από μοσφήν ξηράς ή χλωράς σταφίδος και δελτίων προέθη ή Έταιρία και κατά τα εξ έτη της λειτουργίας αυτής.

γ) Η παροχή δανείων εις τους κατόχους σταφίδος επί ενέχυρω αυτής εις τας ίδιαις αποθήκας της Έταιρίας επί τόκφ 6 % και μέχρι των 1/3 της αξίας της σταφίδος, άνευ δε επιπροσθέτου τινος επιβαρύνσεως των δανειζομένων λόγω προμηθείας, ασφαλιστρον ή ένοικίου.

δ) Η παροχή όφωρην αποθηκών του σταφιδοκάσπου της Έταιρίας υποχρεουμένης να διαθέτη αποθήκας περιεκτικότητος 175 τουλάχιστον εκ. εν. λιτρ., και ν' αποθηκεύση εις διαμερίσματα, κατά την αίτησιν των κατόχων του, τον εις ενέχυρον ή άπλην αποθήκευσιν προσφερόμενον σταφιδοκάσπον.

ε) Η διαφήμισις της σταφίδος προς διάδοσιν αυτής, της Έταιρίας υποχρεουμένης να διαθέτη προς τουτο ετησίως το ποσόν 10 χιλ. λιρών ή και πλέον τουτου.

ς) Η απαγόρευσις της έξαγωγής ή μεταπώλησις εις την ήμεδαπήν του όπωδηήποτε λόγω εισφοράς, έγγείου φόρου ή αγοράς εις τας αποθήκας αυτής εισαγομένου σταφιδοκάσπου, επιτροπομένης μόνον της βιομηχανικής κατεργασίας αυτου, αλλά απαγορευομένης προσθέτως της εν τη τόπω διαθέσεως των βιομηχανικών προϊόντων της σταφίδος, πλην του οίνου πνεύματος.

ζ) Η, δαπάνη της Έταιρίας, εισπραξις των όφειλομένων τη Σταφιδική Τραπεζή και ή εν γένει έκκαθάρισις των λογαριασμών της Τραπεζής, υποχρεωθείσης της Προνομιούχου να καταβάλη δια λογαριασμών της Σταφιδικής Τραπεζής τα ύπ' αυτής εις το δημόσιον όφειλόμενα, και να έξαργυρώση τα κυκλοφορούντα παλαιά δελτία της Σταφιδικής κτλ.

Πλην των άνωτέρω ή Προνομιούχος ανέλαβε και άλλας μικροτέρας σημασίας υποχρεώσεις και καθήκοντα.

Η επισώρευσις τόσων σοβαρών υποχρεώσεων καθίστα χαλεπόν, επίμοχθον και ριψοκίνδυνον το έργον.

Με τὸ θάρρος καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν, ἣν ἐμπνέουσιν οἱ μεγάλοι καὶ γενναῖοι σκοποὶ, ἡ Προνομιούχος Ἐταιρία δὲν ἐδίδοσσε νὰ τὸ ἀναλάβῃ παρακάμφασα ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ ὅλας τὰς ἀντιδράσεις.

Τὸ Δημόσιον εἶχεν ἐπείγουσας ἀνάγκας. Ἡ Προνομιούχος, ἀπὸ τοῦ δευτέρου μηνὸς τῆς λειτουργίας τῆς, κατέβαλε τὰ ὑπὸ τῆς Σταφιδικῆς ὀφειλόμενα 4 ἑκατομμύρια δραχ., ἐντὸς δὲ τοῦ πρώτου σταφιδικοῦ ἔτους τῆς λειτουργίας αὐτῆς κατέβαλεν ἐπίσης εἰς ἀπόδοσιν ἐγγείου φόρου, δι' ἴδιον λογαριασμόν, ἕτερα τέσσαρα περίπου ἑκατομμ. δραχ. Ἡ ταχεῖα καὶ ἀκοπος αὕτη πραγματοποίησις ἐσόδου μεγάλου, οὐτινος ἡ εἰσπραξις εἶχε καταστῆ ἐπ' ἐσχάτων ὀλίγον προβληματικὴ ἀνεκούφισε μεγάλως τὸ προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους.

Ἐπείγουσα ἦτο ἐπίσης ἡ ἐξαγορὰ τῶν παλαιῶν δελτίων τῆς Σταφιδικῆς. Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἡ Προνομιούχος ἐξεπλήρωσε τάχιστα καὶ τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἀφαιρέσασα ἐκ τῆς κυκλοφορίας πάντα τὰ παλαιὰ δελτία ὑπὲρ τὰ 20 ἑκατομ. ἐν. λιτρ., δι' ἃ κατεβλήθησαν περὶ τὰ 2 ἑκατ. δρ. εἰς τοὺς κατόχους, πραγματοποιήσαντας οὕτως ἐπωφελῶς ἀξίαν, ἣτις εἶχεν ἀρχίσει νὰ γίνεται προβληματικὴ. Πιλὴν τούτων ἡ Ἐταιρία κατέβαλεν εἰς διαφόρους ἀπαιτήσεις κατὰ τῆς Σταφιδικῆς ὑπὲρ τὸ ἥμισυ ἑκατομ. Δραχμῶν.

Ἡ ἐκπλήρωσις πασῶν τούτων τῶν μεγάλων καθυστερουσῶν ὑποχρεώσεων τῆς Σταφιδικῆς ὑπὸ τῆς Ἐ-

ταιρίας ἀπερρόφησεν εὐθύς τὸ ἥμισυ περίπου τῶν κεφαλαίων αὐτῆς. Ἠλαττώθησαν οὕτω σημαντικῶς ἅμα τῇ πρώτῃ ἐμφανίσει τῆς αἰὶνικαὶ δυνάμεις καὶ ἡ οικονομικὴ εὐρωστία τῆς Ἐταιρίας, καὶ τόσῳ μᾶλλον ἔσφη ἡ Σταφιδικὴ Τράπεζα κατέβαλε τὸ ἀναλογουὺν αὐτῇ ἐκ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐπιχείρησιν μέρος τῶν κεφαλαίων, φερόμενον ἐξ ἀρχῆς, μέχρι τῆς ἐπ' ἐσχάτων πωλήσεως τῶν μετοχῶν τῆς, εἰς χρέωσιν τῆς Σταφιδικῆς, οὕτως ὥστε τὸ ὅλον τῶν ὑπ' αὐτῆς ὀφειλομένων εἰς τὴν Προνομιούχον ἀρχομένης τῆς λειτουργίας αὐτῆς, ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὀγκώδες ποσὸν τῶν 12 1/2 ἑκατομμυρίων Δραχ. ἐπὶ κεφαλαίου 20 ἑκατ. φρ., πλέον δηλαδὴ τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου κεφαλαίου, ἐνῶ αἱ ἐκ τῶν ὀφειλομένων τῇ Σταφιδικῇ εἰσπράξεις δὲν ἐφαίνετο πιθανὸν νὰ πραγματοποιήσῃσι συντόμως σοβαρὰ ποσά. Ἀπέμενε συνεπῶς διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἀνάγκας τῆς σταφιδοπαραγωγῆς, ὀλιγώτερον τοῦ ἡμίσεως τοῦ κεφαλαίου. Τοῦτο δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τῆς ἐλλοχευούσης ἀντιδράσεως, ἣν ἀπετέλει μεγάλη μερὶς ἐμπόρων, μεσιτῶν, καὶ τινῶν παρασίτων τῆς σταφιδοπαραγωγῆς, προτιμώντων νὰ ἀλιεύσωσιν εἰς θολὰ ὕδατα. Θὰ ἴδύνατο ἡ Προνομιούχος ν' ἀντιμετωπίσῃ πάσας τὰς ἀνάγκας, ἢ θὰ ἐκάμπτετο καὶ θὰ ὑπέκυπτε φυσικῶς ἀφίνουσα ἐλεύθερον τὸ στάδιον; Πρὸς τοῦτο ἔπρεπε νὰ πολλαπλασιασθῶσιν αἱ δυσχερεῖαι. Καὶ ἡ ἀντίδρασις ἐτέθη ἐπὶ τὸ ἔργον.

Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΑΓΓΙΟΚΕΡΙΑ

ΣΤ' ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΗ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Σὲ κόκκιν' αἶτι δὴ βάναι, σὺ φούφουδα νετιμένος
Βοινὰ καὶ κάμπους πέρναγα, ποτῆμα καὶ λαγκάδια
Ντουναῖς ἐσχόταν πῖσω μου, ποῦ μετρημοὺς δὲν εἶχε
Κλαυδιὰ δὲν εἶχαν τὰ βοινὰ μῆτε καὶ πρῶσινα
Καὶ τὰ ποτῆμα πῶβλιπα, στάλα νερὸ δὲ σοῦνον
Ἀνθρώπους δὲν ἰπάντησα νὰ ξέρω ποῦθε πάω
Κατάκαμπα π' ἀγνάντενα στὴ μέση σ' ἕνα κάμπου
Εἶδα κοψάκια μπόλικα, κομμά χωρὶς κεφάλια
Εἶδα τὸ πειὸ προάξενο, τὸ πειὸ μεγάλο θάμα
Ἐφτά τοιάτοι κοίτονταν κ' ἐφίληγαν τὸ γόνημα
Χρῆσαῖς εἶχαν τῆς πάλλαις τους χροισὴ τῆ δαμιακῆ τους
Χρῆσαῖς φοροῦσαν φέρομειαις, χρῆσαῖς τοὺς ντανιάμαδες
Κοντοκατὸ τὸ αἶτι μου καὶ τοὺς καλημερῶ
Μὰ εἶχαν κλειστὸ τὸ στόμα τους, τὰ μῆτιά τους κλεισμένα
Εἶγα το Γυῖβα τ' ὄνειρο, πὲς μου τῆ πῶσ' ἀλήθεια.
—Τὸ ἄλογο νὰ γλῆγωσα, σ' τ' ἀγρια βοινὰ νὰ τρέξῃ.

Σ' ΤΗ ΛΕΙΒΑΔΙΑ

Ἐῦνα πουλάκι μ' γλῆγωσα, σήκω πῶν ἔργ' ὁ ἥλιος
Καὶ μέσ' τ' Ἀπρίλη τῆς δημοσιᾶς, τοῦ Μᾶν τὰ λοιλοῦδια
Κι' ἂν τὰ φερά σου σ' ἀγορῶν, τὰ πόδια σου βασιτᾶν
Πάρε τ' Ἀπρίλη τῆς δημοσιᾶς, τοῦ Μᾶν τὰ λοιλοῦδια
Καὶ διάβαινε πουλάκι μου χωρὶς νὰ ξανασάγῃς
Μάβαινε χωρὶς καὶ χωριὰ, στερεὰ καὶ τοῦ πελάου.
Σῆρε πουλί μ' σ' τὴ Λειβαδιὰ, σ' τὴν Ὠγα νὰ καθῆσαις
Κι' ἐκεῖ πουλάκι μ' λῶλα το ὅσο νὰ λάμ γιόμα.
Σκρόλα τ' Ἀπρίλη τῆς δημοσιᾶς, τοῦ Μᾶν τὰ λοιλοῦδια
Κι' ἂν σὲ ρωτήσουν καὶ σοῦ εἰποῦν, ποῦθ' εἶνε, ποῦς τίς
[οἰεῖνε,
Ποῦθ' εἶν' τ' Ἀπρίλη ἢ δημοσιᾶς, τοῦ Μᾶν τὰ λοιλοῦδια
Τὸ στέλν' ὁ γέρος τοῦ Μουμή, ἕνας παλιός της φίλος.
Ἐολόκαστρον. I. Π. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΗΣ

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,"

Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» ἐπιθυμοῦσα νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν φωτεινότεραν ἔρευναν κοινωνικῶν ζητημάτων, ἰδίως τῶν ἀφορώντων τὴν θέσιν καὶ δρᾶσιν τῆς γυναικὸς ἐν Ἑλλάδι, ὑποβάλλει εἰς τοὺς ἀναγνώ- τας αὐτῆς, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐρωτήματα, ζητοῦσα τὴν γνώμην αὐτῶν. Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα ἀνίστανται εἰς τὴν ἀπό τινῶν ἐτῶν νεωτεριστικῆν ἐξέλιξιν τῆς κοινωνικῆς προόδου, εἰς τὴν ἐγκλιμαίνου καὶ παρ' ἡμῖν τῶν μεγάλων κοινωνικῶν προβλημάτων, ἅτινα ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἀπασχολοῦν τὰς Κυβερνήσεις, τοὺς Συλλόγους, τὴν Κοι- νωνίαν καὶ τὸν Λαόν. Ἡ γυνὴ ὑπεισέρχεται θαρραλέως εἰς τὴν ὅλην κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν δρᾶσιν καὶ θάβηται ἢ βράδιον ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν θὰ δονήσῃ τὴν κοινὴν συνείδησιν ζητήματα, ὧν ἡ μελέτη ἐπιβάλλεται ἀπὸ τοῦδε, ἵνα ἡ ἐπίλυσις αὐτῶν ὀριμώσῃ καὶ ἀποβῇ ἀνώδυνος.

Τὰ ἐρωτήματα τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» εἶνε τὰ ἑξῆς :

- 1) Ποῖα ἐπαγγέλματα θεωρεῖτε πρόσφορα διὰ τὴν Ἑλληνίδα;
- 2) Εἶνε καιρὸς ἡ Ἑλληνὶς νὰ εἰσελθῇ εἰς τὸν δημόσιον βίον;
- 3) Πῶς ἐννοεῖτε τὴν γυναικείαν χειραφέτησιν ἐν γένει καὶ εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὰς συνθήκας τῆς ἐν Ἑλλάδι ζωῆς;
- 4) Τί φρονεῖτε περὶ τῆς γυναικείας ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδεύσεως;

Αἱ ἀπαντήσεις πρέπει νὰ εἶνε ὅσον τὸ δυνατόν συντομώτεραι καὶ σαφῶς διατυπωμέναι. Πρέπει νὰ γρά- φεται ἐπὶ ξεχωριστοῦ χάρτου ἢ ἀπάντησις ἐφ' ἑκάστου ζητήματος καὶ ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνον ὕφους τοῦ χάρτου. Ἀπαντήσεις εἰσὶ δεκταὶ μέχρι τῆς 15ης Δεκεμβρίου ἔ.ἔ. δέονται δὲ νὰ ἀφορῶσιν καὶ μίανμόνον ἐρώτησιν. Ἐπιτροπὴ ἀποτελομένη ἐκ τριῶν κυριῶν καὶ δύο δημοσιογράφων θὰ κρίνῃ τὰς βραβεύσιμους. Ἡ κρίσις θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1912. Ὅλαι αἱ ἀπαντήσεις (ἐν περιλήψει αἱ ἐκτερεῖς) κατὰ προτεραιότητα ἀποστολῆς, θὰ δημοσιευθῶσιν, ἐξαιρέσει ἐκείνων, αἵτινες ἴθελον συναρτηθῆ με τὰς δημο- σιευθείσας ἤδη.

Ἀπαντήσεις, μὴ σοβαρὰ ἢ μὴ σχετικαὶ πρὸς τὸ θέμα, δὲν λαμβάνονται ἐπ' ὄψει.

Ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων αἱ ἀπαντήσεις θὰ βραβευθῶσιν, θὰ λαμβάνουν ἐπὶ ἕν ἔτος τὴν «Ἑλλ. Ἐπιθεώρη- σιν» δωρεάν, καὶ θὰ δημοσιευθῶσιν αἱ εἰκόνας των.

Ἄν ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι οἱ ἀναγνώσται καὶ αἱ ἀναγνώστρια ἡμῶν θὰ ἐκτιμήσωσιν τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐπὶ συζήτησιν θεμάτων καὶ θὰ σπεύσωσιν νὰ συμβάλωσι διὰ τῆς γνώμης των εἰς τὴν μελέτην αὐτῶν.

ΠΑΛΑΙΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΕΙΣ

ΠΛΑΤΩΝΟΣ (430—350 π.Χ.)

Κάτω ἀπὸ πτερο ποῦ λυγρὸ κ' ἠχολόγῳ σὲ ἀστέρι,
Ἐλα νὰ γέμῃς ἦσθα, ἔλα, γλῆκό μου ταῖσι,
Ἐκεῖ κοτὰ στὴ ρεμματιά τοῦ γίνκομομομομολίσει
ἢ λυγρὴ φλόγα μου θὰ νὰ σὲ νανομολίσει,

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ (Α' αἰὼν π. Χ.)

Μοῦ λέει ἡ γυνὴ μου : «Φεῖγε τὴν, φεῖγε τὸν ἔρωτά της»
θὲ νὰ τραβήξῃς βάρσνα, πόνοσ καίμοις κοτὰ της
Μὰ πῶς ν' ἀκούσω ὁ δίσταχος τῆς σμυβονίλις ποῦ δίνει
ἀγῶδ' μ' ὅλα τὰ λόγια της, τὴν ἀγαπᾷ κ' ἐκείνη;

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ (Α' αἰὼν π. Χ.)

Μὲ τὰ γλῆκὰ τραγοῦδια της, μὲ τὸ γλῆκὸ της στόμα
καὶ μὲ τὴν παγνιδιόμικη καὶ πωρηρὴ ματιά,
γτωχὴ καρδιά μου, ἢ κορασιά ποῦνε μικροῦλα ἀκόμα
θὲ νὰ σ' ἀνάγῃ κάποτε μίαν ἄβροστη φωτιά.
Τὸ πῶς, τὸ πότε καὶ τὸ πῶς τέτοιο κακὸ θὰ πιάσῃ,
ὅταν στῆς φλόγες θὰ βρεθῆς τότε θὲ νὰ τὸ μάθῃς.

ΣΕΛΙΝΤΑΡΙΟΥ (5' αἰὼν μ. Χ.)

Μόλις μὲ χίλια βάρσνα ζωγραμῶσ' ὁ τεχνίτης
Τὰ δὲν γλῆκὰ ματάκια της ἀπ' ὅλη τὴ μορφὴ της
τὴν ὄψι, τὰ μαλλάρια της, στὴ μέση τάχει ἀφήσει.

Ὅποιος ζωγράφος ἔακοντός μοσφὲ νὰ ζωγραφήσῃ
τὸν ἥλιο, ὡς ἔσθῃ νὰ τῇ δῆ, τὴ λαμπρὴ ὡμορφιά της.
κ' ὡς κἀνὴ δοκιμάζοντασ αὐτὸς τῇ ζωγραμῆί της.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ

Καὶ τὸ ποτῆρι τ' ἄγνηο κ' ἐκεῖνο Ζηροφίλη.
ροῦθῃτε χωρὶ ἀνοστώσῃ ποῦ σ' ἀγγίξῃ τὰ χεῖλη.
Ἄχ! νάτανε τὰ χεῖλη, νὰ τ' ἀγγίξῃς μὲ πύθο
νὰ μοῦ σμυφοῦσε τὴν γυνὴ ποῦ μέσ' στὴ σπλάγγα ροῦθῶ!

ΛΕΟΝΤΙΟΥ (5' αἰὼν μ. Χ.)

Χρῆσὸ ποτῆρι γάδενε τὰ ὄρατά της χεῖλάκια,
δὲ σὲ φθονῶ, δὲ σὲ μισῶ καὶ δὲν σοῦ τῶχο κάκισ
μυθὲ καὶ μὲ τὰ μάτια μου τὴν εὐτυχία σου κλέβω
ὄχι, εἶσα δὲν φθονῶ, τὴν τύχη σου ζηλέτω.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ (Α' αἰὼν μ. Χ.)

Εἶτε κατέβηκε ὁ Ζεὺς στὴ γῆ καρμιά γουρὶ
ἐπίτηδες τὴν ὄψι του νὰ δεῖξῃ στὴν Φειδία,
εἶτε ὁ Φειδίας κάποτε μ' ἀθύρωμα φτεροῦ
ἀνέβηκε στὸν οὐρανὸ κ' εἶδεν ἐκεῖ τὸν Δία.

ΙΩ. ΠΟΛΕΜΗΣ

ΠΕΡΙ ΔΟΥΤΡΩΝ ΥΠΟ ΥΓΙΕΙΝΗΝ ΕΠΟΨΙΝ

• Συνέχεια εκ τού ἑπ' ἀριθμ. 45 τεύχους

Αἱ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ὁμως τούτου γινώμαι τῶν φυσιολόγων εἶσι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι, τῶν μὲν ἀποδεχομένων τὴν διὰ τοῦ ὕδατος ἀπορρόφησην, τῶν δὲ ἀπορριπτόντων ταύτην ἔντικρυς. Οὐχ ἦττον πειραματικῶς ἐβεβαιώθη ὅτι «ἡ διὰ τοῦ δέρματος ἀπορρόφησης τοῦ ὕδατος τοῦ λουτροῦ ὑπερτερεῖ τὴν διακρίσιν, ἐφ' ὅσον ἡ θερμοκρασία τοῦ ὕδατος εἶνε κατωτέρα τῶν 32⁰ ἢ 33⁰ βαθ. Κ. Ὅταν δὲ τὸ ὕδωρ ἔχη ταύτην τὴν θερμοκρασίαν, ἡ ἀπορρόφησης καὶ ἡ διακρίσιν ἰσοροποῦσι, καὶ τὸ βάρος τοῦ σώματος οὔτε αὐξάνει οὔτε ἐλαττοῦται. Ὅταν δὲ τέλος τὸ ὕδωρ ἔχη θερμοκρασίαν ἀνωτέραν τῶν 33⁰ ἢ διακρίσιν τοῦ δέρματος ὑπερτερεῖ τὴν ἀπορρόφησην καὶ τὸ σῶμα ἀπόλλυται ἐκ τοῦ ἴδιου αὐτοῦ βάρους».

Οἱ κερατώδεις ἰδία ἰστοί, λίαν ὑγροσκοπικοὶ ὄντες ἀπορροφῶσι συστατικά τινα ὕδατος ἐν τῷ λουτρῷ. Ἡ ἐπιδερμὶς ἰδίως, καὶ μάλιστα εἰς ὠρισμένας τινας χώρας τοῦ σώματος διηθεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀποφολιδοῦται, καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν ἐν τῷ λουτρῷ κύτταρα ταύτης ἐπιπλέοντα. Ὁ βαθμὸς δὲ τῆς θερμοκρασίας τοῦ λουτροῦ τροποποιεῖ οὐσιωδῶς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο.

Τὰ ψυχρὰ λουτρά βρῖσκουσιν ἐν ἀρχῇ τὸ δέρμα καὶ σκληρύνουσι τοῦτο, εἰτα ὁμως καθιστῶσι τοῦτο μαλακὸν διὰ τῆς ἐπερχομένης ἀντιδράσεως, ἧτις ἐπακολουθεῖ εἰς τὴν ἀρχικὴν σύστασιν τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων. Τὰ χλιαρὰ καὶ θερμὰ ὁμως λουτρά μαλακόνουσι εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐπιδερμίδα, ὡς καὶ τοὺς τύλους καὶ ἄλλας σκληροδερμίας τῶν ποδῶν, οὓς βλέπομεν μαλακονομένους ἐν θερμῷ ποδολούτρῳ μᾶλλον ἢ ἦττον παρατεταμένῳ, ἐμποτίζουσι, ἐξογκοῦσι καὶ συρρικνοῦσι τὴν ἐπιδερμίδα ταύτην μεμβράνην, ἰδίως κατὰ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας, ὅπου ἐλλείπουσι στεατογόνοι ἀδένες ἐμποδίζοντες διὰ τοῦ λίπους αὐτῶν τὴν διαδροχὴν ταύτης, καὶ καθιστῶσι τὸ δέρμα ἀπαλότερον, καὶ τρυφερώτερον καὶ μᾶλλον εὐερέθιστον.

4) Αἱ ἐν τῷ ὕδατι, ἐν διαλύσει εὐρισκόμενα οὐσία, προσδίδουσι εἰς τὰ λουτρά εἰδικὰς ιδιότητας καὶ καθιστῶσι τὴν ἐνέργειαν διάφορον. Τοιαῦτα εἶσι (α). τὸ χλωριούχον σόδιον, τὸ μαγνήσιον κλπ. ἄτινα φυσικῶς εὐρισκονται ἐν τῷ θαλασσίῳ ὕδατι, ὡς καὶ διάφορα ἄλλα ἄλατα εὐρισκόμενα εἰς τὰ μεταλλικὰ αὐτοφυῆ λουτρά. β). Οὐσία τεχνητῶς ἀναμιγνύμενα μετὰ ὕδατος (πίτυρα, ἄμυλον, γάλα κτλ.), αἷτινες τροποποιοῦσι τὰς φυσικὰς ιδιότητας τῶν λουτρῶν (πυκνότης, μεταδοτικότης, ἀπορροφητικότης,

ἐρεθεστικότης, κλπ.), καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ ἀποτελέσματα αὐτῶν.

Προσέτι αὐταὶ ἐπιδρῶσιν εἴτε διὰ τῆς ἐπαφῆς τοῦ δέρματος, εἴτε διὰ τῆς εἰσχωρήσεως τῶν συστατικῶν αὐτῶν ἐν τῷ ρεῦματι τῆς κυκλοφορίας. Οὕτως ἡ ἀλατώδης σύστασις τῆς θαλάσσης τονώνει τὸ δέρμα, ἐρεθίζει τὰς νευρικές θηλάς αὐτοῦ καὶ προκαλεῖ ἐν αὐτῷ δραστηριωτέραν κυκλοφορίαν κλπ. Τὰ αὐτοφυῆ μεταλλικὰ ὕδατα ὀφείλουσι ἐπίσης μέρος τῆς θεραπευτικῆς αὐτῶν δράσεως εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπαρχόντων ἀλατούχων στοιχείων ἐπὶ τῶν νευροαγγειακῶν τριχοειδῶν τοῦ δέρματος.

Ψυχρὰ Λουτρά.

Τὰ ψυχρὰ λουτρά (ἐν οἷς συμπεριλαμβάμενον καὶ τὰ λίαν ψυχρὰ τῶν ἄλλων συγγραφέντων), ὧν ἡ θερμοκρασία ποικίλλει μεταξὺ +13 καὶ +19 Κελσίου (ἢ 10⁰-15⁰ R) ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τοῦ σώματος ποσὸν τι θερμαντικῶν, βραδύνουσι τὴν κυκλοφορίαν καὶ τὴν ἀναπνοὴν καὶ ἐλαττοῦσιν ἐπαισθητῶς τὴν διακρίσιν τοῦ δέρματος, παράγοντα, διὰ τῆς δραστηρίας ἐπ' αὐτοῦ ἐνεργείας τοῦ ψύχους, ὠχρότητα αὐτοῦ, ἐκ συστολῆς τῆς περιφέρειας πρὸς τὸ κέντρον, ἐξ ἧς ἐπέρχεται συμφορῆσις τῶν ἐσωτερικῶν ὀργάνων. Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ λουτροῦ ὁμως ἐξοδον, ἐπερχομένης ἀντιδράσεως, ἡ συμφορῆσις αὕτη συνήθως διαλύεται, καὶ τὸ αἷμα ρεῖ αὐθις πρὸς τὴν περιφέρειαν, ὅποτε τὸ δέρμα ἀναλαμβάνει τὸ κόκκινον αὐτοῦ χρῶμα καὶ ἡ ἀναπνοὴ καὶ ἡ κυκλοφορία τὴν προτέραν αὐτῶν κανονικότητα. Δύνανται ὁμως ἐνίοτε ταῦτα νὰ ἐπαγάγῃσι διαταράξεις ἀρκοῦντως σπουδαίας, αἷτινες εἰσὶν τοσοῦτῳ μᾶλλον σφοδρότεροι ὅσην θερμότερον ἦτο τὸ σῶμα πρὸς τῆς ἐν τῷ ὕδατι καταδύσεως, ὅσην ψυχρότερον εἶνε τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ, καὶ ὅσην μᾶλλον παρατεταμένη ἢ ἐν αὐτῷ διαμονή.

Ὅταν ἡ κατὰ τὸ ψυχρὸν λουτρὸν ἐπερχομένη ἀντίδρασις γείνη ταχέως καὶ κανονικῆ, τὰ λουτρά ταῦτα ἐπενεργοῦσι πάντοτε ἐπωφελῶς, ἀλλ' ὅταν αὕτη εἶνε ἀτελής δύνανται νὰ ἐπέλθωσι φαινόμενα ἐνίοτε σοβαρά. Τὰ φαινόμενα ταῦτα μειοῦνται ἐπαισθητῶς ἐάν ἢ ἐν τῷ ὕδατι ἐμβάπτισις ὀλοκλήρου τοῦ σώματος γέννηται ταχέως καὶ συγγρόνως, ἢ δὲ ἀντίδρασις ἐπέρχεται τοσοῦτῳ μᾶλλον ταχύτερον, ὅσην πλείονας κινήσεις ἐκτελεῖ ἐν αὐτῷ ὁ λουόμενος.

Ἐπομένως τὸ κολύμβημα, προκαλεῖ σύσπασιν ἔλων τῶν μυῶν τοῦ σώματος, καθίστασι τὸ ψυχρὸν λουτρὸν ὠφελιμώτερον, καὶ συνεπῶς διττῶς ἐπωφελές

καὶ ὡς σωματικὴ ἀσκήσις καὶ ὡς ψυχρὸν λουτρὸν. Αἱ κατὰ τὴν νῆξιν ἐκτελούμεναι κινήσεις ἀναπτύσσουσι θεμύτητα ἐμποδίζουσι τὴν αἰφνιδίαν ἢ καὶ βαθμιαίαν κατάψυξιν τοῦ σώματος. Ἄρκει νὰ σημειώσωμεν ἐπιπλέον συστολὴ μυῶν αὐξάνει τὴν θερμοκρασίαν αὐτοῦ 1)2 βαθμῶν, ὅπως πᾶς τις κατανοήσῃ πόσον θερμαντικὸν ἀναπτύσσεται διὰ τῶν πολυαριθμῶν μυϊκῶν συστολῶν, ἃς ἀπαιτοῦσιν αἱ πρὸς νῆξιν ἀναγκαῖαι κινήσεις, καὶ ἐπομένως πόσον ἀπαραίτητος εἶνε ἡ γνῶσις ταύτης εἰς τοὺς ἀγαπῶντας τὰ ψυχρὰ λουτρά, ἐάν ἡέλθωσι νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπ' αὐτῶν.

Ὅσην παρατεταμένη εἶνε ἡ ἐν τῷ ψυχρῷ λουτρῷ διαμονὴ τόσο ἐντονώτερα εἶσι τὰ φαινόμενα τῆς δυσφορίας καὶ τόσο βραδύτερα ἀποβαίνει ἡ ἀντίδρασις. Τὰ φαινόμενα ταῦτα ἔχουσι σχέσιν καὶ πρὸς τὴν ῥωμαλαϊότητα ἢ ἰσχυρότητα τοῦ ἀτόμου, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ κ.λ.π. Τὰ ἐξησθενημένα ἄτομα βρῖσκουσιν ἐπὶ πλείονα χρόνον μετὰ τὸ ψυχρὸν λουτρὸν καὶ ἀναθερμαίνονται δυσχερέστερον, ὅπως ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν κατάδυσιν αὐτῶν ἐν τῷ ὕδατι παρουσιάζουσι ἐντονώτερα τὰ φαινόμενα τῆς δυσφορίας, τοῦ βρυγμοῦ τῶν δόδων, τοῦ βάρους τῶν μελῶν, τῆς ὠχρότητος τοῦ προσώπου καὶ τῆς λεπτύνσεως τῶν δακτύλων, εἰς τρόπον ὅστε καὶ οἱ στενότεροι δακτύλιοι νὰ διαφεύγῃσι ἐξ αὐτῶν.

Ἡ διάρκεια τῶν ψυχρῶν λουτρῶν πρέπει νὰ εἶνε σύντομος, ποικίλλουσα ἀναλόγως τῆς ψυχρότητος τοῦ ὕδατος (1'—5'—10' καὶ τὸ πολὺ 15' λεπτῶν) ἢ τοῦ ὅσην ψυχρότερον τυγχάνει τοῦτο τόσο βραχύτερα νὰ ἦ ἢ ἐν αὐτῷ διαμονὴ συντομωμένη καὶ μέχρις 1' μόνον λεπτῶν, ὅταν ἡ θερμοκρασία τοῦ ὕδατος εἶνε κατωτέρα τῶν +15⁰ Κελσίου. Τὰ λουτρά ταῦτα δύνανται νὰ διαρκέσωσι πλείοτερον χρόνον ὅταν ὁ λουόμενος γινώσκῃ νὰ κολυμβᾷ.

Πάντοτε ὁμως, ἅμα ὡς ὁ λουόμενος αἰσθανθῆ ῥίγος, ἐν ᾧ εὐρίσκεται ἐν τῷ ψυχρῷ λουτρῷ, πρέπει ἀμέσως νὰ ἐξέλθῃ καὶ σπογγισθῆ καλῶς, νὰ ἐνδύθῃ τάχιστα, νὰ πῆ θερμόν τι ποτὸν (καφὴν ἢ τείον), καὶ νὰ περιπατήσῃ, καθ' ὅσον τὸ ῥίγος εἶνε πάντοτε σημεῖον βλάβης.

Ἐνδείξεις καὶ ἀντενδείξεις. Ἡ χρῆσις τῶν ψυχρῶν λουτρῶν ἐνδείκνυται εἰς ἰσχυροὺς καὶ ῥωμαλαίους ἀνθρώπους, παρ' οἷς ἡ ἀντίδρασις ἐπέρχεται εὐκόλως πρὸς δὲ εἰς λυμφατικά, ἀναιμικά καὶ νευρικά ἄτομα, παρ' οἷς ταῦτα καὶ ἕνεκα τῆς συνθέσεως αὐτῶν, προκειμένου περὶ θαλασσιῶν, καὶ ἕνεκα τῆς θαλασσίου ἀτμοσφαιρας, ἣν ἀναπνεύουσιν οἱ λουόμενοι ἀποβαίνουσιν ἰδιαίτερος καὶ κατ' ἐξοχὴν ὠφέλιμα. Τοῦναντίον δὲ τὰ ψυχρὰ λουτρά ἀντενδείκνυται εἰς τοὺς γέροντας καὶ τὰ λίαν ἐξησθενημένα ἄτομα, πρὸς δὲ εἰς τοὺς πάσχοντες τὴν καρδίαν ἢ τοὺς πνεύμονας ὡς καὶ εἰς τοὺς προδιατεθειμένους, ὡς ἐκ τῆς σωματικῆς αὐτῶν διαπλάσεως, εἰς ἐγκεφαλικὰς συμφορήσεις καὶ ἀποπληξίας (ἀρτηριοσκληρωτικῶς κλπ.) ὡς καὶ τοὺς πάσχοντες κατὰ τὰ ὦτα.

Τῶν ψυχρῶν λουτρῶν ἐποιοῦν μεγίστην χρῆσιν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι ἰδίως, οἷτινες, μετὰ τὰς πολεμικὰς ἀσκήσεις, κάθιδροι ἐρρίπτοντο ἐντὸς τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ. Τὴν δὲ ἐπωφελεῖ αὐτῶν δρᾶσιν ἐπὶ τῆς καθόλου ὑγείας κατεῖδεν ἕκτοτε καὶ αὐτὸς ὁ Ἱπποκράτης, ὅστις συνίστα τὴν χρῆσιν τούτων κατὰ τοῦ ψύχους. Ὁ δὲ Γαληνὸς καθορίζων τὸ διπλοῦν ἀποτέλεσμα ἐκ τῶν ψυχρῶν λουτρῶν, ἔλεγε περὶ τούτων ὅτι: εἴτε ἐπιρρύνουσι τὴν δύναμιν, εἴτε καταβάλλουσι καὶ ἐξαλείφουσι τὴν χαννότητα τοῦ σώματος».

ΣΑ. Ν. ΧΜΤΝΣ

Αἱ ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ Οἱ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΤΩΝ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΠΑΡΧΙΩΤΟΥ

I

Φίλατε,

Ὅνειρόν μου ἦτο νὰ πατήσω τὸ κλασικὸν ἔδαφος τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκ τῶν περιγραφῶν, τὰς ὁποίας ἀνεγίνωκα, εἶχα δημιουργήσῃ ἐν ὄνειρον. Πῶς νὰ τολμήσῃ κανεὶς νὰ ἀντεῖπῃ εἰς τὴν γνώμην μου ὅτι ὠραιοτέρα πόλις δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Οἰκουμένην ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ὅθ' ἐμοῦ εἰπῆς, πῶς δὲν ἐπέτρεπα ἀντιρρήσεις, ἀφοῦ δὲν τὰς εἶχα ἰδῆ. Ἐ, φίλε μου, Ῥωμαῖος δὲν εἶμαι;

Μετὰ τρικυμιώδη πλοῦν ἐφθάσα εἰς Πειραιᾶ. Ὅλαί αἱ ἀηδεῖς ἐνοχλήσεις τοῦ κυλιόμενου ἐπὶ τῶν κυμάτων σκάφος ἐλησμονήθησαν, μόλις ἔσπευσα βιαστικῶς νὰ εἰσελθῶ εἰς τὸν Ἡλεκτρικόν. Πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωὴν μου ὁ ἠλεκτρισμὸς μου ἐφάνη ἀσημαντος ἐφεύρεσις. Ἦθελα ἀκαριαίως νὰ με ὠδήγηι εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως. Καὶ αὐτὸς ἀργῶς τόσο πολὺ. Ἐάν εἶχε τὴν δύναμιν τοῦ πέδου μου θὰ εἶχε ταχύτητα ἀφάνταστον. Ἰδοὺ λοιπὸν αἱ Ἀθήναι, τὸ ὄνειρόν τῆς ζωῆς μου, ἰδοὺ ἐγὼ προσκυνητὴς εὐλαβῆς

των ιερών χωμάτων. Όλοι αὐτοὶ μεγάλοι ἀναμνήσεις με ἐκύκλωσαν, ἔλαι αὐτὸ ἐξάρσεις τῆς φαντασίας ἀνέζησαν...

II

Φίλιπτε,

Τί εἶνε αὐτός ὁ κόσμος! Μία τεραστία πλάνη. Σοῦ ἔγραφα μὲ τί παλιούς ἦλθα εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐχω μίαν ἐβδομάδα ἐδῶ καὶ δὲν ἀντέχω... Πρέπει νὰ σοῦ ἐκμιστηρευθῶ μερικὰ πράγματα, τὰ ὅποια μοῦ βαρύνουν τὴν ψυχὴν. Ἐπειδὴ δὲν ἔχεις ἐλθῆ καὶ σὺ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀνοιξε τὰ μάτια σου καὶ τὰ αὐτιά σου...

Μεγαλητέρα ἀκηδεῖαν τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φαντασθῶ. Ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων ἐπειτα ἀπὸ τῶσας προόδους, ὀφειλομένης εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἐπρεπε νὰ εἶνε ἡ κομψότερα, ἡ καθαρωτέρα, ἡ ὑψαιότερα πόλις. Καὶ ὅμως! Καμμία στοργή, καμμία φροντίς. Καὶ νὰ συλλογισθῆ τις ἔτι ἐνεκα τῶν μνημείων χιλιάδες πολιτισμένοι ἐπισκέπται φθάνουν κατ' ἔτος.

Προσελάθησα νὰ ἀνακαλύψω ῥωλόγια, διαφωτίζοντα τοὺς μὴ ἔχοντας τὸ εὐτύχημα νὰ ἔχουν ἰδικὰ τῶν ἔχοντας ἄλλ' ἀτελῶς λειτουργοῦντα. Οὐτὲ ἐν δὲν ὑπάρχει. Κάποτε μοῦ εἶπαν ὅτι ὑπῆρχον, ἀλλὰ διαρκῶς ἦσαν εἰς στασιμότητα. Τὰ ῥωλόγια ἐδῶ ἀναπληροῦν τὴν παροπαράδοτος καμπάνα τὸ μεσημέρι!

Ἠρώτησα τότε καὶ ποῦ παίζει ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ

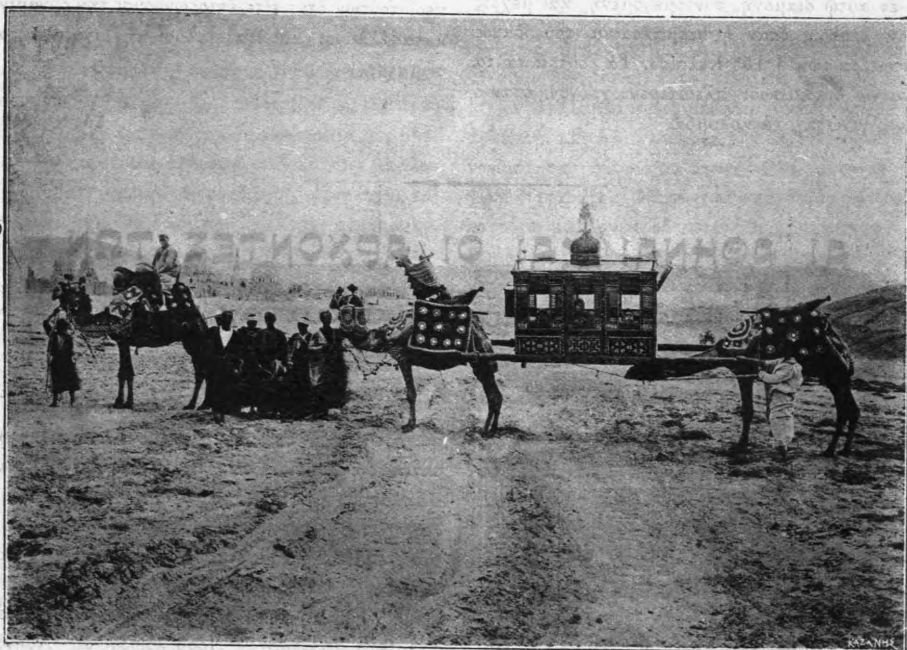
Δήμου. Καὶ ἐσκαρδίωσαν εἰς τὰ γέλοια με τὴν ἀφέλειαν μου οἱ Ἀθηναῖοι. Τοιαύτην πολυτέλειαν δὲν ἐγνώρισαν καὶ ὅμως ἔλαι σχεδὸν οἱ Ἕλλη. Κοινότητες εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἔχουν τὴν μουσικῆν των, οὐκ ὀλίγοι δὲ Δήμοι, πολὺ μικρότεροι τοῦ τῶν Ἀθηναίων καὶ με ἀσυγκρίτως πενιχρότερα εἰσοδήματα.

Ἐζήτησα μίαν δειροστοιχίαν νὰ σκισθῶ. Τὸ δένδρον, ἡ χαρὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ χάσμα καὶ ἡ ὑγεία, ὁ σύντροφος αὐτός, ὁ ἐξωραιστὴς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς εἶνε ἀγνωστον διὰ τὸν Δῆμον Ἀθηναίων. Δὲν ὑπάρχει πόλις ἀξία τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ μὴ ἔχουσα δειροστοιχίαν. Ἐδῶ τὰ πεζοδρόμια εἶνε φαλακρά, ἐκτεθειμένα εἰς τὰς καιρικὰς μεταβολάς.

Ἡθέλησα... γνωρίζω τὴν σειμοτυφίαν σου καὶ δὲν ὀνομάζω τὰ ἀνακουφιστικὰ προσαρτήματα τῶν ὁδῶν, τὰ ὅποια δὲν θὰ λείψουν ἐφ' ἔσον ἄνθρωποι κυκλοφοροῦν εἰς τὰς ὁδοὺς. Εἰς μακρυνὰς ἀποστάσεις καὶ ἀποκέντρους, ὑπάρχουν μερικὰ εἰς τρόπον ὥστε ἂν ἡ φύσις σὲ στενοχωρήσῃ πρέπει νὰ κάμῃς ἀλόκληρον περιήγησιν ἀνά τὰς ὁδοὺς καὶ στενωποὺς μὴ τυχὸν εἶσαι τυχερὸς καὶ συναντήσῃς τὸ καταζητούμενον καταφύγιον καὶ αὐτὸ οἰκτρῶς ἀπόζων.

Καὶ τώρα, τί ἄλλο θέλεις νὰ σοῦ εἶπῶ; Ἡ λάσπη καὶ ἡ σκόνη εἶνε γηγενῆ προϊόντα, καθ' ὧν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ σταυρώνει τὰς χεῖρας. Ρεῖθρα, ὑπόνομοι;.. Μὴ μοῦ ζητῆς πληροφορίας· πρέπει νὰ ἐφοδιασθῆς με ἰσχυρὰν δόσιν φανικοῦ καὶ μανδήλια. Θὰ μ' ἐρωτήσῃς.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Αἰγυπτιακὸς γάμος. — Συνοδεία νεονύμφων

Καὶ πῶς οἱ κάτοικοι δὲν ἐξολοθρεύθησαν ἀπὸ μισματικὰς ἀσθενείας; Ἄς δοξολογοῦν τὸν μέγαν εὐεργέτην καὶ ἰσθόδιον ἀρχοντα τῶν Ἀθηναίων Ἥλιον, ὅστις ἔχει τὴν φιλανθρωπίαν νὰ ἐκηδεύῃ ἔλας τὰς ἀναθυμιάσεις, πρὸς τὰς ὁποίας τόσον οἱ δημοτικοὶ ἀρχοντες δεικνύνται φιλόστοργοι.

Εἰς τὰς παραμονὰς τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν—τὸ ἴδιο γίνεται καὶ εἰς τὴν γενέτειραν μας--ὑποσχέσεις, λόγια, προγράμματα, λαγοὶ με πετραχήλια. Μετὰ τὰς ἐκλογὰς, ὕπνος καὶ καλοπέρασος.

Μοῦ εἶπαν ὅτι καὶ ὁ Δημάρχος καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δήμου μετέδρσαν εἰς Εὐρώπας διὰ νὰ μελετήσουν (;) τὴν ὀργανώσιν τῶν μεγαλουπόλεων, διὰ νὰ εἰσαῶζον μεταρρυθμίσεις. Τὰ ταξείδια ταῦτα ὠφέλησαν βεβαίως τὴν ὑγείαν τῶν ταξιδιωτῶν διὰ νὰ ἔχουν δυνάμεις νὰ ἐργάζωνται ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς πόλεως...

Ἐπίσης ἀνέγνωσα διατυμπανιζομένην τὴν μετακλήσιν ὀργανωτῶν, ἐξωραισμοῦ τῆς πόλεως, ὕδραυλικοῦ, ἀρχιτέκτονος κ.λ.π. Ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ἦλθαν καὶ ἄλλοι θὰ ἔλθουν, θὰ κάμουν μερικοὺς περιπάτους, ἔκαμαν ἢ θὰ κάμουν σχέδια, θὰ γίνῃ ἡ σχετικὴ ρεκλάμα διὰ τὴν μέριμναν τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Γραμματέων καὶ Φαρισαίων. Θὰ στολίσουν τὰ σχέδια αὐτὰ, τὰ ὅποια ἀδρῶς πληρώνονται, τὰ ράφια τῆς Δημαρχίας, καὶ θὰ τὰ ἰδῶμεν νὰ ἐκτοξευθῶν ὡς πυροτεχνήματα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως ὑπὸ τῶν δημοτῶν· ἀλλὰ ἐξέυρις πῶς θαμβῶνουν τὰ πυροτεχνήματα, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ οὐσθοῦν εἰς τὸ κενόν...

Τότε θὰ ἀναπτύξουν οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, ἡγου-

μένου τοῦ Γεν. γραμματέως τοῦ Δήμου, τὴν δραστηριότητα ἢ ἐπὶ τετραετίαν ἐλησμόνησαν καὶ θὰ ὀμιλῇ εὐγλωττος ὁ ἐκ Κρανιδίου πολυτάξειδος καὶ πολυμηχανος σερκετάριος. Καὶ δικαίως, διότι ἐκοπίασε συγγράφων τὰς βιογραφίας τῶν Δημάρχων τοῦ δήμου Ἀθηναίων καὶ ἐφρόντισε μάλιστα νὰ τοὺς καταστήσῃ γνωστοὺς ἀνά τὴν Αἴγυπτον καὶ Παλαιστίνην, ἢν διέδραμε μετὰ τόσον ἀφιλοκερδοῦς προθυμίας.

III

Φίλιπτε,

Φεύγω, φεύγω ἀπὸ τὰς Ἀθήνας... Ἄν τυχὸν εἰς τὰς συζητήσεις ποῦ θὰ κάμουν εἰς τὴν πατρίδα μας ἀκούσω νὰ ἀναφέρουν ἐλλείψεις διὰ τὰς Ἀθήνας, δὲν θὰ με ἰδῆς νὰ κοκκινίζω, ὅπως ἄλλοτε, ἀπὸ θυμὸν. Καὶ ἂν κοκκινῶ, θὰ τὸ κάμνω ἀπὸ ἐντροπὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων Ἀθηναίων...

Καλὴν ἀντάμωσιν καὶ πρὸ παντός ταχεῖαν ἀντάμωσιν, διότι ἔγινα με τὴν ἀναληγσίαν τῶν ἀρμοδίων πολὺ νευρικός.

ΕΠΑΡΧΙΟΤΗΣ

Υ. Γ. Σοῦ ἀναγγέλλω εὐχαρίστως ὅτι ὁ Δήμος Ἀθηναίων συνῆψε δάνειον 14,000,000 δραχ. Ἄς μὴ συγκινηθοῦν οἱ Ἀθηναῖοι ἀρκετὴ ὑγκύνησις τῶν ἀρμοδίων...

Ὁ ἴδιος

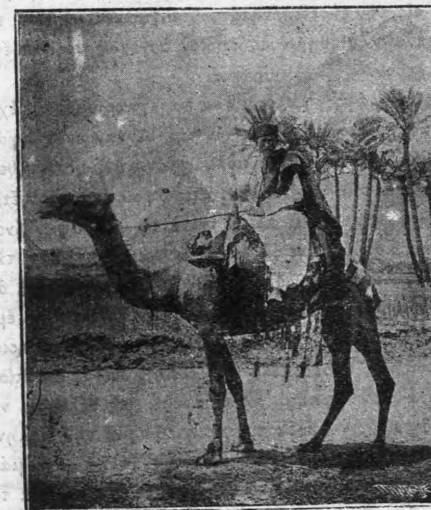
ΣΗΜ. «Ἕλλ. Ἐπιθεωρήσεως». Ὁ κ. Γενικός γραμματεὺς τοῦ Δήμου ἐπειδὴ δὲν θὰ ἦτο δυνατόν με ἐν ταξείδι νὰ ἀντιληφθῇ τὰς προόδους τῶν μεγαλουπόλεων, ἐπρεπε νὰ συνεχίσῃ τὰς εἰς Εὐρώπην ἐπισκέψεις του, ἀλλὰ φειδόμενος τοῦ δημοτικοῦ χρήματος δὲν τὸ πράττει καὶ διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων δὲν ἰκανοποιήσαν τὸν εὐφυῆ ἐπιστολογράφον...

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΛΑΒΩΜΕΝΟΣ ΚΛΕΦΤΗΣ

Βοβόλα κάινον στὸ γαλό, κάινον ἴσιδὸ περιγιάλι,
Βάλε τὰ χέρια σου κουριά, τὰ σίδη σου τιμόνι,
Καὶ τὸ λιγὸ σου τὸ κορμὸ κάμε το γιὰ καρὰβι
Κι' ἂν κάμῃ ὁ θιὸς κ' ἡ Παταγιά νὰ πλέξῃς νὰ περάσῃς
Καὶ φτάσῃς ἴσιδὸ λημέρια μας, ὅπ' ὄχομε καρβοῖλι,
Ποῦ ψήσαμε τὰ δυὸ τραγιά, τὸ Φλώρα καὶ τὸν Τόμπρα,
Ἄν σ' ἐρωτήσῃ ἡ σουτρωφιά τιποτε γιὰ τ' ἐμένα,
Μὴ τοὺς εἰπῆς πῶς χάθηκα, πῶς πέθανα ὁ καὶμένος,
Μόνε νὰ πῆς ἴσιδὸ παντρεῦτηκα ἴσιδὸ ἐρημα ἴσιδὸ ξένα
Ἰήσα τὴν πλάνα πεθερά, τὴ μάθη γῆ γυναῖκα,
Κι' αὐτὰ τὰ μαυροσκοῖλῃκα ἴσιδὸ γυναικαδέρμα!

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΙΤΙΔΑ

Βεδουῖνος ἐπὶ τῆς καμήλου.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1911

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

«Ο Οκτώβριος ήτο ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ρώμῃ ὁ κατ' ἐξοχὴν μὴν τῶν πορτῶν. Ἡ χαρακτηριστικότερα αὐτῶν ἦτο ἡ θυσία τοῦ ἵππου τοῦ Ἀρεως, σμιλλιπτοσα κατὰ τὰ μέσα τοῦ μηνός. Ἐγένετο ἀρματοδρομία εἰς τὰ πεδία τοῦ Ἀρεως, μετ' αὐτὴν δὲ ὁ δεξιὸς ἵππος τοῦ νικῆσαντος ἄρματος ἐθνοιάζετο καὶ ἡ σφά του ἐφέρετο εἰς τὴν ἀγορὰν, ὅπου ἠγάπητο πρὸς ἑφ' ἧς ἐχύνετο τὸ αἷμα τοῦ ἵππου» ἡ κεφαλή ἐροίπατο εἰς τὸν λαόν, διεξήγετο πάλι μετὰ τῶν κατοίκων τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ καὶ τῶν περιόικων διὰ τὴν κατάσχεσιν τῆς. Ἡ θυσία ἐγένετο πρὸς ἐξοχὴν μὴσιν διὰ τὴν μὴ κείνεται τὰ παρὰ τὰ ἐκ τῆς ἐντάσεως τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.

«Ο Οκτώβριος θεωρεῖται ὁ καταλλήλοτος μὴν πρὸς σπορὰν τῶν δημοτικῶν καρπῶν. Ἐξ οὗ καὶ ἡ δημόσια παροιμία. Οκτώβρη καὶ δὲν ἔσπειρες; ὀκτώ σορῆς δὲν ἔκαμες.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ὁ κ. Προβελέγγιος, ὁ γράφας ποιήματα τὰ ὅποια ἀπέκτησαν φήμην ἀνωτέραν τῆς ἀξίας των, καὶ ὁ ὅποιος δικαίως ἔλαβε τὸ βράβειον τοῦ δραματικοῦ συγγραφέως διὰ τοῦ «Νικηφόρου Φωκᾶ», ὡς μεταφραστῆς δ' ἀνεδείχθη ὄντως δοκιμώτατος διὰ τῆς ἐξελληνίσεως τοῦ «Φάουστ», ὡς κοινωνικὸς συγγραφεὺς ἀπέτυχε. Ἡ «Ἰόλη», σύγχρονον δράμα, ἔχει μίαν ὑπόθεσιν τὴν ὅποیان καὶ πρωτόπαιρος συγγραφεὺς δὲν θὰ ἐξήλευεν. Ἡ πλοκὴ τοῦ ἔργου δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν εὐρετικότητα τοῦ συγγραφέως, ἀλλ' εἰς τετραπλοῦν αἰσθημα τὸ ὅποιον συνεχῶς χορεύει ἕνα τετράχορον.

Εἰς ζωγράφος, καλὸς ἀλλὰ παρεγνωρισμένος, ἔχει μίαν κόρην ἀρκετὰ φρόνιμην, τὴν Ἄνναν καὶ στεγάσει μίαν ὄρφανήν, ὅχι πολὺ φρόνιμην, υἱοθετηθεῖσαν παρ' αὐτοῦ, τὴν Ἰόλην, ἣτις ἀποῦ ἔχασε τὸ ἔτερον ἡμισὺ τῆς, μένει πάλιν παρὰ τῷ ζωγράφῳ. Ἐνας ποιητῆς, ὁ ὅποιος εἶνε ὀλίγον ἐκκεντρικὸς καὶ περὶ τῆς ποιητικῆς ἀξίας τοῦ ὁποίου δὲν μᾶς λέγει τίποτε, ἀν καὶ πρεσβύτερος συνάδελφός του, ὁ συγγραφεὺς—ἐμπνέει ἔρωτα εἰς τὴν Ἰόλην, ἀλλὰ αὐτὸς δὲν ἱκανοποιεῖ τὰς ἐρωτικὰς προσδοκίας τῆς Ἰόλης, ἐνῶ ἐξ ἐναντίας ἡ Ἄννα τὸν ἀγαπᾷ, ἀλλὰ κρυφὰ μὴ θέλουσα νὰ παρέμβῃ εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὴν Ἰόλην. Ὁ ποιητῆς ἐγκαταλειφθεὶς ἀπὸ τὴν Ἰόλην— ἦν μάλιστα ἀποπειράται καὶ νὰ ξεκάμῃ μὲ ἕνα πιστόλι τὸ ὅποιον εὐτυχῶς ἀπλογιστεῖ—φεύγει εἰς Ὀλυμπίαν, ἕνα διασκεδάσει τὴν λύπην του. Ἀφοῦ φεύγει αὐτός, εὐ-

ρίσκεται κάποιος ἄλλος νὰ ἐμφανισθῇ καὶ εἶνε αὐτὸς ἕνας πλουσιώτατος, ἐμπορευόμενος ἐν Ρωσίᾳ, ὅστις βλέπει εἰς μίαν καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν δύο ἔργα τοῦ ζωγράφου καὶ πηγαίνει εἰς τὸ σπῆτι τοῦ νὰ τὰ ἀγοράσει, ἀν καὶ ἠδύνατο ἀκοπώτερα νὰ τὰ ἀγοράσει ἐντὸς τῆς ἐκθέσεως. Ἀλλὰ μαζὴ μὲ τὰς εἰκόνας δι' ἃς δίδει μυθῶδες διὰ τοὺς Ἑλληνας καλλιτέχνας ποσὸν—30,000 νομίζομεν—ἀγοράζει ταυτοχρόνως καὶ τὴν καρδίαν τῆς Ἰόλης.

Ὁ φιλότεχνος ἀγοραστῆς καὶ ἡ Ἰόλη κἀθῆνται ἐν δειλινῶν εἰς τὸν κήπον. Ἀντὶ νὰ περιπατοῦν, ἐπρωτίμησαν νὰ καθήσουν. Εἰς τὸν πάγον ὅμως ὅστις τοὺς ἐδέχθη, ὑπάρχουν φεῦ! χαραγμένα τὰ ὀνόματα τοῦ ποιητοῦ καὶ τῆς Ἰόλης. Ἀπρόοπτος ὅσον καὶ μοναδικὴ εἰς τὰ σκηνακὰ χρονικὰ διὰ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς ἀποκάλυψις. Ὁ φιλότεχνος ἀνησυχεῖ διὰ τὸ αἰσθηματικὸν σύμπλεγμα τῶν ὀνομάτων καὶ ὑποπεύεται ἄλλο σύμπλεγμα, πραγματικώτερον.

Ἡ Ἰόλη μὲ ἐλικρίνειαν, μὴ ἀπαντωμένην συχνὰ εἰς τὸ φύλον τῆς, ὁμολογεῖ ὅτι κάποτε ἠγαπήθη ἀπὸ ἕνα ρωμαντικὸν στιχοῦργον καὶ ὁ φιλότεχνος δυσανασχετῶν τὴν ἐγκαταλείπει, φεύγων εἰς Ρωσίαν. Τὸ τέλος ἐπέρχεται διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου, τῶν ταξιδίων. Ἡ Ἰόλη ἀναχωρεῖ διὰ νὰ συναντήσῃ καὶ ἐξευμενίσῃ τὸν πλούσιον φιλότεχνον, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἀφικνεῖται ἐξ Ὀλυμπίας; ὁ μνηνίων ποιητῆς, ἀλλὰ τὸν ὅποιον τῶρα ὑποδέχεται ἀνοικταῖς ἀγκάλας, μὴ κωλυμένη ἐξ οὐδεμιᾶς ἀβροτήτης, ἡ Ἄννα.

Ἄν ἐξ ἴσου εὐτυχῆς ἐστάθη καὶ ἡ Ἰόλη μὲ τὸν φιλότεχνον, ὁ συγγραφεὺς δὲν μᾶς τὸ λέγει, ἴσως διότι θὰ ἐχρειάζετο πρὸς τοῦτο καὶ πέμπτην πράξιν.

Ἡ ὑπόθεσις αὐτῆ, ἡμποροῦσε νὰ ὠραϊσθῇ κάπως διὰ διαλόγου δυνατοῦ ἢ διὰ τεχνικῆς οἰκονομίας τῶν σκηνῶν. Ἀλλ' εἰς ἀμφότερα ὑπελήφθη ἡ προσπάθεια τοῦ συγγραφέως, ὁ ὅποιος παραμένει πάντοτε ποιητῆς.

*

Τὸ τελευταῖον πρωτότυπον ἔργον τῆς ἐφετεινῆς περιόδου ἦτο ἀντάξιον τοῦ πρώτου τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς. Ὄνομάζεται «ὁ Λοχαγός» καὶ ἐγγράφη ὑπὸ τοῦ κ. Μαρσέλλου, ὅστις πέρυσσι ἐνεφανίσθη διὰ πρῶτην φορὰν μὲ μίαν ἀτυχή ὑπόθεσιν, τὴν «Ἀγγέλω», ἣν ἐν τούτοις ἐχειρίσθη πολὺ ὑπέρτερα ἀφ' ὅτι ἀνεμένε τις. Τὸ δευτέρον ἔργον του, ὁ «Λοχαγός», δὲν προήγαγε τὸν συγγραφέα, κηρυχθεὶς ἀπὸ τὸ κοινόν

στάσιμος. Εἶνε τὸ πρῶτον στρατιωτικὸν δράμα ἐν Ἑλλάδι καὶ προεξέλεσε τὸ ἐνδιαφέρον, ἰδίως μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν κύκλων.

Ἀντὶ πάσης κρίσεως ἀφηγοῦμεθα τὴν ὑπόθεσιν.

Εἰς ἕνα χωρίον παρὰ τὰ σύνορα στρατοπεδεύει ἐν σύνταγμα. Ὁ πόλεμος ἔχει ἀρχίσῃ. Εἰς λοχαγὸς τοῦ συντάγματος φιλοξενεῖται εἰς τὸ σπῆτι τοῦ δημάρχου ἀντὶ δὲ νὰ ριφθῇ εἰς τὸ πῦρ τῶν ὅπλων, ἐρρίφθη εἰς τὸ πῦρ τῶν ματιῶν τῆς δημαρχοπούλας, μὲ τὴν ὅποیان ἐξέρχεται τὸ μεσονύκτιον εἰς ρωμαντικούς περιπάτους. Τὸ σκάνδαλον φθάνει μέχρι τοῦ πατρὸς, ὅστις λογομαχεῖ μὲ τὸν λοχαγόν. Ἡ ὀργὴ τοῦ πατρὸς δὲν περιορίζεται εἰς ἀπειλὰς κατὰ τοῦ διαφθορῆως τῆς κόρης του, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐκείνης, τὴν ὅποیان καὶ κλείει πρὸς τιμωρίαν εἰς τὴν καταπακτὴν τῆς οἰκίας. Ἀλλ' ὁ δήμαρχος ἔχει καὶ υἱόν, δεκαεὶα μαχόμενον εἰς τὰ σύνορα καὶ ἐνῶ τὸ σπῆτι τοῦ δημάρχου εἶνε ἀνάστατον ἀπὸ τὸ ὀλοσθημα τῆς κόρης του, κομίζον αἰμοστάζοντα ἐκ τῶν τραυμάτων τὸν υἱόν του. Μετὰ συγκινητικὴν σκηνήν, δι' ἧς ἐξάγεται ὁ ἥρωϊσμός τοῦ τραυματίου καὶ ἡ καταγωγὴ αὐτοῦ, ἐπέρχεται συγκινητικώτερα ἐτι σκηνή, ἣ τῆς συναντήσεως αὐτοῦ μετὰ τῆς ἀδελφῆς; ἀποκαλύπτεται διὰ τοῦ πλέον σιγηλοῦ τρόπου τὸ συντελεσθὲν κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ αἰσχος καὶ ὁ τραυματίας; ἀδελφὸς ὄρμα λύων τοὺς ἐπιδέσμους κατὰ τοῦ λοχαγοῦ, διψῶν ἐκδίκησιν. Ὁ συγγραφεὺς ἀποφεύγει μείζονα τραγικότητα καὶ ἐπιτηδεῖως ὀδηγεῖ τὸ ἔργον εἰς γαλήνιον τέρμα. Ὁ λοχαγός, ἀγνωρίζων τὸ σφάλμα του, νυμφεύεται τὴν δημαρχοπούλαν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι οὐδὲν καλὸν ἄμοιρον κακοῦ, ὁ εὐγενῆς πρόμαχος τῆς πατριδος, ὁ ἀδελφός, ἐκπνέει.

*

Ἀναγνωσκόμενον τὸ ἔργον κερδίζει, ἀλλὰ παραστανόμενον χάνει. Ὑπάρχουν τολμηραὶ σκηναί, αἱ ὅποια εἶναι δὲν τὰς οὐσίῃ μίαν ἐξαιρετικὴν ὑπόκρισις συμπαράσφουρον εἰς ἀποτυχίαν δολοκλήρον τὸ ἔργον. Ἡ δις ἐμφάνισις τοῦ φορέου μὲ τὸν τραυματίαν ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ εἰσὸς συγκινήσεως, ἀλλ' ἠδύνατο νὰ φέρῃ καὶ μεϊδίαμα κακεντρεχῆς. Συνέβη τὸ δεύτερον. Ἐν τούτοις ὁ συγγραφεὺς δὲν πρέπει νὰ ἀπογοητευθῇ. Ἐχει κατὰ μέσα του, καὶ αὐτὸ τὸ κατὰ πολὺ πιθανὸν νὰ ἐκδηλωθῇ ἀργότερα ἱκανοποιητικόν.

*

Πέρυσσι ἡ Κυβέλη μᾶς ἐμύησεν εἰς τὸ ἀντιχριστιανικὸν ἔργον τοῦ Μαίτερλιχ τὴν «Μαγδαληνήν». Ἐφέτος μετεφύτευσε ἄλλο ξένον ἔργον, τὴν «Ἀνάστασιν» τοῦ Τολστόη, διεσκευασμένον σκηνακῶς ὑπὸ τοῦ Μπαταλῆ. Ὅσοι ἔχουν ἀναγνώσῃ τὸ ὠραῖον ἔργον τοῦ ἀναχωρητοῦ τῆς «Γιασονάγια Πολιάνα» διατηροῦν μίαν ἐντύπωσιν ζωηροτάτην, διότι ὁ Τολστόη εἰς τὴν «Ἀνάστασιν» μᾶς δίδει μίαν ἀπὸ τὰς ἰσχυροτέρας λάμψεις τοῦ φιλοσοφικοῦ του πνεύματος. Οἱ θεαταὶ ἔμωσ τοῦ δράματος αἰσθάνονται μίαν μείω-

σιν τῆς ἐντύπωσεως, ἣν ἔσχον ὡς ἀναγνώσται τοῦ μυθιστορημάτος. Τὰ μειονεκτήματα καταντοῦν ἀναπόδραστα, ὡς ἐκ τῆς ἐπιβαλλομένης συμπακνώσεως εἰς σκηνὰς δολοκλήρων κεφαλαίων τοῦ ἔλου ἔργου, ὡς ἐκ τούτου δίδει μὲν μίαν γενικὴν ἰδέαν, ἣτις ὅμως ἀπορροφᾷ καὶ ἐξαφανίζει τὰς καλλιτέρας λεπτομερείας. Μία συναρμολόγησις συμπακνωτικῆ, μία συμπίεσις καταλήγουσα μοιραίως εἰς μίαν σκηνακὴν ἀδυναμίαν συνοχῆς.

Ἡ Κυβέλη—διότι κυρίως περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἤδη πρόκειται—ἐμελέτησε πολὺ καὶ εἶχεν ἀπὸ τὰς στιγμὰς τὰς εὐτυχεῖς, αἱ ὅποια δὲν τῆς λείπουν, δταν μάλιστα συνακολουθῇ ἡ ἐπιμονὴ τῆς ἡ ἀναγκαιοτάτη εἶταν οἱ ῥόλοι οὗς ἀναλαμβάνει εἶνε δραματικῶς ἀνώτεροι τῆς ἰδιοφυίας τῆς, τῆς φωνῆς τῆς, τῆς ἐκφράσεως τῆς.

Ἡ ἡρώϊς τῆς «Ἀναστάσεως» εἶνε μία χωριατοπούλα ἐν ἀρχῇ, ἔπειτα ὅμως παρασυρομένη εἰς τὸν στρόβιλον τῆς ἀθλιότητος, παρακολουθεῖ τοὺς ἀγωνιζομένους τὸν ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς ἀπελευθερώσεως ἀγῶνα ἐν Ρωσίᾳ. Χρειάζεται μετὰπτωσις τῆς τραγικότητος καὶ δύναμις ἀπαιτούσα ἐξοχὸν ὑποκρίσιν. Ἡ Κυβέλη προεπάθησε νὰ μὴ ὑστερήσῃ εἰς τὴν διερμήνευσιν. Ἐκτὸς τῆς Κυβέλης, ἔπαυσε πολὺ καλὰ καὶ ὁ κ. Ροζάν.

*

Καὶ ἡ ἄλλη πρωταγωνίστρια, ἡ Κοτοπούλη, διὰ τὴν τιμητικὴν τῆς ἐξέλεξε νέον ἔργον, τὴν «Ἡλέκτραν» τοῦ Χόφφμανσταλ. Ἡ ὑπόθεσις εἶνε ἐμπνευσμένη ἐκ τῆς ἀρχαϊκῆς παραδόσεως ἦτο ἡ ἐκδίκησις τῶν φονέων τοῦ Ἀγαμέμνονος ὑπὸ τῶν τέκνων του. Ἡ Ἡλέκτρα πρωταγωνιστεῖ ὡς ἐκδικήτρια τοῦ πατρὸς, μένουσα παρὰ τὸν πατρικὸν τύμβον καὶ ἐπισειούσα τὴν ρομφαίαν τῆς ἐκδικήσεως κατὰ τοῦ Αἰγίσθου καὶ τῆς Κλυταμνήστρας.

Ὁ Χόφφμανσταλ μᾶς δίδει μίαν Ἡλέκτραν, μικρογραφίαν τῆς γιγαντιαίας καὶ ἀπαραμίλλου Ἡλέκτρας τοῦ Σοφοκλεῖου ἀριστοουργήματος. Ἡ Ἡλέκτρα τοῦ Γερμανοῦ εἶνε νεωτεριστικὴ, ἢ μᾶλλον ὑστερικὴ. Μία ἀντίληψις τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου τῆς τραγικῆς μᾶλλον ἐκφυλιστικῆ. Ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ «Ἀττικῆς» ἔσφαλε μὴ ἐμπνευθεῖσα εἰς τὴν τέχνην τῆς ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν πηγὴν διὰ νὰ δείξῃ τὰ χαρίσματα τῆς τραγικῆς ὑποκρίσεως, ἀλλ' ὕδρευθεῖσα ἀπὸ ρυάκιον.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ἔργου. Ἡ ὑπόκρισις εἶνε ἡ ἀπασχολήσασα τὸ κοινόν, διότι μία τιμητικὴ παράστασις μεταφέρει τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινῆ ἀπὸ τὸν συγγραφέα εἰς τὸν ἠθοποιόν. Ἡ Κοτοπούλη ἀνεδείχθη καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἡ μεγαλειότερα ἐν Ἑλλάδι τραγικῶς, μετὰ τὴν ἀποστρατεῖαν τῆς Παρασκευοπούλου. Εἶχε στάσεις καὶ ἐκφρασίαν ἀναλόγους τῶν ὑπερέχων στιγμῶν τῆς τρα-

γφιδίας. Αί κινήσεις της, ή φωνή προσημερόζετο εις την ψυχικήν τρικυμίαν, εις των παθών την δρμητικήν πάλην. Ίδιός ήτο υπέρροχος όταν έφωτίζε τον Αίγιονταν βαινόντα άνυπόπτως εις τον θάνατον. Ο χορός όμως εν έν τέλει χορεύει, χορός τραγικής χαραϊ διά την έπιτευχθείσαν εκδίκησιν, ήτο αισθητικώς ελαττωματικός.

Έκ των άλλων προσώπων ή κ. Λούη, ως Χρυσό-

Μ. Κοτοπούλη ως 'Ηλέκτρα

θεις, έπαιξε καλά υπέρ πᾶσαν προσδοκίαν, καίτοι έχουσα πλησίον της διαρκώς μίαν 'Ηλέκτραν, οία ή αδελφή της. 'Η κ. Περιδου, ως ανάρστημα, κατάλληλος διά τὸ πρόσωπον της Κλυταιμνήστρας.

Δύο λέξεις διά την μετάφρασιν. 'Η μάλλον μία λέξις ήμπορει να την χαρακτηρίσῃ: 'Απαισία. Είνε ζήτημα όχι πλέον γλωσσικόν, αλλά αισθητικόν ή χρῆσις γλωσσικῶν ιδιωμάτων χυδαίων έσφηνωμένων εις μίαν τραγωδίαν, την οποίαν έχει ένδύσει ή αρχαιότης με την αλουργίδα της άγνης έλλ. φωνής. Μία 'Ηλέκτρα δέν ήμπορει να έμιλῇ ως μία υπηρέτρια.

Υπάρχουν ειδωλα, τὰ όποια δέν έπιτρέπεται να περιβάλλωμεν με σύγχρονα ράκη. Ο μεταφραστής δέν εΐχεν υπ' όψει του τὸ θέατρον μεταφράζων, αλλά παρεσύρθη από τον μαλλιαρισμόν και τὸ έργον

άνηλεως έσφαγιάσθη με λέξεις αυτόχρημα κωμικάς.

Πεντήκοντα έτη, φωτεινά εις δρᾶσιν καλλιτεχνικήν, συνεπληρώθησαν άπ' ότου έπάτησε, με τάσεις κυριαρχικάς, τὸ σανίδωμα του 'Ελλ. Θεάτρου ό κ. Διονύσιος Ταβουλάρης. Τὸ γεγονός εΐνε άξιον πανηγυρισμοῦ, δίκαιος δέ πᾶς έπαινος διά την άφοσίωσιν αὐτοῦ εις την τέχνην και διά την άκμήν ήτις τον έχαρακτήρισε καθ' όλον τὸ μακρόν διάστημα της δρᾶσεώς του, αναδείξασα αὐτόν τον κράτιστον δραματικόν έρμηνευτήν.

Ο κ. Ταβουλάρης εύφυής, ευγενής, μορφωμένος, υπήρξε πάντοτε ό δημοφιλής θιασάρχης και έ κορυφαίος των δραματικῶν ήθοποιῶν. Είς αὐτόν όφείλεται ή δημιουργία αληθομονήτων χαρακτήρων, πλείοστα δέ άνένδοτα εξαίρουν την ιδιόρρυθμον αλλά και ευπαθή μορφήν του και έπιτυχῆ, διδασκαλίαν, ήτις έν τη ιστορία του 'Ελληνικοῦ Θεάτρου έχάραξε βαθέα ίχνη.

Παρά τὸ βάρος των έτών, ό κ. Ταβουλάρης παραμένει άνθηρός τὸ πνεῦμα και την καρδίαν, καίτοι δέ άπεσύρθη εσχάτως της ένεργου συμμετοχῆς εις τούς θιάσους, έχει τὸ σθένος να παίξῃ με περισσώτερον άντοχήν και έπιτυχίαν από πολλούς νέους ήθοποιούς.

Έπί τη πεντηκονταετησίδι του, διοργανοῦται προσεχώς τιμητική έορτή έν τῷ Δημ. Θεάτρῳ.

Κ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ

Υπό την διεύθυνσιν του κ. Παπαϊωάννου έσημηιάσθη δευτέρα Όπερέττα. Είς τὸ 'Αττικόν θά δώσῃ σειράν παραστάσεων καθ' όλον τον χειμῶνα.

— 'Η κ. Κυβέλη άνεχώρησεν εις Βόλον. Θα έπιστρέψῃ με τα Νοεμβρίου, όπως δώσῃ παραστάσεις τινάς εις τὸ Βασιλικόν Θεάτρον. Κατόπιν εις Κέρκυραν.

— Ο θίασος Νίκα άνεχώρησεν εις Κωνσταντινούπολιν, με τούς αὐτοῦς πρωταγωνιστάς της «Ν. Σκηνης».

— Τὸ 'Ελλην. Μελόδραμα έπροτίμησεν έφέτος την Κωνσταντινούπολιν και την Ρωμανίαν.

— 'Η Όπερέττα της πλατείας του Συντάγματος θά παίξῃ εις Κέρκυραν.

— 'Η Δίς Κοτοπούλη θά δώσῃ σειράν παραστάσεων εις τὸ Δημοτ. Θεάτρον.

Η ΜΟΔΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ήκει πιά τὸ καλοκαίρι με της ψάθες και τὰ λεπτά φορέματα του τῶρα εΐνε καιρός να φροντίσωμε για τὰ χειμωνιάτικα μας άψ'ού μάλιστα τὸ κρύο, μᾶς έκανε κι' όλας κάποια βιαστική έπίσκεψη Πῶς θα κάνωμε λοιπόν της χειμωνιάτικες μας τουαλέτες; Ίδου ή έρώτησις της έποχῆς εις την όποίαν όμως ή μόδα δέν άπαντᾷ μέχρις ώρας: τουλάχιστον σαφώς. Τὸ μόνο πού ξέρομε ως τῶρα εΐνε ότι μπορούμε— εύτυχῶς— να επιδορθώσωμε εύκολώτατα τὰ περσινά μας, φορέματα και μάλιστα τὰ χιμονῶ, μᾶ και τὸ στέδιο αὐτῶν θά επικρατήσῃ και φέτος με πολὺ μικράς παραλλαγάς. Ένω δηλαδή τὸ έφορούσαμεν πέρσαι: έντελῶς σκέτο κι' ως εκ τούτου, ήτο τόσο εύκολοποίητο, ώστε να τὸ κάμῃ κάθε μία

τῶρα θά τὰ γαρνίρωμε διαφοροτρόπως. Μπορούμε λ. γ. να τούς βάλωμε μίαν διαρρηγιή ή όποία άρχίζουσα από τον άριστερόν ώμον θα κατεβαίνῃ λοζά ως τὸ δεξιόν μέρος της ζώνης. Ένα νόστιμο fichu από μεταξωτήν μουσελίαν ή και μίαν κάθειον σειράν μικρῶν κουμπιῶν με τὰ θπο' α θα γαρνίρεται και ή φούστα μέχρις 20 εκατοστομ. Τὰ μανίκια εΐξ έλλου πλαταινουν κάπως προς τὰ κάτω αλλά τότε πῶς θα διορθωθουν τὰ παλαιά μας; Τὸ πᾶγμα δέν εΐνε και τόσον δύσκολον γιατί δέν έχομε να κάμωμε τίποτε άλλο ή ν' άνοιζώμε κάτω-κάτω όλίγο την ραφή και να βάλλωμε εν τῷ μεταξύ ένα κομμάτι οιοῦδ ήποτε χρώματος και υφάσματος' για να μη φαίνεται δε ό: επιδορθωμένο, βάζωμε γύρω-γύρω από τὸ μανίκι ένα. προς την προσθήκην όμοιόχρωμο, φυτυλάκι προσέζετε όμως ή προσθήκη και τὸ φυτυλάκι να κοποῦν πολὺ καλά και τὸ άνοιγμα όσον τὸ δυνατόν μικρότερο, για να μην γίνῃ τὸ μανίκι άκομφον.

Έτσι λοιπόν ήσυχάζωμεν άπ' αὐτὸ κι' έργόμαθα εις τούς γακαδάς. Εὐτυχῶς: οὔτε αὐτοῖ δέν θα μᾶς φέρουν μεγάλην

δυσκολίαν στην επιδορθώσιν των, άφοῦ μπορούμε ν' άφήσωμε και φέτος τούς λαιμούς μας άκαλύπτους' τὸ πολὺ, πολὺ να κάνωμε καμμίαν τραγηλιάν από τρεῖς σειράς plissés, όποτε βάζωμε και στὸ κάτω μέρος του μανικίου την αὐτήν γαρνιτούραν, ή κανένα στρογγυλὸ μεταξωτὸ γιακά και στὰ μανίκια ρεβέρ. Έντούτοις για πᾶν ένδεγόνον, ἄς έχομε και καμμία gripes από τούλι ή νταντέλλαν. Είνε τόσο εύκολες κι' όλιγοδάπανες. Καθώς βλέπετε λοιπόν τὰ πράγματα δέν ήλλαζαν πολὺ από πέρσαι' ή μεγαλειότερα σχετικῶς μεταβολή εΐγινε στῆς φούστες, ή όποιες δέν συνηθίζονται πλέον εμπριτε' άλλ' όσο πηγαίνουν φέρνουν την μέση στην φυσική της θέσι, με gros-grain χορδέλλα 0.05 πλάτους ως ζώνην. 'Αλλη καινοτομία χρονολογούμενη ήδη από τὸ καλοκαίρι εΐνε και αι κάποι: άρλεικινριδαί: φούστες. Κατὰ τον κανόνα αὐτόν της μόδας μπορούμε έκτακτα να κάνωμε τὸ επάνω μέρος μᾶ: φούστες έντελῶς διάφορον ως προς τὸ χρώμα και τὸ υφασμα, από τὸ κάτω. Ίδίως συνηθίζονται πολὺ τὸ διαρ με βελουδο, τὸ σατέν με βελουδο, και τὸ σατέν με σέρλ' ως προς τὸ πλάτος ή καθημερινές μας φούστες δέν θα υπερχαίνουν τὰ 2.50 εκατοστ. δηλαδή όσο μᾶς χρειάζεται για να περπατήσωμε ελευθέρως, και θά εΐνε πολὺ γαρνιρισμένες.

'Η μόδα

Επίσης γιμάτες soufaches, tresées κτλ. θα εΐνε και ή ζακέττες ή όποιες άρχίζουν πάλι να μακραινουν και να προσαμείζωονται όλίγον στην μέση: τὸ κλεισμόν των θα έργεται κάπως πλάγια και θά εΐνε χωρίς γιακά ή τουλάχιστον με κανένα από loutre, άστρακᾶν, skungs, ή άλεπού.

'Αλήθεια πόσο θά φορεθουν κι' αὐτές: ή γούνες! 'Η μόδα των, πλην δυστυχῶς κι' ή τιμῆ των, αυξάνουν από μέρα σε μέρα καταπληκτικῶς: δολόκληρα πανάκριβα πανωφόρια από άστρακᾶν και καρακούλ, πλούσιες όμοπλάτες (étoles) από άλεπού, skungs, orposum, και τεράστια manchons θά μᾶς προσφιλάζουν άπ' τὰ φύγη του χειμῶνος. Και μαζί μ' όλ' αὐτὰ και για καπέλλα συνηθίζονται ή μικρές μαλακές: toques, στῆς όποιες μπορούμε όσες φορές θέλωμε ν' αλλάζωμε μόνη μας: τὸ σχῆμα.

Έννοείται ότι αὐτὰ θα εΐνε τὰ καθημερινά, τὰ καλά μας τὰ κάνωμε πάντοτε μεγάλα. από μαῦρο βελουδο γαρνιρισμένα με άσπρα τούλινα ruches ή τενωμένην νταντέλλαν' κι' έπίσης ώραίον εΐνε όταν μόνον τὸ κάτω μέρος του καπέλλου εΐνε από μαῦρο βελουδο, τὸ δέ επάνω από άσπρο pluche.

Μη νομίσατε όμως ότι ή ruffles δέν εΐνε πιά στην μόδα' κάθε άλλο' αὐτές εξακολουθοῦν πάντα να βασιλεύουν έστω κι' αν της έχωμε κάπως βαρεθῆ. Τῆς μεταχειρίζομεθα τόσα χρόνια τῶρα, και ποῦς ξέρει πόσα θά της φορέσωμε άκόμη

'Ομοια μ' αὐτές: τὰ voilages δέν έννοούν να δώσουν από τὸ στερέωμα της μόδας και τὰ βλέπομε πάλι, στα φορέματα των έσπαριδων να παράγουν τούς πιὸ γλυκείς χρωματισμούς: δίδοντα την δροσερωτέραν εΐψιν στο ξεθωριασμένο φόρεμα.

'Αποφεύγτε όμως τὰ διπλά νοί'ages' δέν εΐνε πάντα εύκολα να έπιτύχουν πολλά χρώματα μαζί, άν έντότοις σᾶς άρέσουν τόσο πολὺ τότε συνδυάσατε τὸ ρόζ, με μουσελίαν χρώματος μαῖρου γκρι taupe bleu pervenche, μπλε σκούρο, μπλε ανοικτὸ και άσπρο. Τὸ μπλε ανοικτὸ με γκρι ia re, ή άσπρο, τὸ κίτρινο με τὸ πράσινο, μπλε κτλ.

'Αλλά κι' ή νταντέλλες εξακολουθοῦν να μᾶς υπηρετοῦν πάντα' κι' ή νέες πού θα κάνουν τον χειμῶνα την πρώτην εμφάνισιν των, ἄς γαρνίρουν τὰ φορέματά των, του χορού με βολάν από άσπρη ή κρέμ νταντέλλα και μ' ένα όμοιόχρωμο fichu. Αὐτὸ φυσικά μπορεί να τὸ κάμουν άκόμη κι' ή κάπως ήλικιωμένες κυρίες άρκεί αντί άσπρης και κρέμ να βάλλουν μαῦρην και μαργαριταριαν νταντέλλαν.

Μολονότι όμως, ή μόδα έμμένει έφέτος—παράδοξως κάπως—στὰ παλαιά, έννοεῖ έντότοις να μη μᾶς αφήσῃ ποτέ χωρίς κάτι νέο' κι' ανασκαλεύουσα όλας τὰς έποχάς έστράθησε τῶρα τὰ κρόστια με τὰ όποια μᾶς λέγει να γαρνίρωμε της φούστες μας.

'Η άκούραστον...

Δίς Μ. Π.

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Αί μεγάλοι ναυμαχίαι του πολέμου.—Τὰ φανάρια του Αιγαίου.—Γ'αβᾶς—γ'αβᾶς.—'Αξιοματικοί καλόγηροι.—Ποπηί σοῦλ κλπ.—Ο Ναμπή.—Αί Βουλαι των Κοινοτήτων.—Βουλευτής χοήομος.—Ο νῆος κανονισμός της Βουλῆς.—Βήξ, πιά νισμα, μεϊδιαια, Κεντρικαι ένωμοίαι.—Τὸ πρακτοριον των Γάμων.—Οι Μάιοι και τὸ ένεχροδανειστήριον.

Και κατὰ τον λήξαντα μήνα, ή κατὰ θάλασσαν δρᾶσις των 'Ιταλῶν και Τούρκιων υπήρξε πολυκύμαντος και περιπούδατος, εν αντιθέσει προς την ξηράν, ήτις εδέχθη οὐκ όλίγους νεκρούς και τραυματίας.

Πολὺ θά δυσκολευθῇ δοτις τολμήσῃ να γράψῃ την περιπετειώδη ιστορίαν των άγριωτάτων ναυμαχιῶν του 'Ιταλο-Τουρκικοῦ πολέμου.

Ίδου εν τούτοις τὰ κυριώτερα πολεμικά γεγονότα, κατὰ τὰ τηλεγραφήματα των εφημερίδων:

25 Σεπτ. Ο 'Ιταλικὸς στόλος κατευθύνεται εις 'Αλικαρνασσόν, Κασσάνδραν, Ίόππην κ.λ.π.

26 Σεπτ. Έν 'Ιταλικόν τορπιλοδόλλον έλαβε νύκτωρ τροφάς εις Πάτρας. Συνήλθεν άμέσως τὸ ύπουργικόν συμβούλιον και συνεσχέφθη διά τὰς... τελωνειακάς μεταβολάς.

1 'Οκτ. Μία λέμβος εις την Τριπολιτιδα ανετραπή ως εκ του πνεύματος άνεμου. 'Ο λεμβοσχος διεσώθη.

5 'Οκτ. 'Ο Τουρκικός στόλος ανεχώρησε δια Τριπολιτιδα.

6 'Οκτ. 'Ο Τουρκικός στόλος, οστις διηυθύνθη εις τα ύδατα της Τριπολιτιδος εφθασεν αίστως εις . . . Δαρδανέλλια.

9 'Οκτ. Τά φρούρια της Τριπολιτιδος βομβαρδίζονται. Μετά συνεχεις έμβροντίας επί δύο ήμερονύκτια κατέπεσεν δ . . . ίστος της σημαίας.

11 'Οκτ. 'Ο 'Ιταλικός στόλος συνέλαβεν έν άλιευτικόν πλοιάριον. Μέγας δια τουτο ένθουσιασμός καθ' άπασαν την 'Ιταλίαν. Διαδηλώσεις πολυπληθείς διασχιζουσιν τās δόδους.

14 'Οκτ. 'Αδεται διτι το Τουρκικόν μεταγωγικόν «Γιαδάς - γιαδάς» εξώκειλε. 'Εζητήθησαν πληροφορία από τον . . . Καρούζο.

16 'Οκτ. Κινητοποιείται ή εφεδρεία των βιλαετών Περλεπέ και Μοναστηρίου. Τόση εινε ή κοινητοποίησις ιδίως των εφέδρων έν Μοναστηρίω, ώστε ή πόλις παριστάνει Ξφιν μοναστηρίου, με μοχαούς τούς . . . αξιωματικούς.

Εις εμπόλεμον κατάστασιν

(Γελοιογραφία Μ. 'Αθανασιάδου)

— Να πής να φής μακαρόνια...
— 'Εννοιά σου και θα σου δώσω έκπνοο το πιλάφι ποθ ζεύρεις...

18 'Οκτ. 'Ο Χακή έγευματίσε και αυτός. 'Εφαγε . . . ξύλο.

18. 'Οκτ. 'Ο δοξή των 'Αμβρούζων έγευματίσε σήμερον επί της ναυαρχίδος. Τό γεγονός σχολιάζεται ευρύτατα εις τούς διπλωματικούς κύκλους.

Λέγεται βτι ο δοξή δέν εφαγε μακαρόνια, άλλ' άστακούς, έκλέξας ουτω, δια να καταβροχθιση, τό περισσότερο ώπλιτισμόν θαλάσσιον ζψον. Συγκίνησις δια τόν συμβολισμόν.

20 'Οκτ. 'Ενας 'Ιταλός έν Τριπολιτιδι, άναχωρών,

εχασε την βαλιτζα του. 'Η 'Ιταλική Κυβέρησις διέταξε δια τουτο τόν στόλονά να πλεύση εις . . . Πρέβεζαν.

22 'Οκτ. Οι 'Αλθανοί επανεστάτησαν.

23 'Οκτ. Οι 'Αλθανοί δέν επανεστάτησαν.

24 'Οκτ. Τό ήφαιστειον των Βαλκανικών εκπέμπει λάθαν.

25 'Οκτ. Τό ήφαιστειον δέν εκπέμπει λάθαν, άλλά φάθαν, ή όποια έχει δύο- τρεις λάκκους.

26 'Οκτ. Καταπληκτικόν γεγονός άγγέλλει τό τηλεγραφικόν σύρμα. 'Εθεάθησαν δύο γαίεμια ουστά εις τό Αίγατον. Honni soit qui mal y pense.

'Η συνέχεια . . . τόν προσεχη μήνα.

Πρέσβυς της Τουρκίας εις την Σόφιαν διωρίσθη ό Ναμπη βής. Να μη εις την Σόφιαν εινε εύκολον. Να ιδούμε πώς θα βγίη . . .

Χαρς ευαγγέλια! 'Ιδρύθη έν 'Αθήναις πρακτορειον γάμων, κατά τό 'Αμερικανικόν σύστημα. Τοιουτοτρόπως λύεται όριστικώς τό ζήτημα των άνυπάνδρων κορασίων. 'Ιδού μερικαί σχετικαί ειδοποιήσεις: Παρθένος, 35 (ώς λέγει) Μαίων, έγουσα χρέος μόνον 35 δρ. θεωρεί χρέος της να ζητήση την χειρα ένδς χήρου. 'Ηξείρος υποφερτήν μαγειρικήν και δέν παιζει πιάνο, ούτε τραγουδει. Τά τελευταα αυτά προτερήματα δέον να ληφθώσιν υπό σπουδαίαν έσφιν.

'Ανθυπολοχαγός, άποστρατευθείς δια λόγους άπογοητεύσεως, άπεφάσισε να τερματίση τόν βιον νυμφεύμενος. 'Η μελλόνυμφος δέον να έχη προκτα άνάλογον των έτών της, μόρφωσιν άνάλογον των 'Ελλ. παρθεναγωγείων και να μη έχη γλώσσαν.

'Ανθυπολοχαγός, άποστρατευθείς δια λόγους άπογοητεύσεως, άπεφάσισε να τερματίση τόν βιον νυμφεύμενος. 'Η μελλόνυμφος δέον να έχη προκτα άνάλογον των έτών της, μόρφωσιν άνάλογον των 'Ελλ. παρθεναγωγείων και να μη έχη γλώσσαν.

'Ανθυπολοχαγός, άποστρατευθείς δια λόγους άπογοητεύσεως, άπεφάσισε να τερματίση τόν βιον νυμφεύμενος. 'Η μελλόνυμφος δέον να έχη προκτα άνάλογον των έτών της, μόρφωσιν άνάλογον των 'Ελλ. παρθεναγωγείων και να μη έχη γλώσσαν.

(Γελοιογραφία Μ. 'Αθανασιάδου)

— Δώσε μου παρακαλώ ένα άνδρα, γηλόετοιμο, καλοκαμμένον—οάν κ' εσάς— και με εισόδημα τολάχιστον 600 δρ. κατά μήνα. Παρακαλώ να εινε Βενιζελικός.

Κι.ε.α, άτυχήσασα εις τόν πρώτον γάμον της, ζήτηει να επαναλάβη την άπίπειραν. 'Επειδή ο πρώτος σύζυγος ήτο 25 έτών, ύψηλός, ισχνός και πωγωνόφρος, ζητει ήδη ένα άνδρα 50 έτών, κοντόν, παχύν και ξυρισμένον. 'Υπόσχεται πίστιν μέχρι . . . διαζυγίου.

Κίριος εκ του έξωτερικού, μη έχων πού την κεφαλήν κλίνει, ζήτηει κόρην καλής οικογενείας και ένδξου παρελθόντος. 'Αποκλείεται έντελώς ή πεθερά. 'Απευθυντέον εις τό ξενοδοχείον «'Η 'Ανόρθωσις.»

Λεοποίτις πρώην επιμελήτρια και κόρη φαρμακοποιού, ζητει . . . άρσενικόν. 'Εχει ως προκτα πολλά κοσμήματα. Δια περισσοτέρας πληροφορίας, εις τό 'Ενεχυροδανειστήριον της Λαϊκής Τραπεζής.

Τά θερινά θέατρα έτελειώσαν. Τελευταα ήσαν τά «'Νέα Παναθήναια». 'Η Βουλή ήρχεισε ταύ:οχρώνως τās ίδικάς της παραστάσεις. Πρώτη διασκευαστική παράστασις τά «'Νέα νομοσχέδια» του κ. Δημητράπουλου.

'Η 'Αγγλία θεωρείται ως τό πρότυπον κοινοβουλευτικού κράτους. 'Αλλά και ή 'Ελλάς δέν ύστερει με την ιδιικήν της Βουλήν. 'Εκει ύπάρχουν δύο βουλαί: έδώ Διπλή βουλή. 'Εκει ή βουλή των Κοινοτήτων δρξ. 'Εδω ή ιδική μας ψηφίζει τό νομοσχέδιον των κοινοτήτων, τό πολυπαθες και πολυμάχητον, τό όποτον θα άπασχολήση επί πολλάς συνεδριάσεις και τόσον θορυβωδώς τό Κοινοβούλιον, ώστε θα έχωμεν Βουλήν όχι των Κοινοτήτων, αλλά των . . . κοινοτήτων.

'Ο Ματσούκας, ο ένθουσιώδης στολαπόστολος, ένεφανίσθη εις την Βουλήν. Πρώτην φοράν εις την Βουλήν εισέρχεται τόσον χρήσιμος βουλευτής — ένας Ματσούκας; — έλπίζεται δέ ότι ή παρουσία του θα σωφρονίση μερικούς, αν θελήση να κάμη χρήσιν του δνόματός του.

Εις την Βουλήν συνεζητήθη ο νέος κανονισμός αύτης. Δι' αύτου ή Κυβέρησις ήθέλησε να μεταβάλη την Βουλήν εις . . . ίχθυοτροφειον και συγχρόνως εις άστονομικόν τμήμα. Τά άρθρα εινε τοιαύτα, ώστε δια να έμιλήγη εις βουλευτής κατά της Κυβερνήσεως πρέπει προηγουμένως να έξομολογηθί, να φέρη δύο έγχειρίδια (ών τό έν της Γραμματικής) και δύο πολύκροτα. 'Ο άτακτών θα έκδιώκεται δια της λόγχεις, ως ειπεν ο κ. Πρόεδρος της Βουλής. Κ' επειδή εύκολα δέν αποφασίζει τις να γίνη σουβλάκι, ή Βουλή μετονομάζεται. Οίκος κωφαλάων.

'Ιδού αί φιλελεύθεροι άρχαι του νέου κανονισμού: 'Ο όμιλών άπαξ, άνακαλείται εις την τάξιν ο δόμιλών δίς, χάνει την βουλευτικήν άποξημίωσιν δ

όμιλών τρίς δδηγείται εις τās Κεντρικάς 'Ενωμοτίας. 'Ο διακόπτων άπαξ σύρεται έξω της αίθούσης από τό παλτό. 'Ο δίς διακόπτων, από τό αύτί: ο τρίς, από τό πόδι. 'Ο βήχων, ο πτερνιζόμενος, ο μειδιών θορυβωδώς, ο μη κυττάζων άνωώς προς τόν πρόεδρον, επιτιμάται καταλλήλως.

'Ο βουλευτής της συμπολιτεύσεως ύποχρεούται να κοιμάται. 'Ο της άντιπολιτεύσεως, τολάχιστον να χασματάι.

'Ο όμιλών έναντίον συναδέλφου του συλλαμβάνεται υπό δύο κλητήρων και δδηγείται εις τόν διάδρομον. 'Εάν έμιλήση τις έναντίον ύπουργού, καλείται εις τά δπλα ή φρουρά. Προς έφαρμογήν του άρθρου αύτου έπεκτείνεται ο έν τή προαίλιη της Βουλής Σταθμός των Πρώτων βοηθειών και ιδρύονται έντός της Βουλής τρία φαρμακεία.

Και μία, άπαραίτητος πλέο, ειδοποιήσις εις τās εφημερίδας:

Φμίωτρα, κατάλληλα δια βουλευτάς και μάλιστα άντιπολιτευομένους, πώλουνται στερεώτατα και με έγγύησιν εις την Πανελλήνιον αγοράν. 'Εν τή καταναλώσει τό κέρδος.

Μεταξύ βουλευτών έν τή αίθούση της Βουλής, μετά την έφαρμογήν του κανονισμού.

— Γιάγκο καλημέρα.
— Σούτ . . . 'Ερχεται ο Πρόεδρος.
— Πώς πάει τό συναχι σου;
— Σούτ . . . Τό άρθρον 33 . . .
— 'Ε τί;
— Μα έληγομένης διτι άπαγορεύονται αί έπερωτήσεις; . . .

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

'Εξαιρετική ή επιτυχία της εκανίσσεως των ήνωμένων θιάσων εις τό Δημοτικόν θέατρον κατά την ύπέρ της 'Εταιρίας των δραματικών συγγραφέων παράστασιν. "Αν εξαιρεση τις την άτυχή ιδέα της διδασκαλίας ξένων έργων εις καθαρώς έλλ. έορτήν της τέχνης και του πνεύματος, ή διεξαγωγή έν γένει της έορτης άφηκε ζωηράς έντυπώσεις. Και δέν ήτο μόον ή συμμετοχή των κορυφαίων δραματικών ήτις ευπρόσθησε, αλλά και ή αυθόμητος συμμετοχή της κοινωσίας, χωρίς να καταβληθού ένέργεια και ή επιδοκιμασία ήν εξεδήλωσαν οι άκραται έπανεπιλημμένως—

εξαιρέσει της στιγμής καθ' ήν εισήγετο ο πρόεδρος κ. "Αννινο, οτε τό υπερφον άνυπόμονον και ζωηρόν ως πάντοτε ή ζωίσις να παύση και προς στιγμήν ή 'Εταιρία διέτρεξε τόν κίνδυνον να ίδη τόν Πρόεδρον στερούντα αύτην των ύπηρεσιών του.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΩΡΑΙΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Η ΚΑ ΑΜΑΛΙΑ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ
και η ΔΙΣ ΜΑΡΙ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ

Ἡ εἰκὼν μας παριστᾷ δύο προσωπικότητας τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης. Μητέρα καὶ κόρη· Ἑλληνίδες καὶ προσωπικότητες εἰς τὸ πολυπόνητον καὶ ἀγανῆς Παρίσι σημαίνει κάτι τι. Καὶ τὸ κάτι τι τὸ ἔχουν καὶ ἡ μήτηρ κ. Βαλσαμάκη καὶ ἡ κόρη Δίς Βαλσαμάκη. Ἡ ΚΑ Βαλσαμάκη ἐκ μητρὸς Ἀγγλίδος καὶ πατρὸς Ἑλλήνου ἐπαληθεύει τὴν θεωρίαν τῆς ἐπιλογῆς διὰ τῆς διασταυρώσεως τῶν φυλῶν, διότι δι' αὐτῆς παρήχθη κρᾶμα ὑπέροχον Ἑλληνικῆς δραστηριότητος καὶ Ἀγγλικῆς θετικότητος, ὑποβοηθουμένης ὑπὸ ἀπείρου φιλεπατριᾶς. Δραστηριότης, θετικότης καὶ ἀπειρος λατρεία, διὰ πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν συνοδευόμενα ὑπὸ καλοσύνης καὶ ἀβρότητας τρόπων καὶ εὐγενείας ἰδεῶν καὶ ἀρχοντικῆς παρουσίας ἐδημιούργησαν τὴν κατ' ἐξοχὴν κοινωνικὴν γυναῖκα ἢ ὅποια μετέβαλε τὰς αἰθούσας τοῦ οἴκου τῆς εἰς κέντρον ἑλληνικῶν αἰσθημάτων, ἑλληνικῆς δράσεως, ἑλληνικῶν πόθων καὶ ἐλπίδων. Καὶ οἱ πόθοι καὶ αἱ ἐλπίδες καὶ τὰ ὄνειρα διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς πατριδος δὲν ἀπασχολοῦσι μόνον τοὺς συγχρόνους εἰς τὰ σαλόνια τῆς ἐκλεκτοῦς ἐπισήμου καὶ ἀνεπισημοῦ Ἑλλήνου, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπὸ αὐτῆς ἐπηρεαζομένους ἔθνους τῆς οἱ ὅποιοι ἀνήκουσιν εἰς τὰ ἀνώτερα

στρώματα τῆς πνευματικῆς, πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς Γαλλίας. Αὐτὸς εἶνε ὁ θρίαμβος τῆς κ. Βαλσαμάκη καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς πατριδος τῆς. Μετὰ τὴν σημερινὴν μάστιγα τελείαν ἀνπαρξίαν ἐπισήμον διπλωματίας ἐν Παρισίοις — ἐνδόξως συνεχιζούσης ἀντυχῆς παρελθόν διπλωματικῆς ἀμερικανομερίμνης — ὁ οἶκος τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Βαλσαμάκη προσφέρει ἀληθεῖς ἐθνικὰς υπηρεσίας συγκρατῶν τὸ ἑλληνικὸν αἶσθημα ἐκεῖ ὅπου ἠδύνατο νὰ ἀβεσθῆ καὶ ἐπεκκαίων τὸν φιλελληνισμὸν εἰς κύκλους οἱ ὅποιοι πολὺ δύναται νὰ ὀφελήσωσι τὴν πατρίδα. Ἀλλὰ ἡ δαιμονία αὐτῆ Ἑλληνίς δὲν ἠρέκεσθη εἰς τὴν προσωπικὴν τῆς δράσιν, τὴν ἐπιχορηγούμενην ἀπὸ τὰς ἐκλεκτὰς σχέσεις τῆς καὶ τὴν ἀκατάβλητον δραστηριότητά τῆς. Ἐπεδίωξε νὰ δημιουργήσῃ κάτι τι θετικώτερον, κάτι τὸ ὅποιον νὰ ὑπενθυμίζῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀρχαίας καὶ τὴν πρόοδον τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Κάτι τὸ ὅποιον νὰ εὐρίσκειται καὶ εἰς τὰ σπουδαστήρια τῶν σοφῶν τῆς Γαλλίας καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ ἀναγινώσκοντος καὶ σκεπτομένου Γαλλικοῦ Λαοῦ. Κάτι ποῦ νὰ κινή τὸν κάλαμον καὶ τὴν σκέψιν τῶν πνευματικῶν ἐργαζομένων Γάλλων ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων καὶ νὰ σῆρῃ τὴν καρδίαν τῶν καὶ τὴν ἐπιρροὴν τῶν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἰδέαν. Καὶ ἐπέτυχε νὰ ἰδρῆσῃ τὴν «G r a», σεμνὸν δημοσιογραφικὸν ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου μεγάλοι Γάλλοι συγγραφεῖς καὶ δημοσιογράφοι γράφουσιν ἔμνοις πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἑλληνες διακεκριμέναι συγγραφεῖς ἀποκαλύπτουσι τοὺς θησαυροὺς τῆς σκεπτομένης καὶ πνευματικῆς Ἑλλάδος. Τοιαύτη Ἑλληνίς ἔσχε τὴν ὑπεριτίτην ἐντυχίαν ν' ἀποκινήσῃ ὑπέροχον κόρην ἐν τῇ στα ἰσοφομίᾳ τῆς Τέχνης. Ἡ Δίς Βαλσαμάκη ἔχει τὸ δαιμόνιον τῆς ἀπαγγελίας εἰς βαθμὸν ἐκπληρωθείσης τελειότητος. Αὐτὴν γράφουν ἔξοχοι Γάλλοι συγγραφεῖς, ὡς ὁ Jules Bois, ὁ Ρουσεφόρ καὶ ἄλλοι, ἔργα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ χαρίεσσα καὶ φιλόπατρις κόρη τὰ ἀπαγγέλλει κατακτώσα φίλους ὑπὲρ τοῦ ἔθνους τῆς καὶ τῆς πατριδος τῆς. Αὐτὴ ἡμᾶς πασοσωπικῶς θὰ παραμείνῃ ἀληγομάνητος μία πρωτότυπος καλλιτεχνικὴ στιγμή τὴν ὅποιαν ἀπηλάσασαμεν διασχίζοντες τὰς λεωφόρους τῶν Παρισίων ἐπὶ αὐτοκινήτου. Τὸ αὐτοκίνητον διέσχισεν ἀστραφαλαῶς τὰ βουλευτήρια τῶν Παρισίων, ὁ θόρυβος τῶν πολυσυχνάστων αὐτῶν κέντρων ἐπλήρου τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου τὸ θεῖον στόμα τῆς Ἑλληνίδος ἐσκόρπιζε κύματα ἀρμονίας καὶ γοητείας καθ' ἣν οὐρανὸν ἀπήγγελλε τὸ «Φίλημα τῆς Σανθούλας» τοῦ κ. Βλάχου.

Τὸν καλλιτεχνικὸν καὶ ἐθνικὸν αὐτὸν οἶκον στολιζεῖ ἡ περιφανὴς φουσιγγωμία τοῦ κ. Βαλσαμάκη ἀνδρὸς ἐπίσης διαπνεομένου ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα αἰσθημάτων δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ τὰ ἰδανικά του.

Δ. Ζ.

Τὸ Ἑλληνικὸν Κουϊντέττο

Δ. ΜΟΡΕΛΛΗΣ

Ὁ Δομήνικος Μορέλλης, τοῦ ὁποίου ἐν τῶν ἐξοχωτέρων ἔργων, τὸ «Πρωτὸν ἄστρον», δημοσιεύομεν ἐν τῇ α' σελίδι, καταλέγεται μεταξὺ τῶν διαπρεπεστέρων Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν. Νεώτατος ἤρξατο νὰ ζωγραφίσῃ, εἰκοσαετῆς δ' ἔβραβεύθη διὰ μίαν σύνθεσιν τοῦ ἐμπνευσμένην ἀπὸ τὸν Δάντην καὶ παριστώσαν τοὺς Ἀγγέλους διαπορθμύοντας τὰς ψυχὰς ἐκ τοῦ Καθαρτηρίου. Κατόπιν στερήσεν καὶ περιπετειῶν, τὸ 1840, γίνεται περιώνυμος χάρις εἰς τὴν εἰκόνα του τὴν παριστώσαν τὴν «Παναγίαν ἀποκοιμίζουσαν τὸν Ἰησοῦν βρέφος». Κατόπιν μεταβαίνει εἰς Νεάπολιν διὰ νὰ χύσῃ τὸ αἷμα του ἐπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Οἱ μισθοφόροι Φερδινάνδου τοῦ Β', συντρεβον τοὺς δλίγους ἐπαναστάτας. Ὁ Μορέλλης ἀγωνίζεται, τραυματίζεται καὶ αἰμόφυτος ἐκ τῶν πληγῶν συλλαμβάνεται μετὰ τὸν σπλον εἰς τὰς χεῖρας, ἐπὶ δὲ ἐπρόκειτο νὰ τουφεκισθῆ ἐσώθη μεσολαβήσῃ τοῦ ναυάρχου Ροβέρτη. Ἐφυλακίσθη ἐν τούτοις καὶ τυχὼν βασιλικῆς ἀμνηστίας ἐπανήλθεν εἰς τὰς ἀγκύλας τῆς Τέχνης.

Τὰ κρυώτερα τῶν ἔργων του εἶνε ἡ «Μοναχὴ τῆς Μόνζας», ὁ «Καῖσαρ Βοργίας», οἱ «Εἰκονοκλάται», ὁ «Σικελικὸς Ἑσπερινός», «Ἡ αὐτοκτονία τοῦ Πετρεφόρη», ὁ «Ἀραβ Τραγουδιότης».

Ὁ Μορέλλης ἔγραψε πολλὰς εἰκόνας πλήρεις μυστικισμοῦ καὶ θρησκευτικῆς ἐμπνεύσεως, αἰτινες τὸν ἀνέψωσαν ἐν τῇ παγκοσμίᾳ καλλιτεχνικῇ συνειδήσει

καὶ τῶν ὁποίων προέχουν οἱ «Πειρασμοὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου» καὶ αἱ «Θεομύητορες» του.

Ὁ Μορέλλης ἀπέθανε τῷ 1902.

*

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η ΤΕΧΝΗ

Ἰδρύθη ἐν Ἀθήναις ὑπὸ λογίων καὶ ἐρασιτεχνῶν τῆς μουσικῆς σύλλογος, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τέχνη», ὅστις πρόκειται νὰ δώσῃ σημαντικὴν ὠθησιν εἰς τὴν παρ' ἡμῶν λογοτεχνικὴν κίνησιν. Σκοπὸς τοῦ Συλλόγου εἶνε ἐν μὲν τῷ μουσικῷ τμήματι ὁ καταρτισμὸς ὁρχήστρας ἐξ ἐρασιτεχνῶν καὶ χορωδίας μικτῆς, ἐν δὲ τῷ φιλολογικῷ ἢ ἰδρυοῖς δραματικῆς σχολῆς καὶ ἡ διοργάνωσις διαλέξεων. Τὸ πρόγραμμα τοῦ νεοσυστάτου συλλόγου εἶνε εὐρύτατον καὶ λιαν ἐνδιαφέρον, μετὰ χαρᾶς δ' ἐχαιριτίσθη ὑπὸ τῶν πνευματικῶς ἐργαζομένων ἢ ἰδρυοῖς του. Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν, ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Δημ. Καλογερόπουλος, Διευθυντῆς τῆς «Πινακοθήκης», Ἀντιπρόεδρος ὁ Δημοσιογράφος κ. Ν. Σπανδωνῆς, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Α. Ἀδαμαντίου, Ἐφορος τῶν Μεσαιωνικῶν ἀρχαιοτήτων, εἰδικὸς ὁ κ. Σ. Χιλιαδάκης, Ἐφορος τοῦ μουσικοῦ τμήματος ὁ κ. Φ. Οἰκονομίδης καθηγητῆς τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, τοῦ δραματικοῦ τμήματος ὁ κ. Πολ. Δημητρακόπουλος, Δραματικὸς συγγραφεὺς καὶ Σύμβουλοι οἱ κ. κ. Τιμ. Σανθόπουλος, Ι. Ἰωαννίδης Ταγματάρχης, Θ. Θωμόπουλος καὶ Α. Ἡπίτης.

Εἰς τὴν «Τέχνην» ἐνεγράφησαν μέχρι τῆς σήμερον

4

ὡς ἐνεργὰ μέλη τῶν τμημάτων 50 ἐρασιτέχνη ἐγ-
χόρων ὁργάνων καὶ 14 μαθηταὶ τῆς ἀπαγγελίας.

Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρηση» μετ' ἐνδιαφέροντος
θὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐπέλπιδα δράσιν τῆς «Τέχνης».

*

ΦΩΦΩ ΚΑΣΤΡΩΜΕΝΟΥ

Μία θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία ἀγγέλλεται. Ἡ δεσποινίς
Καστρωμένου, μαθήτρια τῆς κ. Φωκᾶ ἐν τῷ
Ὡδεῖω Ἀθηνῶν, ἐγένετο κατόπιν ἀσθηροτάτου δια-
γωνισμοῦ δεκτὴ εἰς τὸ Conservatoire τῶν Παρι-
σιῶν ὡς τακτικὴ μαθήτρια. Αἱ εἰσιτήρια ἐξετάσεις
εἶνε δυσκολώταται καὶ μόνον τάλαντα ἐξαιρετικὰ δύ-

Φωφώ Καστρωμένου

νανται νικηφόρος νὰ συναγωνισθῶσιν. Ἡ δεσποινίς
Καστρωμένου, τῆς ὁποίας τὴν ὄρασαν φωνὴν ἐξετιμή-
σαμεν εἰς μίαν συναυλίαν πέρου ἐν τῷ Δημ. Θεά-
τρῳ, εἶνε ἡ δευτέρα Ἑλληνίς, ἣτις ἀξιούται τῆς τιμῆς
νὰ εἰσελθῇ ὡς τ α κ τ ι κ ῆ μαθήτρια τοῦ Παρισίου
Ὡδεῖου. Πρώτη δὲ ἠπῆρξε, κατὰ σύμπτωσιν, ἡ κα-
θηγήτρια τῆς κ. Φωκᾶ.

ἈΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ὁ Γεωργίου Αἰμιλιανός

Τὴν ἡμερίαν τῆς ζωῆς τοῦ Ὀκτωβρίου τὴν ἐτά-
ραξε τὸ γεγονός τῆς δολοφονίας τῶν Γεωργίου. Ὁ
Μητροπολίτης Αἰμιλιανός ἐξεληθὼν εἰς τὴν ἐπιτοίαν
ἱερατικὴν περιόδειαν τοῦ ἐδολοφονηθέν ἀνδρὸς παρὰ
Τούρκων ἐπισήμων καὶ μὴ. Καὶ ἡ δολοφονία του
ἦτο ἀγρία, ἀπαισία, ἦτο δολοφονία ἐξ ἐκείνων, τὰς
ὁποίας αἰμοδιψὴς ψυχὴ ἐφευρίσκει. Ὁ,τι τυραννικόν,
δ,τι ἀγριον, δ,τι ἀπαισιον, τὸ ἐπέβαλον εἰς τὸν ἐθνο-
μάρτυρα οἱ δολοφόνοι του. Ὁ Μητροπολίτης Αἰμι-
λιανός ἐμαρτύρησε πρὶν ἀποθάνῃ. Ἀλλὰ τὸ μαρτύ-
ριόν του, ὁ θάνατός του, ἡ δολοφονία του εἶρον τὸν
ἀντίκτυπόν των εἰς κάθε Ἑλληνικὴν καρδίαν. Ἐβίβη
ὡς ἀνηγγέλη ὁ θάνατος τοῦ πατριώτου κληρικοῦ ὁ
κληρικός, τὸ ἐπίσημον Κράτος, τὸ Οἰκουμενικὸν Πα-
τριαρχεῖον, ἐσειεσαν νὰ διαμαρτυρηθῶσιν, χωρὶς ὁμως
νὰ ἐλπίζον καὶ κανὲν ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὰς
διαμαρτυρίας ταύτας. Μιῦτ ἀλλοίμονον! Ἐφ' ὅσον ἡ
Ἑλλὰς θὰ παραμένῃ ἀσθενὴς καὶ ἀνίσχυρος καὶ οἱ
Τούρκοι δὲν θὰ φοβέονται νὰ δολοφονοῦν καὶ νὰ θυ-
σιάζουν εἰς τὸν βωμὸν τῆς θρησκείας των τὰς ἐκλε-
κτοτέρας ἑλληνικὰς ψυχὰς.

Μία δὲ τοιαύτη ψυχὴ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ μητρο-
πολίτης Αἰμιλιανός. Ψυχὴ ἡ ὁποία ἐθερμαίνεται ἀπὸ
πατριωτικὰ ἰδανικά, ψυχὴ ἡ ὁποία ἐπαθαίνεται διὰ
τὰ πατριωτικὰ ἰδεώδη. Οἱ Τούρκοι ἐγνώριζον ὅλον τὸν
ἐκκελίττοντα πατριωτισμὸν του. Πολλάκις τὸν συνήρ-
τησαν ὡς προπύργιον εἰς τοὺς ἀνθελληνικοὺς σκο-
ποὺς των. Πολλάκις τοὺς ἐματαιώσε σχέδια δολο-
φόνια. Πολλάκις τοὺς μετέβαλεν ἀποφάσεις καταστρε-
πτικὰς. Ἀλλ' ὅσον ἐγγραπτοῦτο ὁ πατριωτισμὸς του,
τόσον ἐκορυφούντο τὸ μῖσός των. Καὶ ὁ Αἰμιλιανός
προεγράφη, καὶ ὁ Αἰμιλιανός ἀπέθανε κρουορρηθὴς.
Ἐνας Ἑλλὴν πατριώτης ὀλιγώτερος, ἀλλ' ἕνας ἐθνο-
μάρτυρ ἐπὶ πλέον. Αὐτὸ εἶνε τὸ ἠθικὸν κέρδος διὰ
τὴν Ἑλληνισμὸν. Εἰς τὸ ἄγγελμα τῆς δολοφονίας του

ὡς εἰς ἄνθρωπος ἐξηγέρθη οὗτος. Πανταχοῦ τῆς Ἑλ-
λάδος καὶ τοῦ ὑποδοῦλου Ἑλληνισμοῦ ἐτελέσθησαν
ἐπιμνημόσυνοι δεήσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἀπεδόθη ὁ
φόνος τῆς τιμῆς τοῦ ἐθνους πρὸς τὸν πατριώτην μάρ-
τυρα. Καὶ ὡς ἐπιστάγασμα τῆς θυσίας τοῦ Αἰμιλιανοῦ
ἦλθεν ἡ ἐπιστολὴ τῆς μητρὸς του πρὸς τὸν Πατριάρ-
χην Ἰωακείμ διὰ τῆς ὁποίας ἡ ἀνταξία μήτηρ ἐκείνου
ἀναφαίνεται περισσύτερον Ἑλληνίς παρὰ μητέρα.

Ἐδγε εἰς τὴν πατριώτιδα.

*

Ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ ἀρχομένου τοῦ Ὀκτωβρίου
ἐπανέλαβε τὰς ἀνορθωτικὰς ἐργασίας τῆς. Ἦδη ἐφη-
ρίσθη ὁ Κανονισμὸς αὐτῆς, ὁ ὁποῖος ἐπροκάλεισε μα-
κρὰς συζητήσεις. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν ὁ κ. Πρωθυ-
πουργὸς ὠμίλησε περὶ τοῦ λαοῦ καὶ ἀνέπτυξε τὰς
ιδέας του εἰς τὸ ζήτημα τῆς διαπαιδαγωγείας του.
Φρονεῖ δὲ ὅτι τόσον ἐκολάκευσαν αὐτὸν οἱ δημαγωγοί,
ὥστε τὸν ἔκαμαν νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἶνε ὁ περιορισμὸς
λαὸς ὁ μὴ ὑποβαλλόμενος εἰς περιορισμούς.

Τοῦτο, ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Πρωθυπουργός, νὰ
τὸ θεωρήσωμεν ὡς μίαν πλάνην. Ὁ λαὸς πρὸ πολ-
λοῦ ἐπανοσε νὰ ἔχη συναίσθησιν τοιοῦτου ἐγωισμοῦ,
ἀφοῦ ἐλησμόνησεν καὶ αὐτὰ τὰ δικαιώματά του. Οἱ
πολιτικοὶ μας δυστυχῶς δὲν τὸν ἐμόρφωσαν, δὲν τὸν
ἐπαιδαγόωσαν. Τὸν ἀφήκαν πάντοτε ἐρμαιον τῆς
τύχης του, καὶ τὸν ἐνεθνήθησαν μόνον εἰς τὰς ἐκ-
λογικὰς των ἀνάγκας. Ὁ ἀγὼν τοῦ καθημερινοῦ βίου
εἶνε δι' αὐτὸν ἀγὼν τρομακτικὸς. Καὶ ἀφοῦ ὁ κ. Βε-
νιζέλος ὠμίλησε διὰ τοὺς ἄλλους λαοὺς ἄς μὴ λησμο-
νήσῃ ὅτι τίποτε ἀπὸ τὰς ἀνάσεις, τὰς ὁποίας ἔχουν οἱ
ἄλλοι δὲν ἠέτηχε ν' ἀποκτήσῃ ποτὲ ὁ Ἑλληνικός.
Ἐὰν δὲ ὄντως ἐγίναμε τὸ καταφρόνημα τῶν λαῶν,
ὅπως εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, εἰς τοῦτο δὲν πταίει
ὁ Ἑλληνικός, ἀλλὰ πταίουν οἱ κυβερνήται, οἱ ὁποῖοι
ἐξεμύνησαν τὴν τελευταίαν ἰκμάδα τῆς ζωῆς του, χω-
ρὶς νὰ τοῦ δώσουν ὡς ἀντάλλαγμα οὐτὲ ἀκτίνα πα-
τριωτικῆς ὑπερηφανείας.

*

Μὲ τὴν ἡμερίαν ὁμως μὲ τὴν ὁποίαν διεξάγονται
ἐδῶ αἱ συζητήσεις μὲ τὴν αὐτὴν ἡμερίαν—σχήμα δέξυ-
μων—φαίνεται ὅτι διεξάγεται καὶ ὁ Ἰταλοτουρκι-
κὸς πόλεμος. Παρήλθεν ὀλόκληρος μὴν ἀφ' ἧς τὸ
πρῶτον ἐξεροῦγῃ καὶ ἀκόμη τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ
θεωρηθῇ βέβαιον, καὶ τίποτε θετικὸν εἰς τὰ ἀποτε-
λέσματά του. Ὅλα τὰ Τουρκικὰ πηγῆς τηλεγραφή-
ματα εἶνε ἕνμος διὰ τὰ Τουρκικὰ ὄπλα. Ἐξ ἄλλου αἱ
Ἰταλικαὶ ἀνακοινώσεις εἶνε τόσον ἀντιφατικαί, ὥστε
νὰ μὴ γνωρίζῃ ἀκόμη κανεὶς ἐὰν ἡ Βεγγάζη ἔπεσεν,
ἐὰν οἱ Ἀραβες ἐκήρυξαν τὸν ἱερόν πόλεμον, ἐὰν ἡ
Ἰταλία ἐκάλεισε νέους ἐφέδρους ὑπὸ τὰ ὄπλα καὶ ἐὰν
ὁ Τουρκοαραβικὸς στρατὸς ἐπανέκτησε τὴν περιπόθη-
τον Τρίπολιν. Παρὰ τὰς ἀντιφάσεις ταύτας ὁμως ἕνα
εἶνε τὸ ἀπολύτως θετικόν. Ἡ ἐξέγερσις τῶν Ἀρά-

βων καὶ Τούρκων τῆς Αἰγύπτου. Αἱ Ἰταλικαὶ παροι-
κίαι εἰς τὴν Αἰγύπτου εἶνε παροικίαι πολυπληθεῖς.
Ἐναντίον αὐτῶν ἐξηγέρθη τὸ Ἀραβικὸν στοιχεῖον
καὶ ὑπάρχει φόβος μεγάλος, μήπως ἔχει δεινὰ ἐν
γένει ἀποτελέσματα, διὰ τοὺς ἐκεῖ Χριστιανοὺς τὸ
ἀγριον πνεῦμα τοῦ φανατικοῦ Μωαμεθανισμοῦ.

*

Τὴν ζωὴν τοῦ μηνὸς αὐτοῦ τὴν ἤρχισα μὲ μίαν
δολοφονίαν, θὰ τὴν κλείσω μὲ ἕνα ἀκόμη θάνατον.
Τὸν θάνατον τοῦ Χαροκόπου. Καὶ αὐτὸς δύναιται νὰ
θεωρηθῇ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν μίαν ἀπώ-
λεια. Ἄν καὶ πῆρεξούσιος Ἀτικῆς ὁ Χαροκόπος
δὲν προσέφερε καμμίαν ἠπηρεσίαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν
Κοινοβούλιον. Ἄνθρωπος μὲ μόρφωσιν ἐντελῶς προ-
τογενῆ δὲν ἠδύνατο νὰ παράσῃ ἐκδοσιεῖς ἐκεῖ
ὅπου χρειάζεται φῶς, τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς οὐδέποτε
ἐφώτισε τὸν ἴδιον. Διὰ τοῦτο ἐπαναλαμβάνω ὁ θάνα-
τός του, ἦτο μᾶλλον κοινωνικὴ ἀπώλεια, διότι τὸ
χρῆμά του, ἡ πειρὰ του, ἡ θετικότης τοῦ χαρακτῆρός
του, καὶ ἡ πατριωτικὴ ἀντίληψίς του, ἠδύνατο νὰ
χρησιμεύσῃ εἰς κοινωνικὰ ὠφελήματα πρώτης τάξεως.

E. Z.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Μεταξὺ τῶν νέων καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχο-
λῆς συγκαταριθμεῖται καὶ ὁ διαπρεπὴς δικηγόρος κ.
Ἀντώνιος Μομφερράτος, ὅστις ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἦτο ἐν-
δεδειγμένος νὰ κατέχῃ καθηγητικὴν ἔδραν. Αἱ με-
λέται τοῦ κ. Μομφερράτου,

A. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

ἐμβριθεῖς καὶ ὑπὲρ ἐπιστη-
μονικὴν ἔσοψιν ἄρτια: εἶχον
δημιουργήσῃ παρὰ τῇ νομικῇ κόσμῳ ὑπέροχον θέσιν,
ἀλλ' ἀτυχῶς αἱ κατὰ τὸ παρελθὸν συνθήκαι τοῦ Πα-
νεπιστημίου, μέχρι τῶν ὁποῦ εἶχεν εἰσπηδήσει ἡ
συναλλαγὴ, δὲν ἦσαν πρόσφοροι διὰ τοὺς ἱκανοὺς.
Ἦδη, ἱκανοποιεῖται ἡ εἰς τὴν ἐπιστήμην ἀφοσίωσις
τοῦ διακεκριμένου νομομαθοῦς, τὸ δὲ Πανεπιστήμιον
ἀποκτᾷ ἕνα ὑπέροχον διδάσκαλον τῶν νόμων.

*

Ἡ δικαιοσύνη ἐξέδωκεν ἀπαλλακτικὸν βούλευμα
διὰ τὴν κ. Φανὴν Ἀγγελουπόλου, τὴν ἡρώίδα τοῦ
«δράματος» τῆς Κηφισιάς, ὅπως τὸ ἀπεκάλεσαν αἱ
ἐφημερίδες. Τὰ αἴτια τὰ ὁποῖα τὴν ἔφεραν εἰς τὸ
σημεῖον αὐτὸ ἴσως νὰ

Ἡ ΑΠΑΛΑΓΗ ΤΗΣ κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

εἶνε τοιαύτης φύσεως
ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέ-
πεται ἡ ἀνάστασις των. Ἐκεῖνο ὁμως τὸ ὁποῖον ἐπι-
βάλλεται νὰ γράψῃ τις εἶνε ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀρ-
χῶν πρὸς μίαν κατηγορουμένην. Εἶνε τόσον τερατώ-
δες ἐπὶ δὲν ἠρκεῖ ὅτι τὴν ἐνέκλεισαν εἰς τὰς γυναι-
κείας φυλακάς, ἀλλὰ καὶ τὴν περιέβαλον μὲ τὸ ἐν-

Έκαστος τόμος δευτέρος επί πλ.όν 2 επ. 80

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΣΗ
Ευδοκίμη υπό την διεύθυνση του Δρος Ι. ΖΕΡΒΟΥ

Έριμανουήλ Ροδόου

Συριανά Διηγήματα.

Δημιουργός ελληνικού φιλολογικού ύφους είναι ο Ροδός, συνδυάζας ποιητικότητα και ανθρωπότητα φράσεις, σέψην και σαφήνεια, σκόκιμα δὲν μακά του, μερικά επιθεωρημένα ἔκ' αὐτοῦ τοῦ ἴδιου, περιλαμβάνονται εἰς τὸν τόνον τούτου μετὰ πλήρους βιογραφικῆς καὶ κριτικῆς μελέτης περὶ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Δρ. 9.—
Έριμανουήλ Ροδός, Βιογραφία.— Ψυχολογία Συριακοῦ σφέρου. Δρ. 9.—
 Έριμανουήλ Ροδός, Έπιτομή.— Το βιβλίο του νεοεφευρέτου.

Ανδρέου Κάλβου

Ἡ Λύρα.

Αἱ εἰκοσιτέσσαρες θαιμασται φδοί, αἱ δημοσιευθεῖσαι ἔκ' αὐτοῦ εἰς δύο τεύχη, ἴτοι τὸ ἕλον ποιητικὸν αὐτοῦ ἔργον, τὸ διάφορον ἀλλὰ καὶ παρόλληλον καὶ ἐφαρμόζον τοῦ ἔργου τοῦ Σολωμοῦ, ἐκδίδονται εἰς τὸν τόνον τούτου. Περιλαμβάνεται βιογραφία τοῦ Κάλβου ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Ζερβού, ἐν τέλει δὲ παρατίθεται ἡ συντάχθεισα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ μετρικὴ τῶν φδῶν του. Δρ. 2.—

Α. Γ. Καμπύρογλου

Θρύψαλα.

Έντυπώσεως ὑπὸ πρωτότυπον διηγηματικὸν τύπον, κριτικὰ γνῶμαι, φιλοσοφικὰ, ἠθικὰ, φιλολογικὰ, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλα ἐκτενέστερα καὶ ἄλλα κομικὰ ἐπιγραφηματικὰ, εἰς ἕνα ἢ ἑνὸς ἔργου ἔχρησά ἀλλὰ μετὸν λεπτῆς εἰσφοράς, περιλαμβάνονται εἰς τὸ πρωτότυπον τούτου ἔργον τοῦ κ. Καμπύρογλου, τὸ ὁποῖον δίνεται νὰ χαρακτηρησθῆ ὡς ἀποστάλαγμα πολυτασῆς καὶ ἀνήγηρᾶς φιλόλογικῆς ἐργασίας. Δρ. 2.—

W. Shakspear

Κοριολάνος.

Ἡ ἔση τοῦ Κοριολάνου, τοῦ ἡρικοῦ πρωσοποῦ τῆς πατριδῆς του Ρώμης καὶ κατόπιν προδότου καὶ πολέμου αὐτῆς, ἀποτελεῖ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ μύθου τοῦ «Βασίλειος Λίον», τοῦ «Μάρβεθ» καὶ τοῦ «Οὐέλλου», ἴτοι μετὰ τὰς τῶν ἀριστοφωγγημάτων τοῦ κορυφαίου νεωτέρου τραγικοῦ. Δρ. 2.—

Λεοπόλδη

Ἡθικὰ ἔργα.

Τὸ ἄριστοῦργημα τοῦ ἡμετέρου τῆς Ἰταλίας φιλοσόφου καὶ ποιητοῦ Λεοπόλδη είναι τὰ ἠθικὰ ἔργα του. Ἡ παρυστατικότητα τῶν ἰδεῶν, ὁ λυρισμὸς γοητεία καὶ χάρις, ἔμφη ἢ ἐμβριθεία, αἱ φιλοσοφικαὶ ἀντιλήψεις καὶ ἡ ἐπίσημη τῆς σκέψεως τὸ ἀντικειμενικὸν ἐξόχως υποβλητικὸν συνάμα καὶ ἡ ἐπιφωτιστικὴ ἀποδοτικότητα ἀπὸ τοῦ καλλιτεχνικοῦ μεταφράσαντος κ. Α. Κοριολάνου. Δρ. 3.—
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: Ἡθικὰ ἔργα τοῦ Λεοπόλδη.— Ἐπίλογος τοῦ δόκτορος Rusch μετὰ τὰς ἠθικὰς φωνῶν.— Ἐπίλογος τοῦ Πλατῖνου καὶ τοῦ Περσίου.— Ἐπίλογος τοῦ δόκτορος Rusch μετὰ τὰς ἀνθρωπίνων γένους.— Σελήνη.

100 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΟΝΟΝΤΕΣ ΑΝΑ
Ζητήματα Τυπολόγιον Βιβλίων (δωρεάν), 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΕΧΝΙΤΑΙ ΤΡΟΦΑΙ ΖΩΩΝ

ΑΓΕΛΑΔΩΝ—ΧΟΙΡΩΝ—ΙΠΠΩΝ—ΒΟΩΝ—ΑΙΓΩΝ—ΠΡΟΒΑΤΩΝ

Διὰ τοὺς **ΙΠΠΟΥΣ**: Τροφαὶ αἱ ὁποῖαι τρέφουσι καὶ ἐνισχύουσι τὸν ὄργανισμόν τοῦ ζώου ἐντὸς 4 εβδομάδων καὶ δὲ πλέον ἀδύνατος ἵππος γίνεται ὄχι μόνον καχύπατος, ἀλλὰ ἰσχυρώτατος διὰ πῖσαν ἐργασίαν. Δίδεται εἰς τὴν φυσικὴν τῆς κατὰστασιν ὡς προσθήκη τῶν κοινῶν τροφῶν. Ἀρχίζομεν καὶ δίδομεν ὀλίγην ποσότητα μετὰ τὴν παλάμην τῆς χειρὸς καὶ βαθμιδῶν αὐξάνομεν εἰς 300 δρ. μέχρι 1 1/2 ὄκιν διὰ τοὺς νέους ἵππους καὶ 1 1/2 ὄκι μέχρι 2 διὰ τοὺς ἡλικιωμένους ἵππους. Ἐφ' ὅσον δίδομεν ἀπὸ τὴν τροφήν αὐτὴν ἀφαιροῦμεν ἴσον ποσὸν ἀπὸ τὴν συνειθισμένην τροφήν τοῦ ζώου.

Διὰ τὰς **ΑΓΕΛΑΔΑΣ**: Δίδουσι ἀφθονώτατον γάλα καὶ καλλιεφεροῦσι τὴν γεῦσιν του, **ἐπίσημοι ἐπίσημοι** παρατηρήσεις εἰς Αὐστρία ἐβεβαίωσαν τὰ ἀριστα ἀποτελέσματα τῶν τροφῶν.

Διὰ τοὺς **ΒΟΑΣ**: Ὅταν θέλωμεν νὰ καχύνωμεν ζῶον δὲν ἔχομεν καλιτέραν τροφήν. Πάντοτε ἀρχίζομεν ἀπὸ μικρὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ σώματος τοῦ ζῶου τὰ αὐξάνομεν.

Διὰ τοὺς **ΧΟΙΡΟΥΣ**: Ἐχουσι τριπλασίαν δύναμιν θρεπτικότητος ἀπὸ τὸ καλαμπόκι. Ὁ χοῖρος διὰ τῆς τροφῆς αὐτῆς ἀξάνει 300 δρ. ἕως μίον ὄκιν τὴν ἡμέραν. Τὸ δὲ κρέας του εἶνε ἀρίστης ποιότητος.

Διὰ τὰς **ΑΙΓΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΑ**: Θαιμάσισι τροφαὶ κατὰλληλοι καὶ διὰ τὰ πρόβατα καὶ διὰ τὰς κατὰ κεί τῶν ὁποιῶν ἀξάνει τὸ γάλα.

Αἱ τεχνικαὶ τροφαὶ κατὰ μέσον ὄρον ἀντικαθιστοῦν 3 ὄκαδες συνήθους τροφῆς (κριθάρι, καλαμπόκι, βρώμη) καὶ μετὰ ἀποτελέσματα ἀνώτερα. Διὰ τιμᾶς καὶ πῖσαν σχετικὴν πληροφορίαν ἀπευθυντέον εἰς τὸν κ. Δημ. Ζωγράφον Μετάνδρου 83 Ἀθήνας.

GLACIERE DES CHATEAUX
 Brevetée S. G. D. G.

Proluit en 10 minutes de 500 gr. à 3 kil. de glace, ou des Glaces, Sorbets etc. par un sel inoffensif.

J. SCHALLER
 1, Rue François Ponsard, PARIS
 Prospectus franco

Se méfier des contrefaçons, toutes défectueuses

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
 ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ
 Διευθυντής: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μελέται φιλολογικαὶ καὶ καλλιτεχνικαί.
 Συνεργασία ἐγκρίτων λογίων.
 Εἰκόνες ἔργων Ἑλληνικῶν καὶ ξένων καλλιτεχνῶν.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ φράγκα 12.
 Γραφεῖα Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη 22 Α.

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ ΝΕΣΤΛΕ

ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ ΤΑ ΒΡΕΦΗ, ΑΝΑΡΡΟΝΥΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακευτορεῖα. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην.

ΚΟΣ ΕΥΓ. ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ

ΠΛΟΥΤΟΣ
ΔΕΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΦΥΤΩΝ
 ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

Εἰδοποιῶμεν τὸ Σὸν κοινὸν τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ εἰς τὰ ἐν Σπολιόις Δενδροκομετὰ καὶ φυτοκομετὰ μας εὐρεσκοῦνται πρὸς πώλησιν καὶ εἰς τιμᾶς δοναγωνιστοῦς ἅπαντα τὰ ἐκλεκτὰ εἶδη τῶν Καρποφόρων δένδρων Ἰαν ἐξωστοα καὶ ἡγεῖα. Ὅμοιως ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν Φοινικοειδῶν καὶ Ἑσπεροδοιδῶν φυτῶν.

Ἀναλαμβάνομεν τὸν καθαρισμὸν Κήπων καὶ Δενδροστοιγιῶν.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΝΤΟΡΟΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΣΗΣ
 ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ
3 - ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ - 3

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων σῶζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπειροὺς νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων τῶν ὠτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, πολλάκις δὲ σῶζετε τὴν ζωὴν σας αὐτὴν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοῖατρον κ. ΙΓΓΛΕΣΣΗΝ τοῦ ὁποῦ αἱ τρεῖς σκευασαὶ Ἐλιξίρια, Ὁδοντόκοις καὶ Ἄδαμαντίνη, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος τῶν.

Διὰ τοῦ Ἐλιξηρίου παύει ἡ ὀδονταλγία καὶ ἡ νευραλγία. Εἶναι σκευασία ἀλάνθαστος καὶ ἀποτελεσματικὴ.

Πωλεῖται παρὰ τῆ ἰδίῳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φιαλίδιον.

3 - Κοραή - 3

111 Ἀκαδημαϊκῶν ἔτος 1911 — 1912

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — (Πλατεία Κένιγγος)

Σχολαὶ ἀνωτέρων τεχνικῶν σπουδῶν:
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΓΕΩΡΓΙΚΗ, ΜΗΧΑΝΟΤΡΓΙΚΗ

Πρὸς ἐπίσχων τῶν τεχνικῶν σπουδῶν τὰ διδάκτρα ἡλαττώθησαν εἰς τὸ 1/3 ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους

Ἐνοχλεῖται ἐργασίῶν 20 Ἀπριλοῦστον μαθημάτων 15 Σεπτεμβρίου

Γίνονται δεκταὶ καὶ μαθητῆραι

Πελοπ. Ηλαιοπούλου
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
 ΑΘΗΝΑΙ (Σοφοκλείου)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

“ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ, — “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,

Η “ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,, εν συμπράξει μετὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενου καλλι-
τεχνικοῦ περιοδικοῦ “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,, ἐκδίδει διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος **Ἡμερολόγιον**
Ἑγκυκλοπαιδικόν, Φιλολογικόν, Καλλιτεχνικόν.

Τὸ **Ἡμερολόγιόν** μας θὰ εἶνε πιστὴ ἀπεικόνισις τῆς τε ἐθνικῆς, κοινωνικῆς καὶ
πνευματικῆς ἐξελίξεως καὶ προόδου ἐν Ἑλλάδι. **Διακκεκριμένοι συνεργάται** οἱ ἀρι-
στοεῖς τῆς καλῆς, θὰ συμβάλλουν εἰς τὸν ἐπιτυχέστερον αὐτοῦ καταρτισμόν.

Τὸ **Ἡμερολόγιόν** μας, ὀγκῶδες, ἐκ **τρικοσίων** σελίδων πυκνῶν εἰς ὕλην καὶ
κοσμοσημένων ὑπὸ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ ὑαλίνου χάρτου τυπούμενον, θὰ περι-
λαμβάνῃ ὅλην ἀνάγκητον καὶ κριτικῆς **πρωτότυπον, ἀσχετον** πρὸς τὰς εἰς τὰ εἰρη-
μένα Περιοδικὰ δημοσιεύσεις.

Μελέται ἐπιστημονικαὶ εἰς ἐπαγωγὴν ὕψους γραμμῆται καὶ χρήσιμοι εἰς τὸν καθημε-
ρινὸν βίον, φιλολογικαὶ μελέται, διηγήματα, πεζὰ καὶ ἐμμετρα ποιήματα, ἠθογραφίαι, ταξει-
διωτικαὶ περιγραφαί, μεθυγραφίαι, καλλιτεχνικὰ ἄρθρα, ἱστορικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ σημεῖ-
ματα, μελέται κοινωνιολογικαί, ἐθνολογικαί, βιονομικαὶ θὰ παρελάσουν ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ
Ἡμερολογίου. Εἰδικοὶ καὶ πεφωτισμένοι συνεργάται θὰ πραγματευθῶσιν αὐτὰ.

Τὸ **Ἡμερολόγιόν** μας θὰ εἶνε τὸ ἐτήσιον ἀναπόσπαστον **συπλήρωμα** ἀμφο-
τέρων τῶν Περιοδικῶν.

Εἰκόνας ἔργων ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς Ἑλλήνων καὶ ἑξῶν καλλιτεχνῶν
τοπεία Ἑλληνικὰ, μνημεῖα ἱστορικὰ ἐκ τῶν ἡμιστῶν γνωστῶν, **γελοιογραφίαι**
τῶν ἐπιθυμητέων γεγονότων τοῦ ἔτους, θὰ ποικίλλουν τὰ δημοσιεύματα τοῦ Ἡμερολογίου.

Αἱ διευθύνσεις τῆς “ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,, — “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,, φιλοδοξοῦν
νὰ προσφέρουν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν ἐν **πρωτότυπον** καὶ **χρήσιμον** Ἡμερολόγιο-
ἐκτυπικὸν διὰ τὴν φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἀξίαν του.

Τὸ **Ἡμερολόγιόν** μας ἤρχει νὰ ἐκτυπῶται. Θὰ εἶνε ἐτοιμὸν πρὸς κυκλοφορίαν
κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν Χριστουγέννων. Ἡ δὲ τιμὴ του, παρὰ τὰς ἀπερόγκους δαπάνας,
μόνον **δύο δραχμαὶ** διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς “ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,, — “ΠΙΝΑΚΟ-
ΘΗΚΗΣ,, ὡς καὶ διὰ τοὺς **προσπληρώνοντας** τὸ ἀντίτιμον. Διὰ τοὺς λοιποὺς δρ. τρεῖς.

Τὸ Ἡμερολόγιον «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» — «Πινακοθήκης»

θὰ κυκλοφορήσῃ εἰς 5000 ἀντίτυπα. Ἀρίστη εὐκαιρία διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ καταχωρί-
σωσιν ἀγγελίας καὶ διαφημίσεις. Δι' αὐτοὺς ἰδιαίτεροι συμφωνίαι, τοιαῦται δὲ γίνου-
ναι ἀπὸ τοῦδε.

ΕΚΠΑΝΞΕΙΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

“ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,, — “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,,

κλισσιώτατον εἰς ἐκλεκτὰ περιεχόμενα καὶ ὠραίας εἰκόνας.